

1954–2025

Roman godine *na našim policama*

NIN-ova nagrada za roman godine u fondu Gradske biblioteke Subotica

JELENA RODIĆ · TIMEA SENCI SABO · HELENA OMEROVIĆ

Roman godine na našim policama

NIN-ova nagrada za roman godine 1954–2025
u fondu Gradske biblioteke Subotica

KATALOG-MONOGRAFIJA UZ VIRTUELNU IZLOŽBU

IZDAVAČ Jelena Rodić, Subotica

AUTORKE Jelena Rodić, Timea Senci Sabo, Helena Omerović

SKENOVI KORICA primerci iz fonda Gradske biblioteke Subotica

VIRTUELNA IZLOŽBA https://programoteka.rs/izlozbe/roman-godine/

ELEKTRONSKO IZDANJE Subotica, 2026.

NAČIN PRISTUPA (URL) https://programoteka.rs/izlozbe/roman-godine/

FORMAT PDF

ISBN 978-86-909894-0-9

Sadržaj

Predgovor 5

NIN-ova nagrada 6

Nagrada i Subotica 8

O katalogu 9

Katalog 1954–1979 10

Katalog 1980–2002 37

Katalog 2003–2025 61

Završna reč 85

Kviz za čitaoce 86

Indeks autora 88

Izvori i literatura 90

I

Predgovor

Ova izložba polazi od jednostavnog pitanja: koje nagrađene romane čitalac može da pozajmi u Gradskoj biblioteci Subotica i gde da ih traži. Odgovor nismo htele da damo spiskom, nego samim knjigama.

Korice smo skenirale od januara 2021. do januara 2022, sa primeraka onakvih kakvi stoje na polici, sa nalepnicama, signaturama i pečatima. Skenove nismo retuširale, pa se na njima vide inventarski brojevi, pohabani rubovi i tragovi lepka. U oktobru 2026. dodale smo poslednje dobitnike i naslove povezale sa zapisima u COBISS-u.

Od 71 nagrađenog romana skenirale smo 70. Za 64 naslova našle smo izdanje koje biblioteka ima i koje je u zajedničkoj bazi COBIB.SR vezano za njen fond. Najnoviji dobitnik, „Karota“ Darka Tuševljakovića, još nije stigao u fond.

Katalog prati izložbu godinu po godinu. Uz svaki naslov su podaci o piscu i o primerku koji biblioteka ima, i kratak tekst o romanu ili o tome šta se te godine dešavalo oko nagrade. QR kod vodi pravo na stranicu na kojoj se vidi da li je knjiga u Subotici slobodna.

II

NIN-ova nagrada

Beogradski nedeljnik NIN ustanovio je nagradu za roman godine 1954. Prvi ju je dobio Dobrica Ćosić, za „Korene“ [1]. Iste godine Andrićeva „Prokleta avlija“ ostala je van konkurencije, jer ju je jedan uticajan član žirija svrstao u novele [2].

Do kraja osamdesetih nagradu su dobijali i hrvatski pisci, od Mirka Božića 1955. do Dubravke Ugrešić 1988 [3]. Od 1990. u obzir dolaze samo romani napisani na srpskom jeziku [2]. Danas žiri od pet pisaca i kritičara odlučuje većinom glasova. Najpre objavljuje širi izbor, zatim uži, pa finalni, a dobitnika proglašava u januaru, za roman iz prethodne godine [4]. Zato godina uz naslov u ovom katalogu označava godinu romana, a ne godinu proglašenja.

Samo jednom, 1959, nagrada nije dodeljena [3]. Dvojica članova žirija bila su za Bulatovićev roman „Crveni petao leti prema nebu“, trojica protiv, i odluka je glasila da nijedan roman ne zaslužuje nagradu [1]. Taj žiri je potom smenjen [5]. Bulatović je nagradu ipak dobio, 1975, za „Ljude sa četiri prsta“ [3].

Oskar Davičo ju je dobio tri puta, za 1956, 1963. i 1964, i jedini je pobedio dve godine zaredom [1]. Po dve nagrade imaju Dobrica Ćosić, Živojin Pavlović, Dragan Velikić i Svetislav Basara [3]. Prva žena sa NIN-ovom nagradom bila je Dubravka Ugrešić, 1988, trideset četiri godine posle osnivanja [6], a do nagrade za 2022. dobitnica je bilo sedam [7]. Najmlađi dobitnik je Vladimir Arsenijević: nagradu je dobio sa 29 godina, za prvi roman [1, 8].

Dvojica pisaca su nagradu vratila [5]. Danilo Kiš je to uradio u oktobru 1978, šest godina posle „Peščanika“, usred kampanje protiv „Grobnice za Borisa Davidoviča“ [1, 9]. Milisav Savić vratio ju je u februaru 1992, zbog teksta Momčila Selića „Strava“, objavljenog u NIN-u 7. februara, u kome je negativni lik pisac sa NIN-ovom nagradom [1]. Uz nagradu se pominje i priča koju ni novinari koji je prenose ne smatraju sigurnom: da je Skender Kulenović u januaru 1978. dobio poziv da je pobedio sa „Ponornicom“, da je žiri nekoliko sati kasnije promenio odluku i da je pisac istog dana umro [5, 9].

U januaru 2020. osamnaestoro pisaca pozvalo je otvorenim pismom izdavače da ne prijavljuju knjige, jer je žiri, po njihovom mišljenju, bio stručno ili moralno nekompetentan. Pismo su potpisali i raniji dobitnici Miro Vuksanović i Vladimir Tabašević [10], a Aleksandar Gatalica 2021. nije prijavio svoj novi roman [11]. Redakcija NIN-a podnela je ostavku 10. januara 2024 [12]. Godinu dana kasnije nagradu je dodelio žiri u većinom novom sastavu, kojim predsedava Aleksandar Jerkov: u januaru 2025. izabrao je „NGDL“ Marinka Arsića Ivkova [13, 14].

III

Nagrada i Subotica

Trojica dobitnika rođena su u Subotici: Radomir Konstantinović 1928, Danilo Kiš 1935. i Petko Vojnić Purčar 1939 [15, 16, 17]. Konstantinović je nagradu dobio za 1960, za „Izlazak“, Kiš za 1972, za „Peščanik“, a Vojnić Purčar za 1977, za „Dom, sve dalji“ [3]. Vojnić Purčar je bio prvi hrvatski pisac iz Vojvodine sa ovom nagradom, a žiri je o njoj odlučio jednoglasno. Za njega je to bio „ulazak na velika vrata u hrvatsku i srpsku književnost“ [18].

U Bačkoj su rođena još petorica dobitnika: Aleksandar Tišma (nagrada za 1976) u Horgošu, Pavle Ugrinov (za 1979) u Molu, Miroslav Josić Višnjić (za 1990) i Marinko Arsić Ivkov (za 2024) u Staparu kod Sombora, a Vladimir Tasić (za 2004) u Novom Sadu [14, 19, 20, 21, 22].

Subotica se pojavljuje i u impresumu dva primerka iz našeg fonda: drugo Nolitovo izdanje „Zadatog života“ Pavla Ugrinova iz 1980. odštampala je subotička Birografika, a izdanje „Zida smrti“ Živojina Pavlovića iz 1993. subotička štamparija Minerva.

IV

O katalogu

Jedinice su poređane po godini romana, od 1954. do 2025, ukupno 72, uključujući 1959, godinu bez dobitnika. Svaka ima ime pisca sa mestom i godinom rođenja i smrti, naslov, primerak iz fonda i kratak tekst. Za pet pisaca nismo uspele da potvrdimo sve biografske podatke, pa su ta mesta ostala prazna.

Za više od polovine naslova biblioteka ima po nekoliko izdanja, i tada smo uzele najnovije. „Korene“, „Ratnu sreću“, „Teslu, portret među maskama“ i „Kuću sećanja i zaborava“ ima u četiri ili pet izdanja.

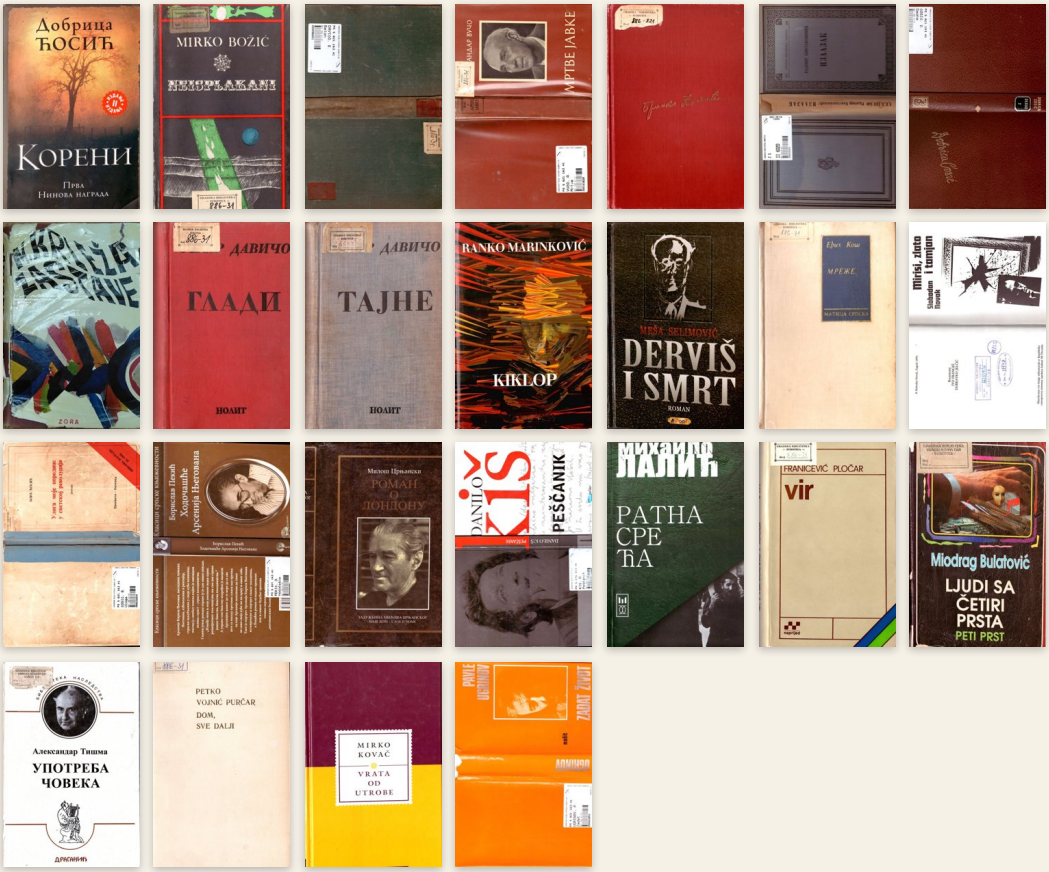
Podatke o izdanjima i COBISS.SR-ID preuzele smo iz COBISS+ u oktobru 2026. QR kod uz naslov vodi na zapis za Gradsku biblioteku Subotica, u obliku plus.cobiss.net/cobiss/sr/sr/data/cobib/[COBISS.SR-ID]/gbvk, gde čitalac vidi u kom odeljenju ili ogranku je primerak i da li je trenutno slobodan. Iste linkove ima i virtuelna izložba.

Kod nekoliko izdanja umesto QR koda stoji poziv da se o primerku pita u biblioteci. Za njih smo izdanje odredile prema korici i naslovnoj strani i navele COBISS.SR-ID tog izdanja.

KATALOG · I

1954
1979

25 dobitnika

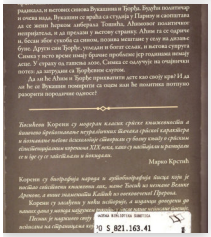

1954

Dobrica Ćosić
Koreni

Velika Drenova, 1921 – Beograd, 2014

Izmišljeno selo Prerovo u Srbiji, poslednje decenije XIX veka [23]. Stariji sin Aćima Katića, Đorđe, i snaha Simka godinama nemaju dece, a mlađi, Vukašin, vraća se sa studija u Parizu i saopštava da se ženi ćerkom Aćimovog političkog neprijatelja [24]. Hrvatska enciklopedija „Korene“ vidi kao „ishodišno poglavlje velikoga romanesknog ciklusa“, koji se nastavlja u „Vremenu smrti“ [25]. U prvom žiriju bili su Milan Bogdanović, Velibor Gligorić, Steva Majstorović, Borislav Mihajlović, Zoran Mišić i Eli Finci [1], a odluka je bila jednoglasna [2]. Andrićeva „Prokleta avlija“ nije imala šanse, jer ju je uticajan član žirija svrstao u novele [2]. Sumnjalo se, doduše, i da li su „Koreni“ smeli da konkurišu, pošto su odštampani tek početkom januara 1955 [2]. Šezdeset četiri godine kasnije, 2018, po romanu je snimljena serija, sa Žarkom Lauševićem kao Aćimom [26]. Prvu epizodu gledalo je 1.800.000 ljudi, a naredne su dostizale i do dva miliona gledalaca [27].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Rijeka : „Otokar Keršovani“, 1982

COBISS.SR-ID

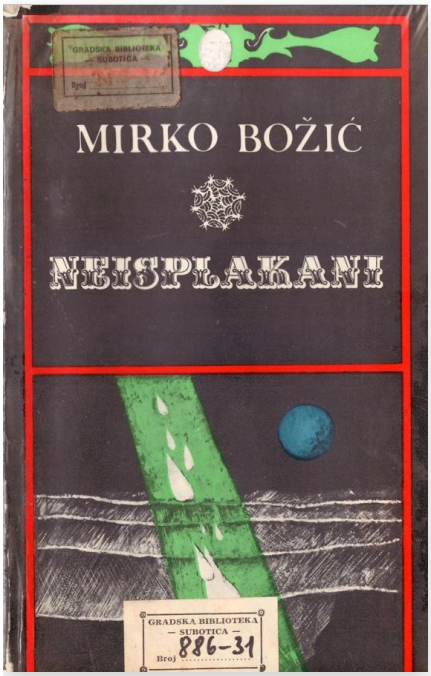
78522636

Otvori u COBISS+ ›

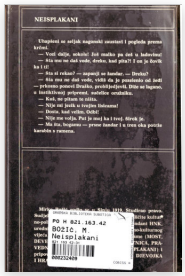
1955

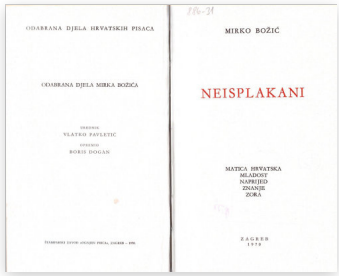
Mirko Božić
Neisplakani

Sinj, 1919 – Zagreb, 1995

Božićeva trilogija o Kurlanima prati ljude iz Dalmatinske zagore u borbi sa društvom i prirodom, u miru i u ratu [28]. „Neisplakani“ su njen srednji deo, između „Kurlana“ (1952) i „Tijela i duhova“ (1981). Božić je bio direktor Drame zagrebačkog HNK, a od 1965. do 1969. i intendant [28]. Iako hrvatski pisac iz Sinja, od 1968. bio je i dopisni član Srpske akademije nauka i umetnosti [29]. Po trilogiji je i postavljena predstava: zagrebačko Kazalište Hotel Bulić najavilo je 2018. predstavu po „antologijskoj trilogiji“ [30]. Ratnu temu Božić je preneo i na mali ekran, u seriju „Čovik i po“ iz 1974 [28]. Portal Nova.rs Božića ipak ubraja među dobitnike kojih se danas malo ko seća [5].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Zagreb : Matica hrvatska [et al.], 1970

COBISS.SR-ID

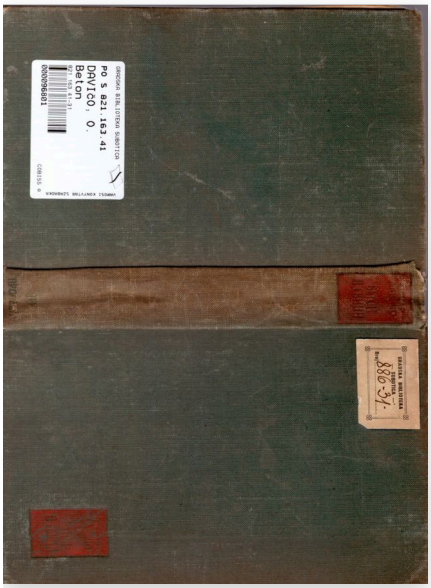
106564103

Otvori u COBISS+ ›

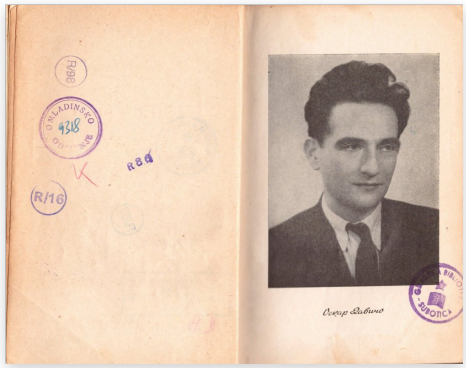
1956

Oskar Davičo
Beton i svici

Šabac, 1909 – Beograd, 1989

Prva od tri Davičove nagrade [1]. Davičo je u književnost ušao kao pesnik: 1929. bio je među pokretačima nadrealističkih „Tragova“, a uhapšen je 1932. zbog komunističkog rada i više godina proveo na robiji [31]. Kad je počeo rat, zbog jevrejskog porekla sklonio se u italijansku okupacionu zonu, gde je interniran, a 1943. otišao je u partizane [31]. Na jednom popisu stanovništva u rubriku „zanimanje“ upisao je „samoubica“ [32]. Nagradu je dobio još za 1963. i 1964, i nijedan drugi pisac nema tri NIN-ove nagrade [3].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Prosveta, 1961 (2. izd.)

COBISS.SR-ID

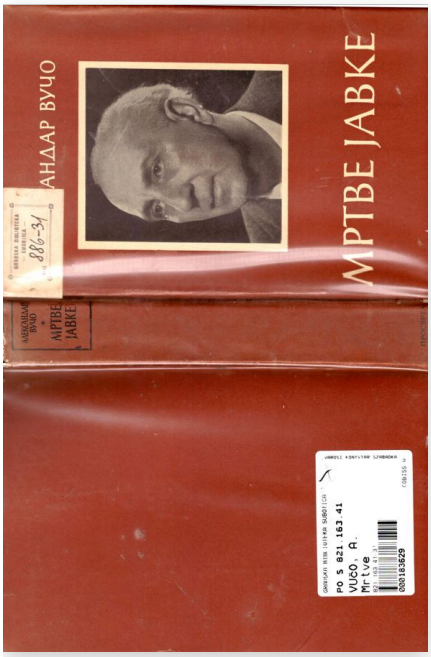
124554247

Otvori u COBISS+ ›

1957

Aleksandar Vučo
Mrtve javke

Beograd, 1897 – Beograd, 1985

„Mrtve javke“ su srednji deo Vučove trilogije o intelektualcu u Drugom svetskom ratu i prvim posleratnim godinama, između „Raspusta“ (1954) i „Zasluga“ (1963). Hrvatska enciklopedija u njoj vidi spoj angažovane društvene pozadine i lirskih, „dugih junakovih reminiscencija“ [33]. Vučo je pre rata bio nadrealista i sa Dušanom Matićem napisao je istorijski roman „Gluvo doba“ (1940). Film ga je zanimao još tada: u almanahu „Nemoguće“ 1930. objavio je tekst „Ljuskari na prsima“, zamišljen kao nadrealistički scenario [34]. Posle rata pisao je scenarija, među njima za „Sofku“ (1948) Radoša Novakovića, po Stankovićevoj „Nečistoj krvi“ [33]. Konkurencija je 1957. bila jaka: u užem izboru bili su i Desničina „Proljeća Ivana Galeba“ i Lalićeva „Lelejska gora“ [5]. Kad je NIN 2005. sastavio listu deset najboljih romana koji nisu dobili nagradu, „Proljeća Ivana Galeba“ su bila druga [2].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Kultura, 1961

COBISS.SR-ID

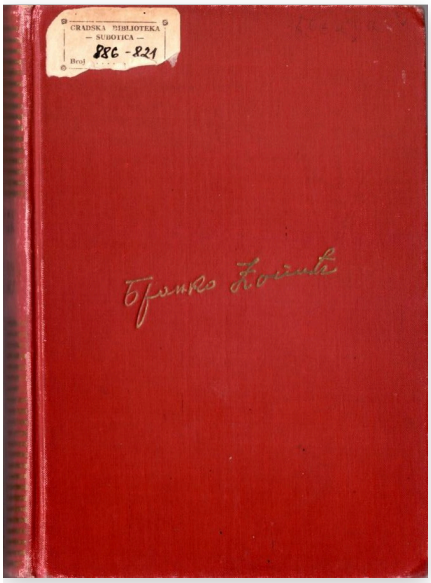
81184519

Otvori u COBISS+ ›

1958

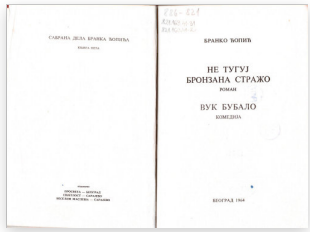
Branko Ćopić
Ne tuguj bronzana stražo

Hašani, 1915 – Beograd, 1984

Roman o kolonizaciji koju je posle rata sprovela nova Jugoslavija: Ćopić piše o bosanskim Krajišnicima naseljenim u Vojvodini i o tome kako su se snalazili u novoj sredini [35]. Brojke su velike: posle rata u 114 vojvođanskih sela i gradova doselilo se oko 250 hiljada ljudi [36]. Kolonisti sa Grmeča dolaze u banatsko selo koje meštani zovu Šuplje Korito, a doseljenici ga prekrštavaju u Bursaćevo, po Nikoletini Bursaću [37]. Odnos doseljenika i starosedelaca u romanu kasnije je proučavan i u „Letopisu Matice srpske“ [38]. Portal Nova.rs ovaj roman ipak ne ubraja među Ćopićeve najjače knjige [5]. Po ovom romanu i po „Osmoj ofanzivi“ RTV Sarajevo i RTV Beograd snimili su 1979. seriju „Osma ofanziva“, u režiji Soje Jovanović, po scenariju Ćopića i Arsena Diklića [36].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Sarajevo : Svjetlost, 1966

COBISS.SR-ID

82995975

Otvori u COBISS+ ›

1959

Nagrada nije dodeljena

Jedina godina bez dobitnika u istoriji nagrade [3]. Objavljeno je 36 romana, ali je većina žirija ocenila da među njima „nema tog kvaliteta koji bi bilo kom piscu mogao zaslužno doneti nagradu“. Milan Bogdanović, Velibor Gligorić i Borislav Mihajlović bili su protiv dodele, a Zoran Mišić i Eli Finci smatrali su da je nagrada mogla da pripadne Bulatovićevom romanu „Crveni petao leti prema nebu“ [1]. Prema portalu Nova.rs, žiri je posle toga smenjen [5]. Bulatović je na nagradu čekao šesnaest godina: dobio ju je za 1975, za „Ljude sa četiri prsta“ [3].

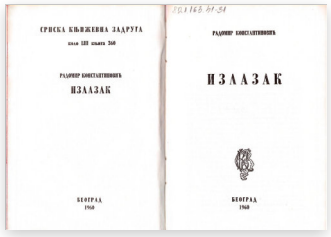
1960

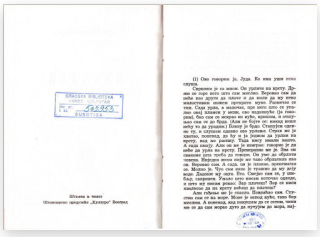
Radomir Konstantinović
Izlazak

Subotica, 1928 – Beograd, 2011

Prvi dobitnik rođen u Subotici [15]. Bio je sin univerzitetskog profesora, ministra i kraljevog učitelja, i prvo je progovorio francuski, a ne srpski. Kasnije je bio i bokser, a među prijateljima je imao Semjuela Beketa [39]. „Izlazak“ polazi od jevanđeljske priče o Judi i izdaji: pripovedač nudi niz mogućih verzija te priče, a nijedna se do kraja ne ostvari [40]. Radni naslov bio je „Pas“ [40]. Petar Džadžić je Konstantinovića nazvao „najsmelijim eksperimentatorom našeg romana“ [40]. Konstantinović je počeo kao pesnik, a prvi roman bio mu je „Daj nam danas“ [15, 41]. Čitaoci ga danas ipak najviše znaju po „Filosofiji palanke“, prvi put objavljenoj 1969 [41]. Dve godine posle „Izlaska“, u proleće 1962, on i supruga Kaća Samardžić krenuli su na šestomesečno putovanje po Evropi, od Beča do Londona i Provanse, a on je usput vodio dnevnik [42].

Pitajte u biblioteci

Knjiga je u fondu Gradske biblioteke Subotica. Bibliotekar će vam reći u kom je odeljenju i da li je slobodna.

IZDANJE (PREMA SKENU KORICE)

Beograd : Srpska književna zadruga, 1960

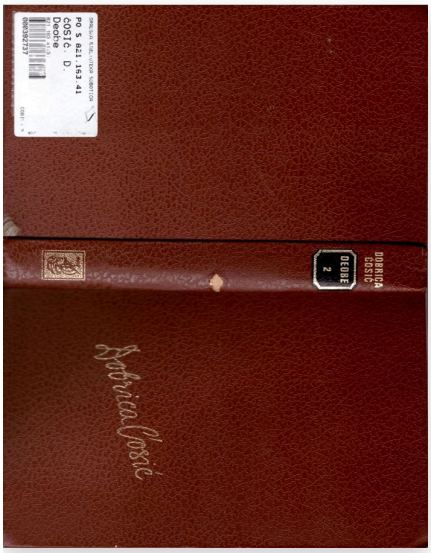
COBISS.SR-ID IZDANJA

85401351

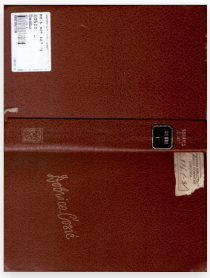
1961

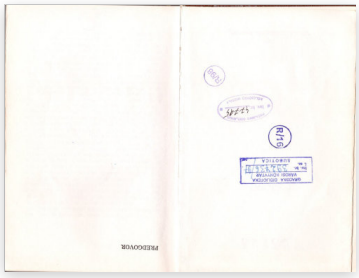
Dobrica Ćosić
Deobe

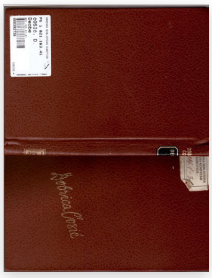
Velika Drenova, 1921 – Beograd, 2014

Sa „Deobama“ Ćosić postaje prvi pisac sa dve NIN-ove nagrade [3]. Roman govori o četnicima u srpskim selima u Drugom svetskom ratu, kroz likove kao što su Dušan Katić, dr Vasić i vojvoda Planinski [43]. Teofil Pančić ga zove „grupnim portretom s porazom i sramotom“ i primećuje da su partizani u romanu gotovo samo senka i pretnja [43]. Među tim senkama s drugog brda pojavljuje se i sam Dobrica Ćosić, pomenut s mržnjom u jednoj rečenici pri kraju romana [43]. Doktor Vasić četnicima kaže: „Propali ste zato što vam je zastava stara. S jednom zastavom može da se pobedi samo jedanput“ [43]. Za Hrvatsku enciklopediju to je pre svega psihološka studija [25]. Za „Deobe“ je 1961. dobio i Sedmojulsku nagradu [44].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Prosveta, 1963

COBISS.SR-ID

90472711

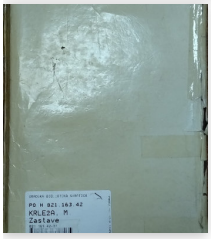
Otvori u COBISS+ ›

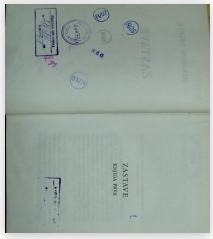
1962

Miroslav Krleža
Zastave

Zagreb, 1893 – Zagreb, 1981

Nagrada je dodeljena prvom delu „Zastava“ [3]. Roman je tada tek nastajao: Krleža ga je objavljivao u časopisu „Forum“ od 1962. do 1968 [45]. Ideja je u njemu dugo sazrevala, još od mladalačkih planova o kojima piše u „Davnim danima“, a vreme pred Prvi svetski rat rekonstruisao je iz istorijskih i dnevničkih dokumenata [46]. Knjižno izdanje u četiri knjige izašlo je u Zagrebu 1967, a prošireno, u pet knjiga, u Sarajevu 1976 [45]. U našem fondu je upravo to zagrebačko izdanje Zore iz 1967. Pripovedač je Kamilo Emerički mlađi, a roman prati raspad Habzburške monarhije, Prvi svetski rat i stvaranje Kraljevine SHS, od Zagreba i Bosne do Kumanova i Bregalnice [47]. Kamilo je zaljubljen u pesnikinju Anu Borongaj. Stanko Lasić nazvao ju je Krležinom „najdubljom metaforom“: ona je za Kamila ono što je za samog pisca umetnost [46]. „Zastave“ su prevedene na ruski, mađarski, poljski i nemački, a u zagrebačkom HNK postavio ih je Ivan Planinić [48].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Zagreb : Zora, 1967 (knj. 1)

COBISS.SR-ID

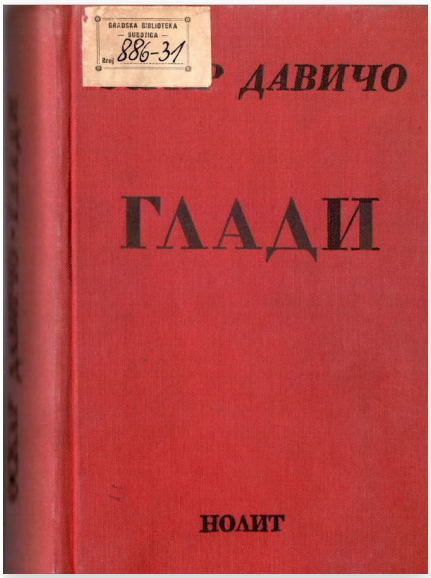
90632967

Otvori u COBISS+ ›

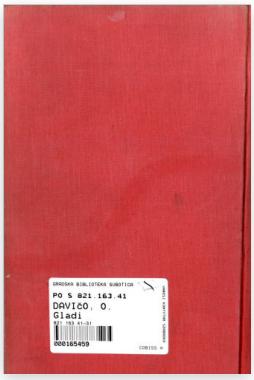
1963

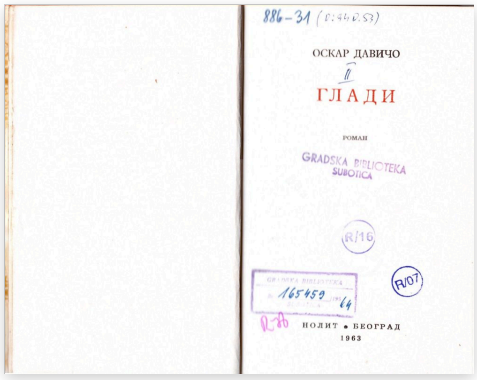
Oskar Davičo
Gladi

Šabac, 1909 – Beograd, 1989

Druga Davičova nagrada, sedam godina posle prve. Već sledeće godine dobio je i treću, za „Tajne“ [1]. Milan Vlajčić, sedam puta član i četiri puta predsednik žirija, kasnije je tvrdio da je Davičo bio moćna figura sa saveznicima u žiriju i da su te knjige danas gotovo nečitljive [5]. Davičo se ogledao i u ringu, kao sparing-partner i bokserski trener, a pre književnosti bio je konobar, sandalar, raznosač pošte i, u Parizu, lični pratilac imućnih dama [32]. U našem fondu je prvo izdanje, Nolitovo iz 1963.

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Nolit, 1963

COBISS.SR-ID

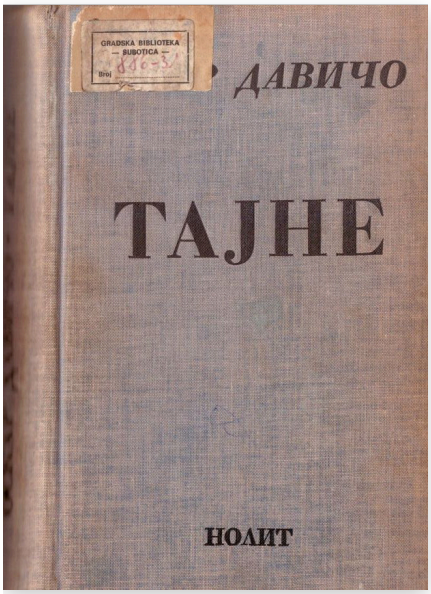
91471623

Otvori u COBISS+ ›

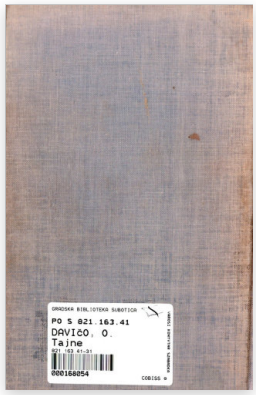
1964

Oskar Davičo
Tajne

Šabac, 1909 – Beograd, 1989

Treća Davičova nagrada i jedini slučaj da isti pisac pobedi dve godine zaredom [1]. Prema portalu Nova.rs, NIN je posle toga uveo pravilo da isti pisac ne može dvaput dobiti nagradu, koje je kasnije prekršeno [5]. Krleža je, s druge strane, više puta ponovio da je Davičo najveći savremeni jugoslovenski pesnik [49]. Posle Brionskog plenuma 1966. razišao se sa najbližim drugom, Dobricom Ćosićem, a pisci iz Simine 9 i urednici Prosvete vratili su mu knjige sa posvetama koje im je ranije napisao [49]. Po dve nagrade kasnije su dobili Dobrica Ćosić, Živojin Pavlović, Dragan Velikić i Svetislav Basara, ali tri nije dobio niko drugi [3].

Pitajte u biblioteci

Knjiga je u fondu Gradske biblioteke Subotica. Bibliotekar će vam reći u kom je odeljenju i da li je slobodna.

IZDANJE (PREMA SKENU KORICE)

Beograd : Nolit, 1964

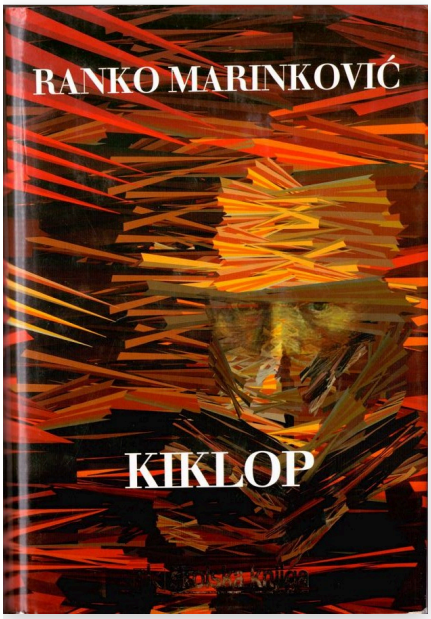
COBISS.SR-ID IZDANJA

91932423

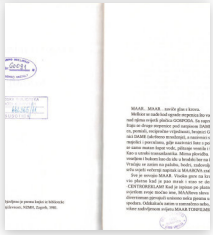
1965

Ranko Marinković
Kiklop

Komiža, 1913 – Zagreb, 2001

Zagreb 1940–1941 [50]. Pozorišni kritičar Melkior Tresić opsednut je svojom telesnom težinom, jer bi hteo da izbegne vojsku [50]. Oko njega su intelektualni i boemski krugovi grada koji čeka rat, a Hrvatska enciklopedija piše da se roman „može čitati kao snažan proturatni roman“ [51]. Žiri, u kome su bili i Borislav Mihajlović Mihiz, Eli Finci i Petar Džadžić, odlučio je jednoglasno [52]. Pored NIN-ove, „Kiklop“ je dobio nagrade „Vladimir Nazor“ i „Ivan Goran Kovačić“ i nagradu grada Zagreba [50]. Kosta Spaić ga je 1976. postavio u zagrebačkom HNK, a Antun Vrdoljak snimio je po njemu film (1982) i televizijsku seriju (1983) [50]. Spaićeva predstava trajala je četiri sata, a na sledeću se čekalo 43 godine: tek 2019. „Kiklopa“ je u zagrebačkom Teatru Gavela postavio Saša Anočić [53]. Na engleski ga je kao „Cyclops“ preveo Vlada Stojiljković [54]. U našem fondu je izdanje Školske knjige iz 2008, iz edicije lektire.

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Zagreb : Školska knjiga, 2008

COBISS.SR-ID

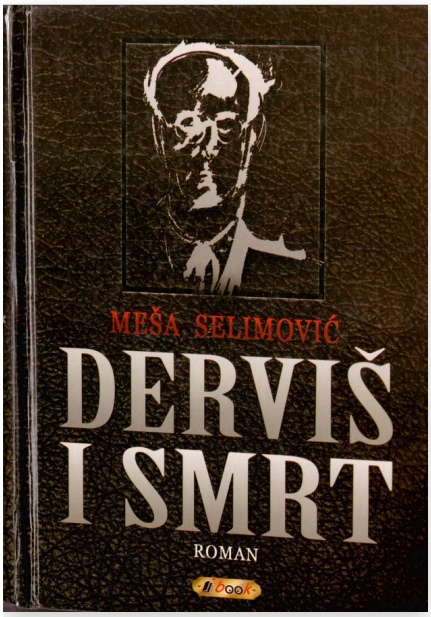
512456399

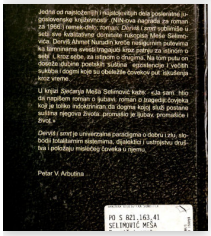
Otvori u COBISS+ ›

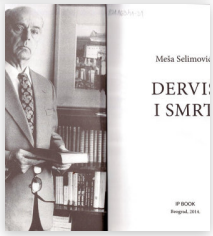
1966

Meša Selimović
Derviš i smrt

Tuzla, 1910 – Beograd, 1982

Sarajevo u XVIII veku, pod osmanskom vlašću [55]. Šejh Ahmed Nurudin, starešina derviške tekije, živi povučeno, sve dok mu ne uhapse brata Haruna [56]. Roman je pisan kao njegova ispovest [55]. Iza romana stoji porodična tragedija: Selimovićev brat Šefkija posle rata je osuđen na smrt, a Meša je, prema Mariji Terzić, čekao 22 godine pre nego što je o tome pisao [56]. Zdravko Velimirović je po romanu 1974. snimio film, sa Vojislavom Mirićem kao Nurudinom [57]. Engleski prevod „Death and the Dervish“ objavio je 1996. Northwestern University Press. Selimović je „Tvrđavu“ nazivao nastavkom „Derviša i smrti“ [58]. Bio je strastven navijač, u mladosti je igrao za tuzlansku „Slobodu“, a njegova žena Darka pričala je da je umro 11. jula 1982, gledajući finale Svetskog prvenstva u fudbalu [56].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Vulkan izdavaštvo, 2017 (5. izd.)

COBISS.SR-ID

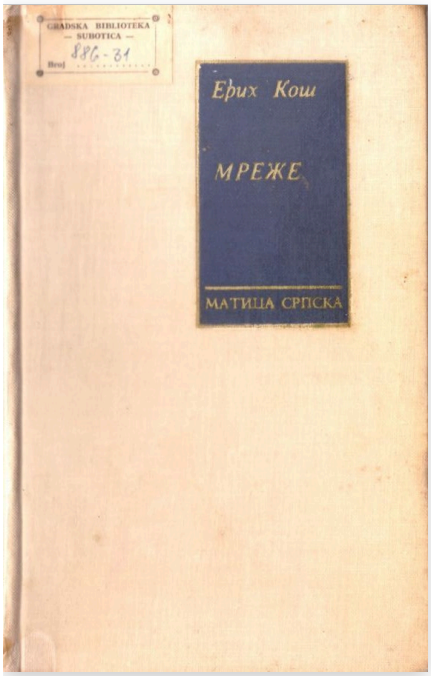
239636492

Otvori u COBISS+ ›

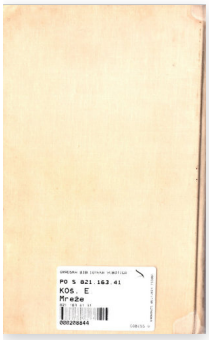
1967

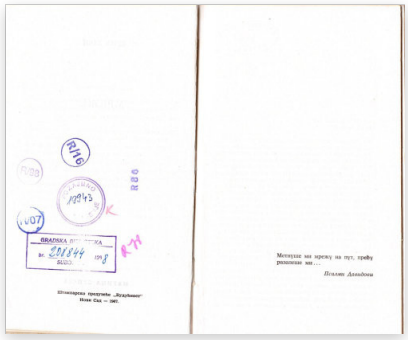
Erih Koš
Mreže

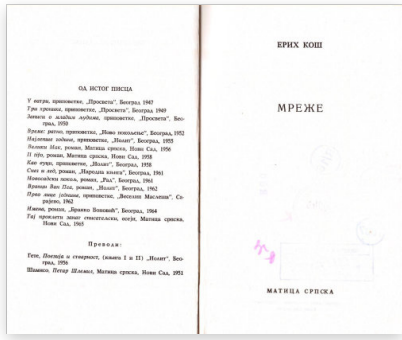
Sarajevo, 1913 – Beograd, 2010

Erih Koš je pre rata osuđen kao komunista, a 1941. otišao je u partizane. Bavio se i prevođenjem sa nemačkog i engleskog [59]. Posle rata prešao je u diplomatiju i 1949. službovao u Londonu [60]. Za satiru je govorio da je „kritika života naročite vrste“, a za sebe je govorio da je veći deo života proveo „u ratovima i sukobima koji su se na našem tlu događali“. Dnevnik „Politika“ ubraja „Mreže“ među tri njegova dela „veoma značajna za srpsku književnost“, uz „Velikog Maka“ i „Mesije“ [61]. „Veliki Mak“ izašao je 1962. i u Njujorku, kao „The Strange Story of the Great Whale, also Known as Big Mac“ [62]. „Mreže“ su izašle 1967, između „Prvog lica jednine“ (1963) i „U potrazi za mesijom“ (1978) [63].

Pitajte u biblioteci

Knjiga je u fondu Gradske biblioteke Subotica. Bibliotekar će vam reći u kom je odeljenju i da li je slobodna.

IZDANJE (PREMA SKENU KORICE)

Novi Sad : Matica srpska, 1967

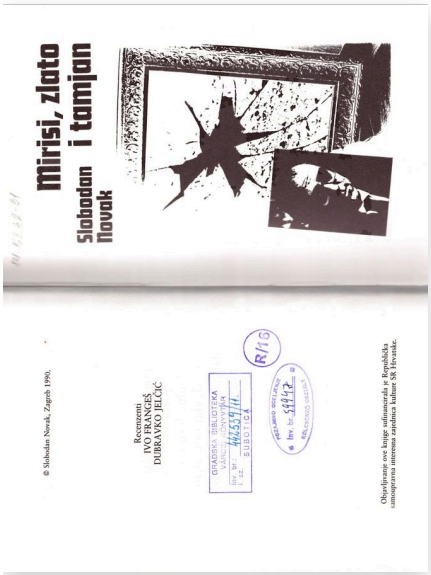
COBISS.SR-ID IZDANJA

92083719

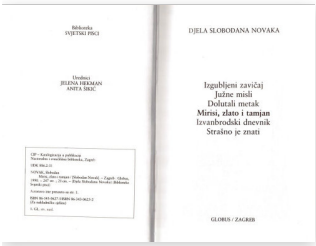
1968

Slobodan Novak
Mirisi, zlato i tamjan

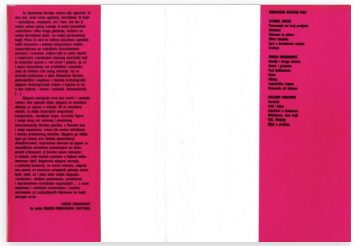
Split, 1924 – Zagreb, 2016

Na ostrvu bez imena penzionisani intelektualac i ratni invalid sa ženom neguje bolesnu staricu, nekadašnju vlasnicu većeg dela ostrva. Novak je takvo ostrvo dobro poznavao: posle majčine smrti detinjstvo i mladost proveo je na Rabu [64]. Monolog pripovedača obračun je sa „raznim ideologijama, poput one komunističke“, a Hrvatska enciklopedija piše da se roman „redovito navodi kao jedan od najboljih romana hrvatske književnosti uopće“ [65]. Ante Babaja je po njemu 1971. snimio film istog naslova [65]. Na engleski ga je prevela Selija Hoksvort, kao „Gold, Frankincense, and Myrrh“ [66]. U našem fondu je izdanje iz 2004, iz zagrebačke kolekcije Večernjeg lista.

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Zagreb : Večernji list, 2004

COBISS.SR-ID

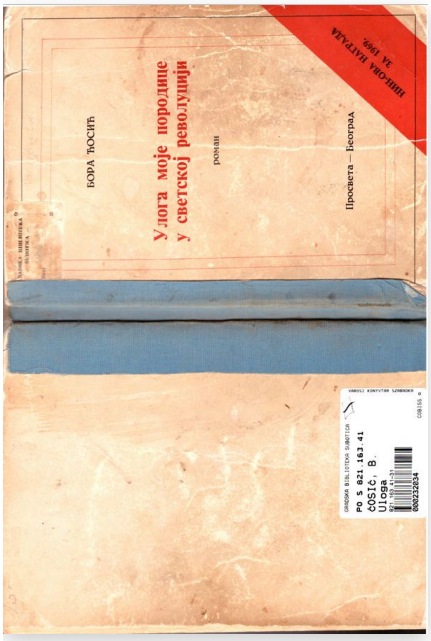
512375238

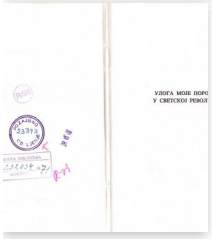
Otvori u COBISS+ ›

1969

Bora Ćosić
Uloga moje porodice u svetskoj revoluciji

Zagreb, 1932

Beograd od nemačke okupacije do prvih posleratnih godina, ispričan očima dečaka koji postaje ideolog kuće. Porodicu čine majka panikerka, otac pijanica, dve tetke zanesene američkim filmskim zvezdama i ujak zavodnik [67]. Roman je pisan od 1966. do 1969. i preveden je na više od petnaest jezika [68]. Pozorišna adaptacija bila je uspešna, ali je film odmah skinut sa programa, a Ćosićeve knjige u Jugoslaviji su više od četiri godine bile zabranjene [67]. Film je režirao Bahrudin Čengić, a premijera je bila 9. jula 1971 [69]. Atelje 212 vratio se romanu 2008, u predstavi Dušana Jovanovića [70]. Ćosić je i sam radio za pozorište: preveo je i prilagodio mjuzikl „Kosa“, koji je Mira Trailović postavila 1969, samo godinu dana posle brodvejske premijere [71]. Pola veka kasnije, 2023, izašlo je i audio-izdanje, sa predgovorom koji čita sam autor [68].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Stubovi kulture, 2000

COBISS.SR-ID

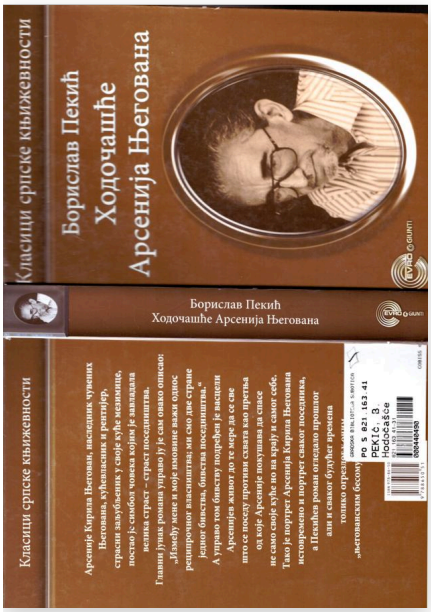
166576647

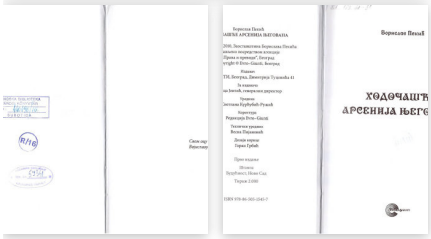
Otvori u COBISS+ ›

1970

Borislav Pekić
Hodočašće Arsenija Njegovana

Podgorica, 1930 – London, 1992

Arsenije Njegovan je „kućevlasnik, rentijer i veleposednik, zaljubljen u svoje kuće koje naziva imenima žena“ [72]. Dvadeset sedam godina nije izašao iz sobe, a onda kreće na rizičan put da spase kuću od rušenja [73]. Porodična istorija vezuje se za 1941. i 1968. godinu [73], a u romanu odjekuju studentski protesti iz juna 1968 [74]. Bio je to Pekićev drugi roman [74]. Nagrada mu je vratila slobodu kretanja: početkom sedamdesetih vlasti su mu oduzele pasoš, pa je ostao odvojen od porodice u Londonu, a vraćen mu je posle tekstova u nemačkoj štampi i NIN-ove nagrade za ovaj roman [75]. Na engleski ga je kao „The Houses of Belgrade“ preveo Bernard Džonson, a objavio Harcourt Brace Jovanovich 1978 [76]. NYRB Classics ponovo je 2016. objavio taj prevod, pod naslovom „Houses“ [77]. Laguna ga danas predstavlja kao „autentični spomenik Beogradu i srpskoj građanskoj klasi u XX veku“ [72].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Evro-Giunti, 2010

COBISS.SR-ID

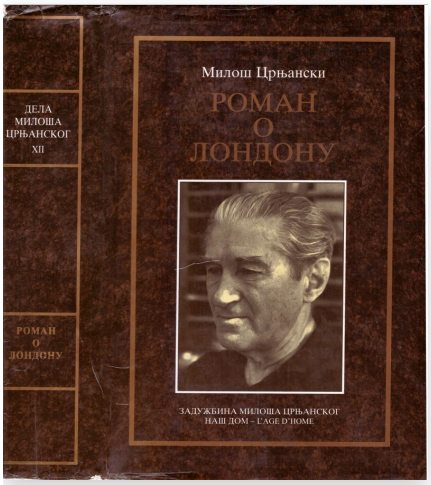
175278604

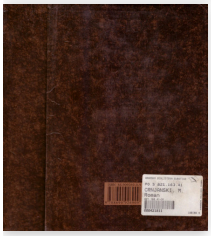
Otvori u COBISS+ ›

1971

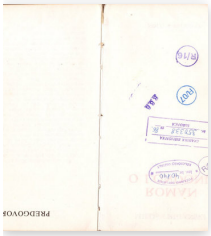
Miloš Crnjanski
Roman o Londonu

Čongrad, 1893 – Beograd, 1977

London posle Drugog svetskog rata [78]. Knez Rjepnin, ruski aristokrata koji je emigrirao posle Oktobarske revolucije, živi sa ženom Nađom u potpunoj izolaciji [78]. Crnjanski je roman pisao u svom londonskom izgnanstvu, a dobio je za njega NIN-ovu nagradu i nagradu za najčitaniju knjigu godine [79]. U Londonu je, sa fakultetskom diplomom i pet jezika, radio u knjižari, raznosio božićne čestitke i vodio knjige u prodavnici obuće [79]. Vida Crnjanski je pričala da su u London otišli „samo sa dva kofera“, a na kući u ulici Kvinzvej, gde su živeli od 1953. do 1965, spomen-ploča je postavljena 2004 [80]. Knjigu je objavio Nolit, sa kojim se pisac pre toga pomirio: „[V]eć 1971. on je kod Nolita objavio svoje novo delo, Roman o Londonu, za koje je dobio NIN-ovu nagradu“ [81]. Na engleski ga je kao „A Novel of London“ preveo Vil Fert, a objavio Diálogos 2020 [82]. U našem fondu je Nolitovo izdanje u dve knjige iz 1986.

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Nolit, 1986 (knj. 1)

COBISS.SR-ID

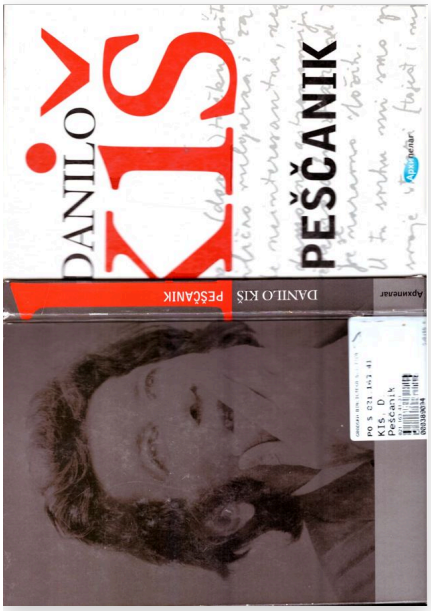
29250055

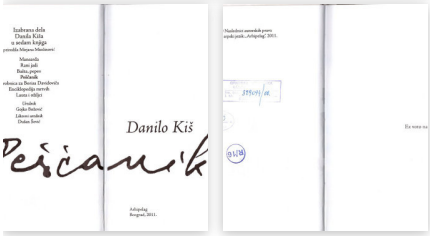
Otvori u COBISS+ ›

1972

Danilo Kiš
Peščanik

Subotica, 1935 – Pariz, 1989

Treći deo Kišovog porodičnog ciklusa, posle „Bašte, pepela“ i „Ranih jada“ [83]. Otac, Eduard Sam, oblikovan je prema piščevom ocu, koji je ubijen u Aušvicu [16]. Radnja je u severnoj Jugoslaviji pod mađarskom okupacijom [83]. Posle prologa smenjuju se poglavlja „Slike s putovanja“, „Beleške jednog ludaka“, „Istražni postupak“ i „Ispitivanje svedoka“, a roman se završava pismom E. S. sestri Olgi od 5. aprila 1942 [83]. Kiš je roman nazivao antropološkim: nastao je iz dokumenata i tragova, a polazište mu je očevo pismo sestri Olgi [83]. Prvi strani prevod nije bio francuski ni engleski, nego mađarski, 1974 [84]. U oktobru 1978. Kiš je pismom uredništvu vratio nagradu [1]. NIN je to shvatio kao „protest protiv objavljivanja u NIN-u tekstova koji su osporavali njega i njegov Čas anatomije“ [1], a povod je bila kampanja protiv „Grobnice za Borisa Davidoviča“ [9].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Arhipelag, 2011

COBISS.SR-ID

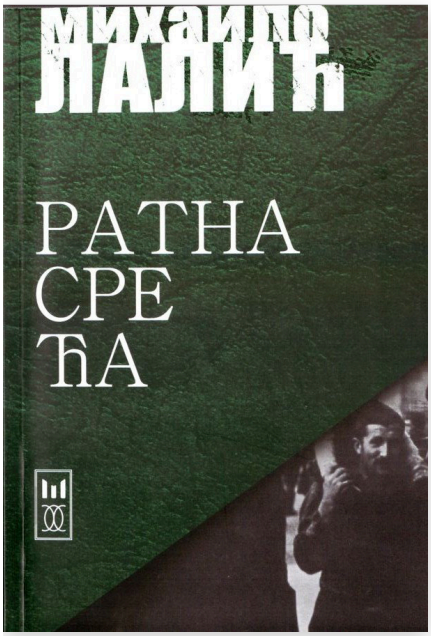
182883852

Otvori u COBISS+ ›

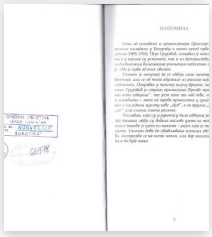
1973

Mihailo Lalić
Ratna sreća

Trepča, 1914 – Beograd, 1992

„Ratna sreća“, objavljena kod Nolita 1973, prva je knjiga Lalićeve tetralogije, romanareke „mozaično komponovanog“ [85]. Pripoveda Pejo Grujović, „već umorni intelektualac, psiholog, psihoanalitičar“, koji kritički preispituje vrednosti revolucije, a tetralogija ga vodi kroz Crnu Goru, Srbiju, Bugarsku, Grčku i Carigrad [85]. Grčku je Lalić poznavao iz prve ruke: od juna 1943. do kraja avgusta 1944. bio je zarobljenik u Solunu, a onda je pobegao iz logora i pridružio se grčkim partizanima na Halkidikiju [86]. Lalić je pisao o velikim događajima crnogorske istorije, naročito o ratu i sukobu partizana i četnika [87]. I sam je rat preživeo za dlaku: četnički „sud“ u Kolašinu najpre ga je osudio na deset godina robije, a zatim, odlukom vojvode Pavla Đurišića, na smrt [86]. Njegovim najsloženijim i najhvaljenijim romanom smatra se „Lelejska gora“ [88], koja je 1957. ostala bez NIN-ove nagrade [5]. Nagrada je Laliću stigla tek šesnaest godina kasnije. U fondu imamo pet izdanja „Ratne sreće“, od prvog iz 1973. do izdanja iz 2014.

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Štampar Makarije ; Podgorica : Obodsko slovo, 2014

COBISS.SR-ID

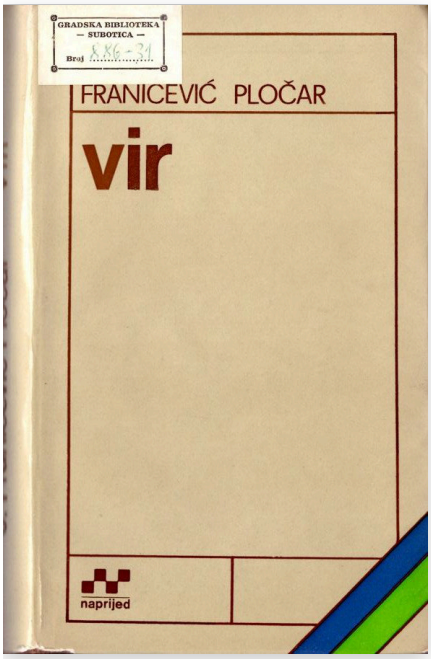
210515212

Otvori u COBISS+ ›

1974

Jure Franičević-Pločar
Vir

Vrisnik, 1918 – Split, 1994

„Vir“ je objavljen u Zagrebu 1974. i do 1987. imao je pet izdanja [89]. Preveden je na mađarski (1975) i rumunski (1982), a 1975. dramatizovan je u Splitu [89]. Franičević-Pločar je u prozi uglavnom pisao o ratu, a Hrvatska enciklopedija „Vir“, „Mir“ i „Baštinu“ smatra „najreprezentativnijim djelima njegova romanesknog opusa“ [90]. Jedan od središnjih likova, Marketo, upozorava da rat nisu samo bunkeri, a kritičar Mirko Prelas kao glavnu misao romana izdvaja njegovu rečenicu „Pravi rat su rovovi u nama“ [91]. Pisac je bio i naš kolega: po povratku u Split, od 1953. do 1960, vodio je tamošnju Gradsku biblioteku [90]. Naš primerak je prvo izdanje zagrebačkog Naprijeda iz 1974.

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Zagreb : Naprijed, 1974

COBISS.SR-ID

114189575

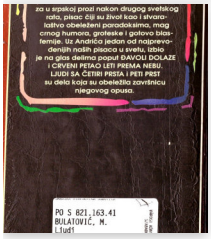
Otvori u COBISS+ ›

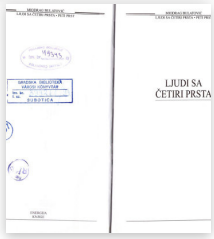
1975

Miodrag Bulatović
Ljudi sa četiri prsta

Okladi, 1930 – Igalo, 1991

Roman o „ekstremnoj, uglavnom hrvatskoj, političkoj emigraciji“. Miljenko Jergović u njemu vidi „piščev stilski i estetski pad“, a Bulatović je šezdesetih bio pisac bestselera u Nemačkoj [92]. Dve godine kasnije Bulatović je objavio i „Peti prst“, putopis „o onima koji nisu ušli u roman Ljudi sa četiri prsta“ [93]. Favorit te godine bio je „Petrijin venac“ Dragoslava Mihailovića [5]. Kritičar Dragan Jeremić tvrdio je da to nije roman nego „pripovedački venac“ [5]. „Danas“ dodaje da Mihailović nije smeo da dobije nagradu jer je bio anatemisan zbog romana o Golom otoku „Kad su cvetale tikve“ [9]. Po nagradu je u Beograd došao, kako je pisala „Politika“, „trijumfalno iz izgnanstva“ [94]. Hrvatska enciklopedija roman datira 1976, a nagrada se vodi za 1975 [95].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : BIGZ, 1987 (10. izd.)

COBISS.SR-ID

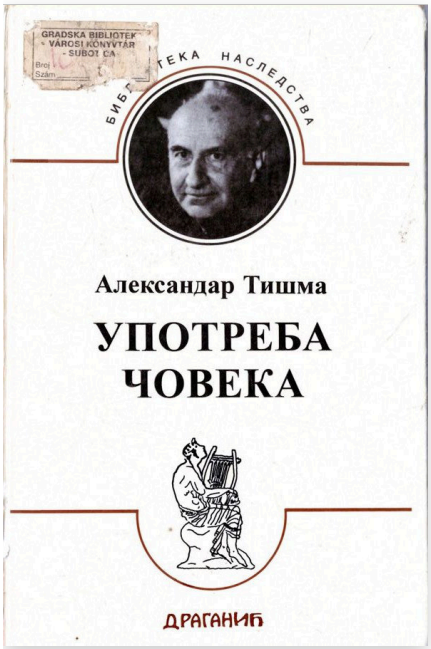
10036231

Otvori u COBISS+ ›

1976

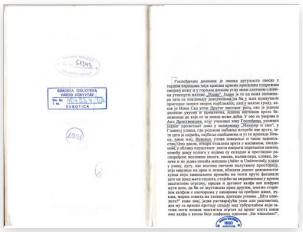
Aleksandar Tišma
Upotreba čoveka

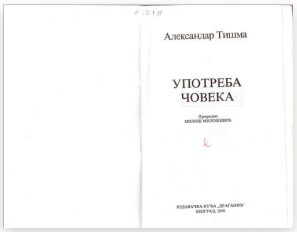
Horgoš, 1924 – Novi Sad, 2003

Srednji deo Tišmine novosadske trilogije, između „Knjige o Blamu“ i „Kapa“ [96]. Novi Sad u ratu i posle njega: partizana Sredoja Lazukića, njegovog prijatelja Milinka i Veru, ćerku Jevrejina, povezuje dnevnik njihove nastavnice nemačkog [97]. Na engleski ga je preveo Bernard Džonson, a 2014. izašao je i u ediciji NYRB Classics, sa predgovorom Kler Mesud [97]. „Le Monde“ je o romanu napisao samo „C'est un grand livre“, a francuska štampa je pisala da, ako iko u Jugoslaviji osim Andrića zaslužuje Nobelovu nagradu, to je Tišma [98]. Roman živi i na sceni: predstavu u režiji Borisa Lješevića Novi Sad je gledao 2024. na festivalu Kaleidoskop kulture [99]. Tišma je rođen u Horgošu, nedaleko od Subotice [19].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Novi Sad : Akademska knjiga, 2010

COBISS.SR-ID

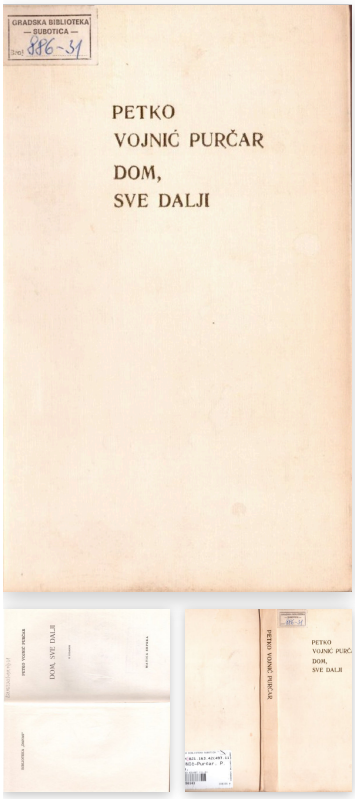
254756871

Otvori u COBISS+ ›

1977

Petko Vojnić Purčar
Dom, sve dalji

Subotica, 1939 – Petrovaradin, 2017

„Dom, sve dalji“ prati „dvjestogodišnje trajanje obitelji Pijuković u fiktivnom Panogradu“. Krešimir Nemec ističe da Vojnić Purčar pri tome „destruira epsku sukcesiju i vremenski kontinuitet“ porodične sage [17]. Roman prepliće dva naporedna toka i više pripovednih perspektiva [100]. Pisac je rođen u Subotici 1939 [17]. Pre romana pisao je za film, između ostalog, scenarija za „Golubare“ (1968) i, sa Želimirom Žilnikom i Brankom Vučićevićem, za „Rane radove“ (1969) [100]. Žiri je jednoglasnu odluku objavio 29. januara 1978, i Vojnić Purčar je postao prvi hrvatski pisac iz Vojvodine sa ovom nagradom [18]. Uz tu odluku vezuje se i priča koju izvori nazivaju „usmenim predanjem“: da je većina žirija 25. januara najpre izabrala „Ponornicu“ Skendera Kulenovića, da je odluka zatim promenjena i da je Kulenović istog dana umro [5, 9]. Nagrada ga kasnije nije zaštitila: Radio Novi Sad ga je 1991. prisilno penzionisao, a za vreme Miloševićevog režima više od deset godina nije mogao da objavi nijednu knjigu u Srbiji [100].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Novi Sad : Matica srpska, 1978 (2. izd.)

COBISS.SR-ID

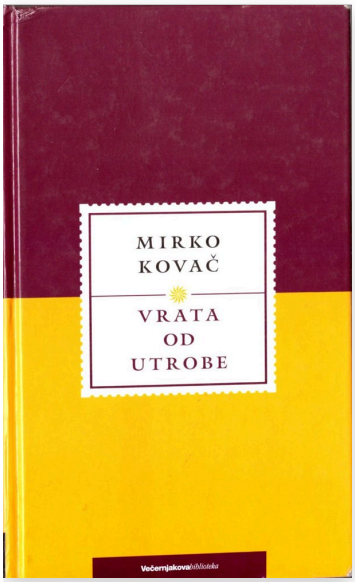
18355463

Otvori u COBISS+ ›

1978

Mirko Kovač
Vrata od utrobe

Petrovići, 1938 – Zagreb, 2013

Kritika „Vrata od utrobe“ smatra verovatno najboljim Kovačevim romanom. Pisan je složenom postmodernističkom tehnikom, a piščev pogled na Hercegovinu u njemu se preklapa kroz više decenija [101]. U „Uvodu književnika“ knjiga čak poriče da je roman: „ova knjiga i nije roman, nije pripovest, već samo uspomena“ [102]. Već na prvoj stranici pojavljuje se Petar Barbarić, isusovački semeništarac iz okoline Ljubuškog, sa svojim pismom iz travničkog semeništa [103]. Radnja je u trebinjskom kraju, uglavnom u ratu i posleratnim godinama do 1948, a u središtu je Stjepan K., „jobovski patnik“ u kome se prelamaju svi događaji [102]. Pored NIN-ove, roman je dobio nagradu Železare Sisak (1979) i nagradu biblioteka Srbije za najčitaniju knjigu (1980), a Lordan Zafranović je po njegovim motivima snimio film „Večernja zvona“ [101]. Kada su osamdesetih počeli prevodi Kovača, prevođeni su pre svega „Malvina“ i „Vrata od utrobe“ [104]. Od 1991. živeo je u Rovinju, a umro je 2013. u Zagrebu [105].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Zagreb : Večernji list, 2004

COBISS.SR-ID

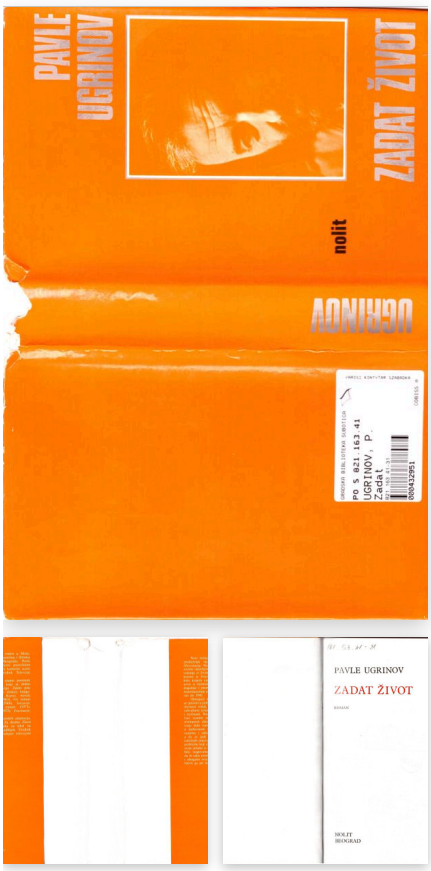
2174243

Otvori u COBISS+ ›

1979

Pavle Ugrinov
Zadat život

Mol, 1926 – Beograd, 2007

Pavle Ugrinov je pseudonim Vasilija Popovića, reditelja i jednog od osnivača kamerne scene Ateljea 212 [106]. Prva predstava na toj sceni bila je Beketova „Čekajući Godoa“, u njegovoj režiji, a pre toga komad je izveden u ateljeu slikara Miće Popovića [107]. Predstava „Čekajući Godoa“ ubrzo je skinuta sa repertoara, reditelj je morao da napusti pozorište i zaposlio se u Radio Beogradu [20]. Rođen je 1926. u Molu, u opštini Ada [20]. „Zadat život“ govori o posleratnim godinama i vremenu Informbiroa [108]. Muharem Bazdulj piše da je Ugrinov tu temu obradio „ne pionirski, ali opet ne ni u vrijeme kad je to već postalo skoro uobičajeno“ i da je žiri odlučio jednoglasno [108]. Ugrinov je decenijama vodio dnevnik, a poslednji, treći tom, „Nulta egzistencija: Dnevnik 1990–2006“, Agora je objavila 2026, na stogodišnjicu piščevog rođenja [109]. Roman je objavio Nolit, a naš primerak, drugo Nolitovo izdanje iz 1980, odštampan je u Subotici, u štampariji Birografika.

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Nolit, 1980 (2. izd.)

COBISS.SR-ID

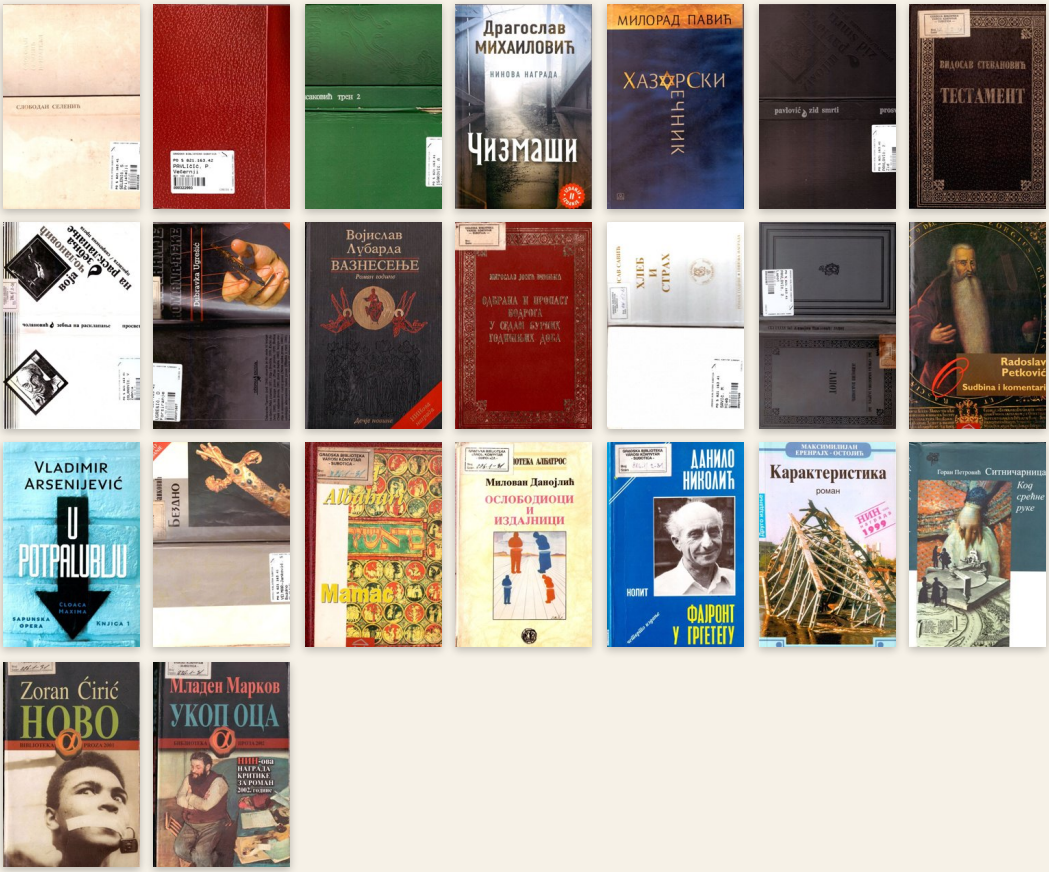
14808327

Otvori u COBISS+ ›

KATALOG · II

1980
2002

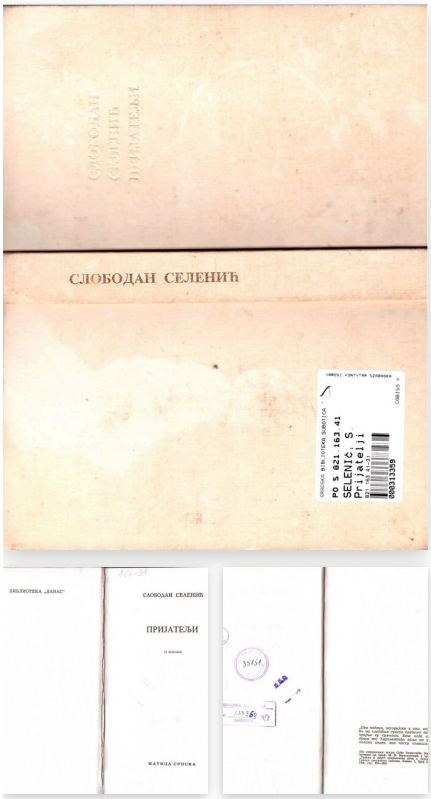
23 dobitnika

1980

Slobodan Selenić
Prijatelji

Pakrac, 1933 – Beograd, 1995

Posleratni Beograd. Vladan Hadžislavković, intelektualac iz stare beogradske porodice školovan na Oksfordu, sprijatelji se sa mladim Albancem Istrefom Verijem [110]. Hrvatska enciklopedija piše da roman „supostavlja zajedničko kulturno nasljeđe Srba i Albanaca“ [111]. Selenić je knjigu preradio u komediju „Kosančićev venac 7“, praizvedenu u Ateljeu 212 1982, pa su kasnija izdanja romana nosila naslov „Prijatelji sa Kosančićevog venca 7“ [110]. Komad je režirao Zoran Ratković, do maja 1990. izveden je 232 puta, a kritika je hvalila Envera Petrovcija u ulozi Istrefa. Nisu svi aplaudirali: Milorad Vučelić tvrdio je da je predstava „umetnost stavila u službu podrivanja socijalističkog društva“ [112]. Pored NIN-ove, roman je dobio i priznanje za najčitaniju knjigu 1981. u izboru Biblioteke SR Srbije [113]. Selenić je pre njega objavio „Memoare Pere Bogalja“ (1968), za koje je dobio Oktobarsku nagradu Beograda [113].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Novi Sad : Matica srpska, 1981 (2. izd.)

COBISS.SR-ID

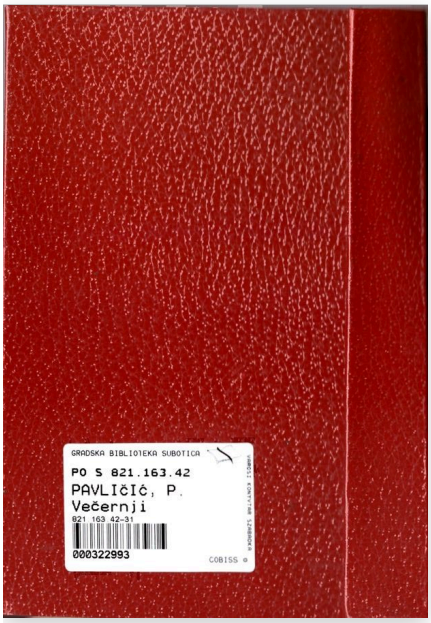
22293767

Otvori u COBISS+ ›

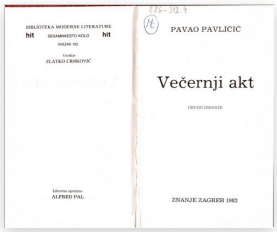
1981

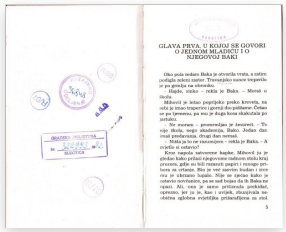
Pavao Pavličić
Večernji akt

Vukovar, 1946

Roman počinje realistički, a u fantastiku prelazi kad mladić Mihovil otkrije da ume da falsifikuje dokumente i umetnička dela, ali i da prepoznaje falsifikate koji su odavno prihvaćeni kao deo kulturnog pamćenja [114]. Tako otvara, kako piše Hrvatska enciklopedija, „pitanje umjetničke originalnosti i autorstva“ [115]. Izdavač ga predstavlja kao knjigu na kojoj se jasno vidi logika postmodernističkog romana [116]. Za NIN je to bila novina: prvi put je nagrađen roman fantastično-kriminalističkog žanra, a konačno rešenje zagonetke krije se u liftu [117]. Gotovo do kraja favorit je bio Milan Oklopdžić sa romanom „CA Blues“ [5]. Pavličić je rođen u Vukovaru 1946 [115]. Čitaoci biblioteka ga vole: 2014. bio je najčitaniji autor u hrvatskim bibliotekama, sa 12.809 pozajmica [117].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Zagreb : Mozaik knjiga, 2016 (9. izd.)

COBISS.SR-ID

48840201

Otvori u COBISS+ ›

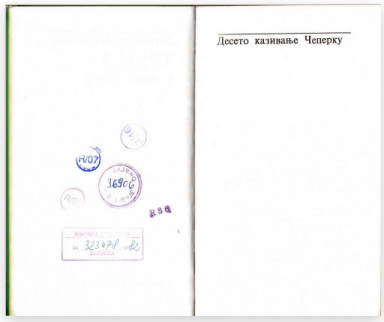
1982

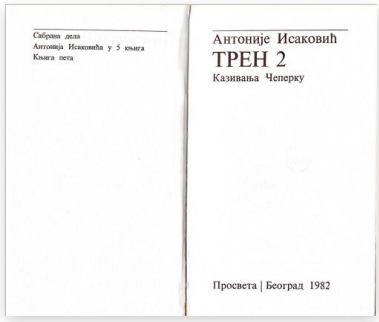
Antonije Isaković
Tren 2

Beograd, 1923 – Beograd, 2002

Pun naslov je „Tren 2: kazivanja Čeperku“ [118]. Neimenovani pripovedač, bivši politički zatvorenik, obraća se slušaocu Čeperku, a Goli otok se u tekstu pominje otvoreno [118]. Hrvatska enciklopedija „Tren 1“ (1976) i „Tren 2“ svrstava među zbirke pripovedaka, dok ih drugi izvori vode kao roman [119]. Knjiga je kasnije ušla u Isakovićeva sabrana dela, uz esej Đorđa Kneževića „O 1948. godini“ [120]. Isaković je potom predvodio radnu grupu akademika koja je pisala Memorandum SANU [121]. Od 1981. do 1994. bio je potpredsednik SANU, a po njegovoj prozi snimljeni su filmovi „Tri“ Aleksandra Petrovića, „Partizanske priče“ i „Tren“ [122].

Десето казивање Чеперку

Антоније Исаковић
ТРЕН 2
Казивања Чеперку

Просвета | Београд 1982

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Prosveta ; Zagreb : Globus, 1983 (Tren, knj. 2)

COBISS.SR-ID

35042572

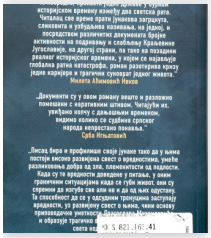
Otvori u COBISS+ ›

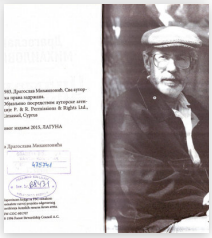
1983

Dragoslav Mihailović
Čizmaši

Ćuprija, 1930 – Beograd, 2023

Živojin M. Stanimirović, zvani Žika Kurjak, uspinje se i pada u vojsci Kraljevine Jugoslavije uoči Drugog svetskog rata [123]. Priča sam, u prvom licu i namerno prostim jezikom [123]. Žikinu ispovest pisac obogaćuje dokumentima i tako daje širu sliku političkog života tog vremena [123]. To je skaz, Mihailovićeva tehnika ispovesti „malog čoveka“ u dramatičnim istorijskim okolnostima [124]. „Čizmaši“ su 1985. dobili i nagradu Narodne biblioteke Srbije za najčitaniju knjigu [125], a RTS je po njima snimio seriju od dvanaest epizoda. Sve epizode režirao je Dejan Zečević, a Žiku je igrao Miodrag Dragičević [123]. NIN-ova nagrada stigla je osam godina posle „Petrijinog venca“, koji je 1975. bio favorit. „Danas“ piše da tada Mihailović nije smeo da je dobije zbog drame „Kad su cvetale tikve“ [9], skinute 1969. sa repertoara JDP-a posle pet izvođenja, zbog pominjanja golootočkih zatočenika [125]. Prema RTS-u, o sudbini predstave presudio je Tito, iako je nije ni gledao [126].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Laguna, 2015 (2. izd.)

COBISS.SR-ID

220282380

Otvori u COBISS+ ›

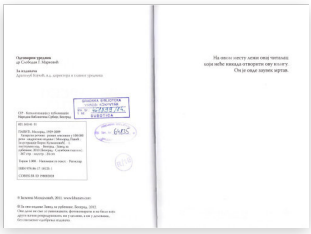
1984

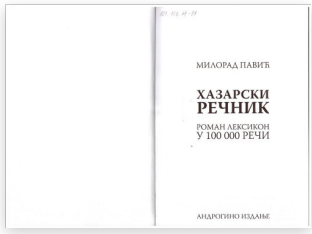
Milorad Pavić
Hazarski rečnik

Beograd, 1929 – Beograd, 2009

Roman-leksikon od tri rečnika, sastavljena po hrišćanskim, islamskim i jevrejskim izvorima, a priča se kreće od doba Hazara, preko 1691. godine, do sadašnjosti [127]. Prvo izdanje objavila je Prosveta 1984, sa podnaslovom „Roman leksikon u 100.000 reči“ [128]. Izašao je u muškom i ženskom primerku, koji se razlikuju u sedamnaest ključnih redova [128]. Pavić je razliku objasnio ovako: „muškarac svet doživljava van sebe, u svemiru, a žena svemir nosi u sebi“ [129]. Knjiga je prevedena na tridesetak jezika [130]. Slava je stigla preko Pariza, gde je dočekana kao „prva knjiga XXI veka“, a Pavićev spomenik danas stoji u Moskvi, pored Dantea i Džojsa [131]. Naš primerak je ženski, Deretino izdanje iz 2001.

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Dereta, 2001 (ženski primerak)

COBISS.SR-ID

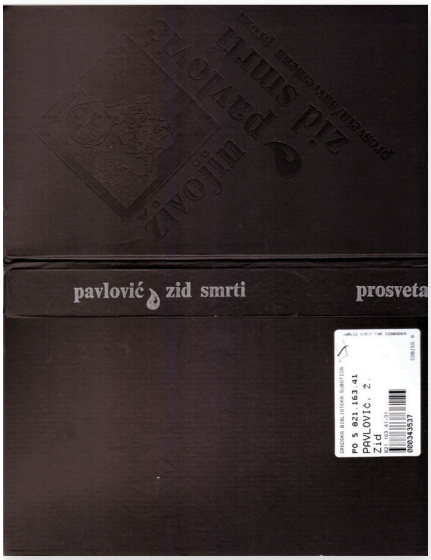
96884236

Otvori u COBISS+ ›

1985

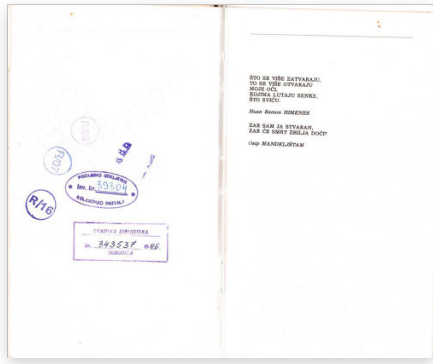
Živojin Pavlović
Zid smrti

Šabac, 1933 – Beograd, 1998

Pavlović je pre svega poznat kao filmski reditelj, autor „Buđenja pacova“, „Kad budem mrtav i beo“ i „Zasede“ [132]. I u romanima piše o pojedincu ugroženom „prevlašću mediokriteta i bezličnosti“ [132]. Prvo izdanje, Prosvetino iz 1985, nosi podnaslov „omnibus-roman“ [133]. Cenzura ga nije zaobišla ni kao pisca: njegova knjiga sećanja na studentske proteste 1968, „Ispljuvak pun krvi“, bila je zabranjena [134]. Sedam godina kasnije Pavlović će dobiti i drugu nagradu, za „Lapot“ [134]. Naš primerak, izdanje iz 1993, odštampan je u Subotici, u štampariji Minerva.

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Novi Sad : Znanje ; Beograd : Kvit podijum, 1993

COBISS.SR-ID

57000455

Otvori u COBISS+ ›

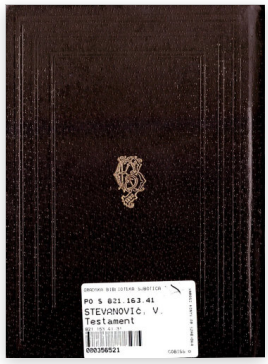
1986

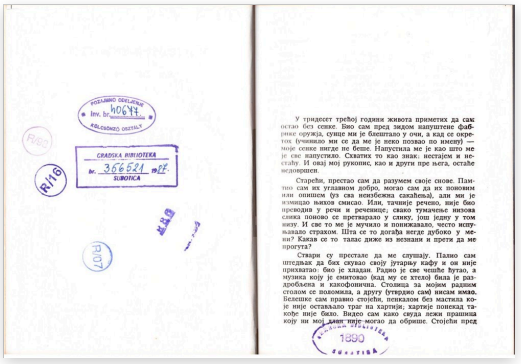
Vidosav Stevanović
Testament

Cvetojevac, 1942

Izdavač „Testament“ naziva „tragičnom srpskom bajkom“, u kojoj je nestvarno „pretrpano stvarnim“ [135]. Stevanović je rođen 1942 [136]. Intervju povodom nagrade doneo mu je nevolju: izašao je u istom broju kao i satirična humoreska „Gojko i Savle“, pa se našao među osumnjičenima za njeno autorstvo i morao da se pravda pred partijskom radnom grupom [137]. Krajem 1991. napustio je zemlju i živeo u Grčkoj, pa u Francuskoj, gde je dobio politički azil. Vratio se 2007. i od tada živi u porodičnoj kući u Botunju kod Kragujevca [136].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Srpska književna zadruga, 1987 (3. izd.)

COBISS.SR-ID

42443527

Otvori u COBISS+ ›

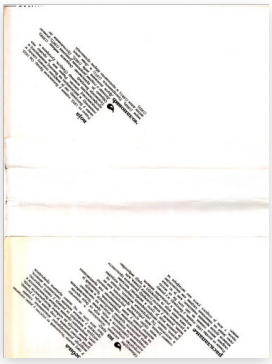
1987

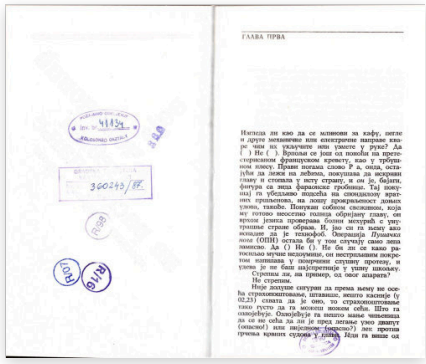
Voja Čolanović
Zebnja na rasklapanje

Bosanski Brod, 1922 – 2014

Duhovita priča o „staračkoj zaveri u Beogradu“ [138]. Na dodelu nagrade u Domu armije došao je i Slobodan Milošević, sa velikom pratnjom, kako je zabeležio prethodni laureat Vidosav Stevanović [137]. Voja Čolanović rođen je 1922. u Bosanskom Brodu, a od 1933. živeo je u Beogradu [139]. Bio je novinar i urednik, i prvi urednik Naučnog programa Televizije Beograd [139]. Pisao je i romane „Druga polovina neba“, „Levi dlan, desni dlan“ i „Džepna kob“, a za zbirku „Osmeh iz crne kutije“ dobio je Andrićevu nagradu [139].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Prosveta, 1987

COBISS.SR-ID

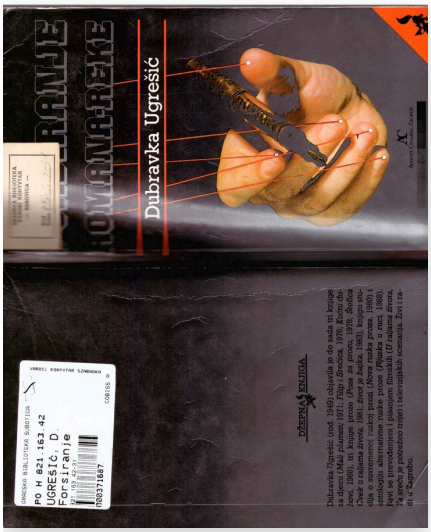
43930375

Otvori u COBISS+ ›

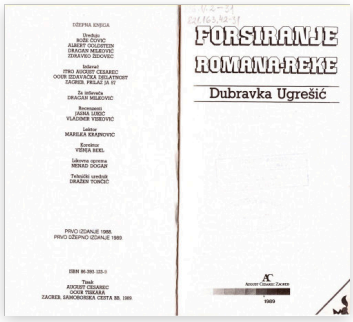
1988

Dubravka Ugrešić
Forsiranje romana-reke

Kutina, 1949 – Amsterdam, 2023

Prva žena sa NIN-ovom nagradom, trideset četiri godine posle osnivanja [140]. Pisci se okupljaju na književnom skupu u Zagrebu, dok Jugoslavija još postoji [141], a svako poglavlje napisano je u drugom žanru, od ljubavnog i pornografskog do horora i dnevnika [142]. Počinje rečenicom „1. Kolovoz 1983. provela sam u krevetu prikliještena išijasom“. Među učesnicima skupa je Pipo, „pasivan, nezadovoljan i ne baš afirmisan pisac“, za koga je „Amerika jedan golemi jojo“ [143]. Na engleskom je izašao kao „Fording the Stream of Consciousness“ [141]. Ugrešić je od 1993. živela u Nemačkoj i SAD, a od 2001. u Amsterdamu, gde je umrla 2023 [142].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Zagreb : Konzor ; Beograd : Samizdat B92, 2001

COBISS.SR-ID

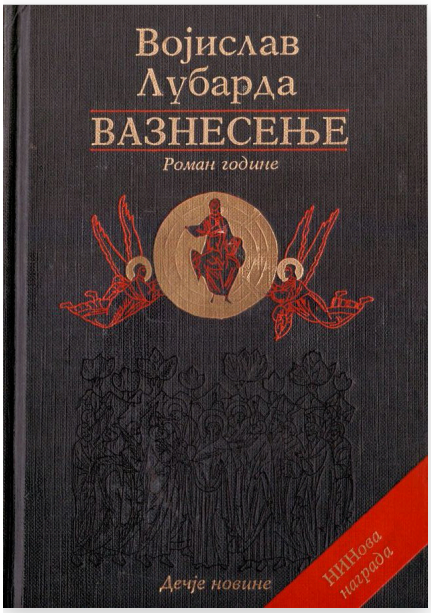
177586695

Otvori u COBISS+ ›

1989

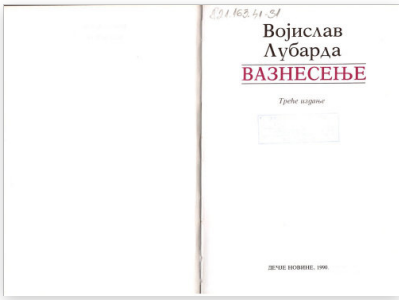
Vojislav Lubarda
Vaznesenje

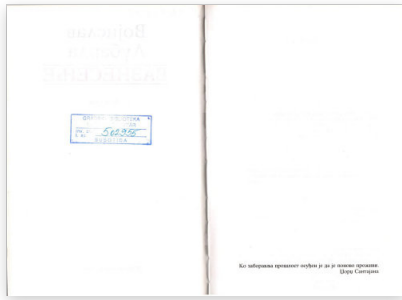
Rogatica, 1930 – Beograd, 2013

Roman „istražuje mržnju u ‚bosanskom karakazanu'" [144] i ulazi u unutrašnji svet likova, do psiholoških korena nasilja [145]. Mržnju je pisac upoznao kao dete: sa jedanaest godina stajao je u redu i čekao da ga ubiju ustaše, preživeo je slučajno i odrastao u Domu za ratnu siročad [144]. Objavljen je dve godine pre raspada Jugoslavije. Čita se i kao deo trilogije, uz „Preobraženje" i „Pokajanje", o zločinima nad Srbima u Podrinju. Praštanje, govorio je Lubarda, naučio je od majke Ljubice, koja je odbila da pljune ustaškog logornika [146]. Zabranu je Lubarda upoznao rano: njegova „Ljuljaška" bila je 1963. „jedan od prvih romana koji je ... bio zabranjen, privremeno" [144]. Nova.rs Lubardu ubraja među dobitnike kojih se danas malo ko seća [5].

Pitajte u biblioteci

Knjiga je u fondu Gradske biblioteke Subotica. Bibliotekar će vam reći u kom je odeljenju i da li je slobodna.

IZDANJE (PREMA SKENU KORICE)

Gornji Milanovac : Dečje novine, 1990 (2. izd.)

COBISS.SR-ID IZDANJA

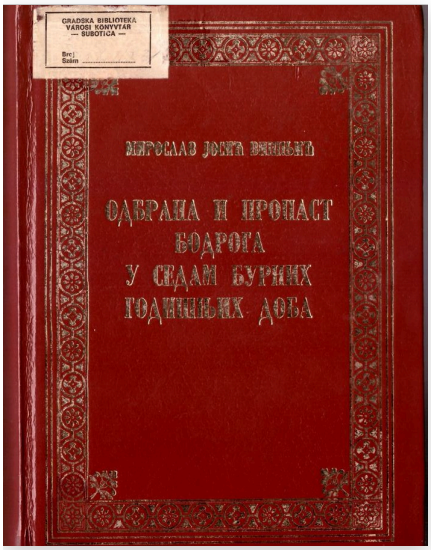
16494848

1990

Miroslav Josić Višnjić

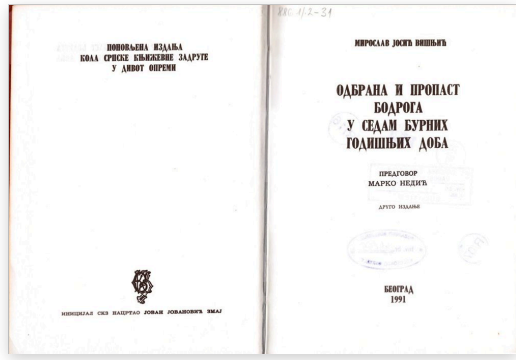
Odbrana i propast Bodroga u sedam burnih godišnjih doba

Stapar, 1946 – Beograd, 2015

Revolucija 1848–1849. i srpski ustanici koji brane Bodrog [147]. Jezik je lirski, sa arhaizmima i elementima narodne poezije [147]. Bodrog je nestao još u srednjem veku, pa je u romanu simbol propasti i pobune, a knjiga je izazvala i književne i političke rasprave [148]. Josić Višnjić je rođen 1946. u Staparu kod Sombora [21]. Član Udruženja književnika Srbije postao je 1966, sa jedva dvadeset godina, a kasnije je pokrenuo Književnu fabriku „MJV i deca“, jednu od prvih privatnih izdavačkih kuća tog vremena [21].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Srpska književna zadruga, 1991 (2. izd.)

COBISS.SR-ID

1438732

Otvori u COBISS+ ›

1991

Milisav Savić
Hleb i strah

Vlasovo, 1945

Poluautobiografski roman koji počinje mladošću junaka u Raškoj [149]. Savić kaže da je to „roman o Titovoj Jugoslaviji, veseloj i tužnoj, komičnoj i tragičnoj, ali je to pre svega ljubavna storija“ [150]. Jovan Delić ga je svrstao u dragoceni niz kratkih romana srpske književnosti [151]. Savića je vest o nagradi zatekla u Firenci [150]. Nedelju dana posle dodele vratio ju je, „u ime odbrane dostojanstva spisateljskog poziva“, zbog teksta „Strava“ koji je NIN objavio 7. februara 1992 [1, 150]. Godinama kasnije rekao je: „Moje vraćanje nagrade bio je pokušaj, naravno bezuspešni, da se ukaže na zloslutne, crne oblake“ [5]. Savić je srpskohrvatski jezik i jugoslovensku književnost predavao na Londonskom univerzitetu i u Olbaniju, a od 2005. do 2008. bio je ministar-savetnik u ambasadi u Rimu [151]. U fondu je šesto izdanje, Lagunino iz 2019.

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Laguna, 2019

COBISS.SR-ID

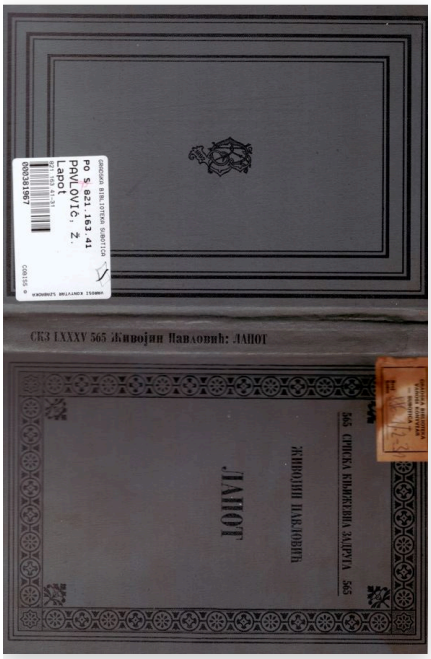
277007372

Otvori u COBISS+ ›

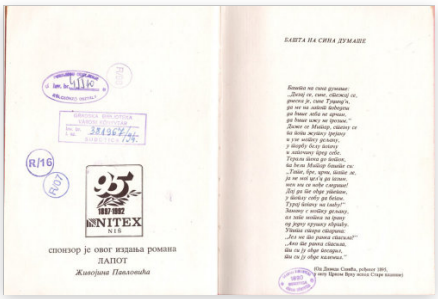
1992

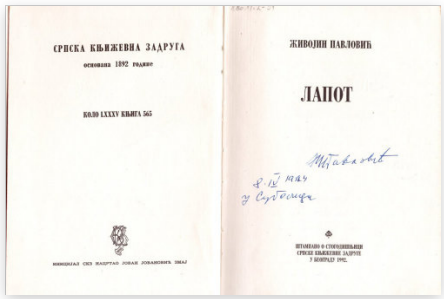
Živojin Pavlović
Lapot

Šabac, 1933 – Beograd, 1998

Lapot je predanjem zabeležen običaj ubijanja ostarelih roditelja, i na tom motivu stoji ceo roman [152]. Za Pavlovića je to druga NIN-ova nagrada, sedam godina posle „Zida smrti“ [3]. Primerak u našem fondu je prvo izdanje Srpske književne zadruge iz 1992.

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Srpska književna zadruga, 1992

COBISS.SR-ID

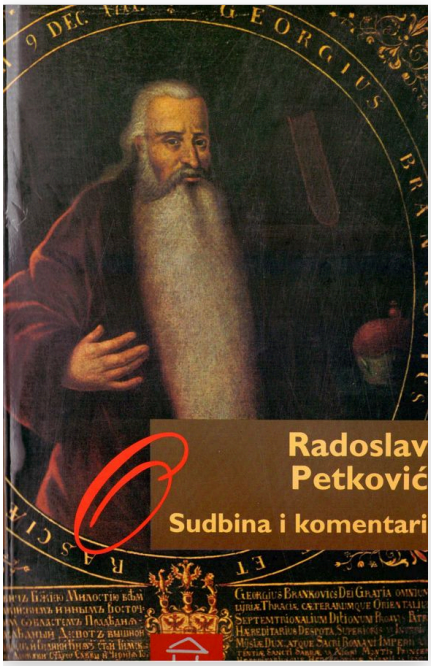
7817484

Otvori u COBISS+ ›

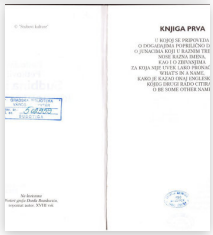
1993

Radoslav Petković
Sudbina i komentari

Beograd, 1953 – Novi Sad, 2024

Roman o srpskoj zajednici u Trstu u vreme Napoleonovih ratova [153]. Pavel Volkov, rođen kao Pavle Stojanović, poslat je u Trst da inkognito posmatra i izveštava, a opsednut je Katarinom Riznić, koja je u špijunskoj i ljubavnoj vezi sa jednim Napoleonovim baronom [154]. Poslednja reč romana je „ne“, odbijanje upućeno sudbini, i Aleksandar Jerkov u njemu vidi odgovor cele knjige [155]. Petković ga je kasnije proširio, a novo izdanje izašlo je 2022 [153]. Pisac je jednom priznao da je u prvom izdanju pogrešno napisao da je Košutov general Jozef Bem streljan u Aradu, a Bem je zapravo pobegao u Tursku i postao paša [156]. Književni kritičari su ga u anketi svrstali među deset najboljih NIN-ovih romana [157]. Nagradu je te godine sponzorisala banka, sa obećanih 5.000 maraka, ali je u hiperinflaciji Petković dobio manje od polovine; ostatak je nestao u, kako kaže, „nekim zapetljanim finansijskim operacijama koje nisam ni tada ni danas razumeo“ [5]. Na engleski ga je kao „Destiny, Annotated“ preveo Terens Makini [158].

Pitajte u biblioteci

Knjiga je u fondu Gradske biblioteke Subotica. Bibliotekar će vam reći u kom je odeljenju i da li je slobodna.

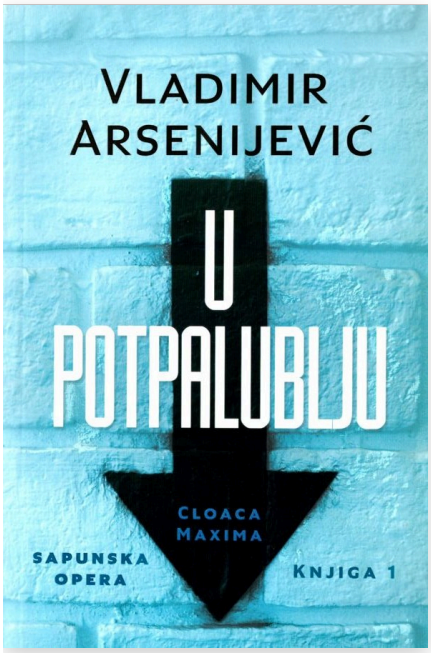
IZDANJE (PREMA NASLOVNOJ STRANI)
Beograd : Stubovi kulture, 2002

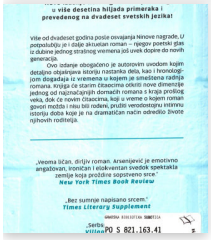
COBISS.SR-ID IZDANJA
181140487

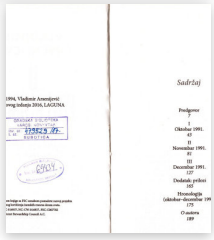
1994

Vladimir Arsenijević
U potpalublju

Pula, 1965

Beograd u jesen 1991, dok traje razaranje Vukovara i bombardovanje Dubrovnika [159]. Knjiga ima i dva aneksa, „Kompilaciju smrti“ i „Hroniku odbeglih“: tih godina Arsenijević je u telefonskom imeniku različitim bojama precrtavao one koji su otišli iz zemlje i one koji su umrli [160]. „U potpalublju“ je Arsenijevićev prvi roman i prvi deo zamišljene tetralogije „Cloaca Maxima“, a preveden je na dvadeset jezika [8]. Nagrada dvadesetdevetogodišnjem debitantu izazvala je senzaciju i proteste dela javnosti, ali je žiri ostao pri svom [5]. Izdavač roman predstavlja kao „portret generacije bez šanse, prvi pravi roman iz utrobe devedesetih“ [161]. Na engleski ga je kao „In the Hold“ prevela Silija Hoksvort, za Knopf (1996), a Nikita Milivojević ga je postavio u Jugoslovenskom dramskom pozorištu. Arsenijević je 1992. proveo između Grčke i Srbije kao turistički vodič [160], a kasnije je osnovao regionalni festival Krokodil [8].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Laguna, 2016

COBISS.SR-ID

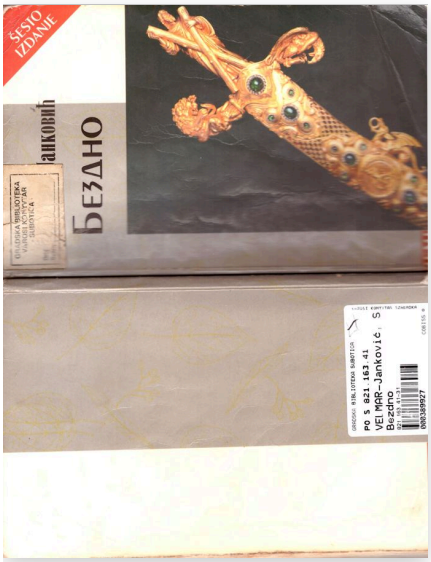
222078732

Otvori u COBISS+ ›

1995

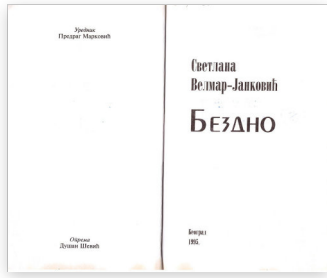
Svetlana Velmar-Janković
Bezdno

Beograd, 1933 – Beograd, 2014

Ljubavna priča i politički triler iz druge polovine XIX veka, o trouglu „žena–čovek–vlast“, sa knezom Mihailom i kneginjom Julijom u središtu [162]. Kritičar „Vremena“ Žarko Trebješanin pisao je da je knez Mihailo možda njen najuspeliji lik i da je roman sazdan od arhivske građe, novinskih članaka i zapisa hroničara [163]. Svetlana Velmar-Janković je druga žena sa ovom nagradom, sedam godina posle Dubravke Ugrešić [1]. Pre nego što se posvetila romanu, uređivala je časopis „Književnost“ i od 1971. do 1989. bila u uredništvu Prosvete [164]. Prevođena je na engleski, francuski, nemački, španski, italijanski, grčki, bugarski i mađarski [165]. Naš primerak je šesto izdanje, odštampano iste godine kada je roman prvi put izašao.

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Vreme knjige, 1995 (6. izd.)

COBISS.SR-ID

67213580

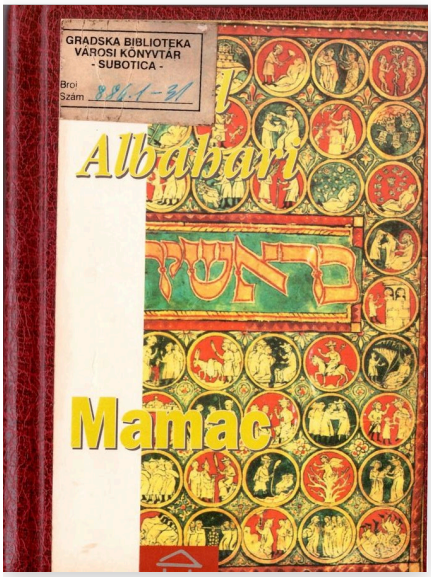
Otvori u COBISS+ ›

1996

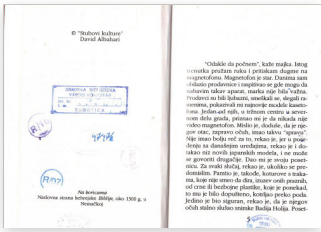
David Albahari

Mamac

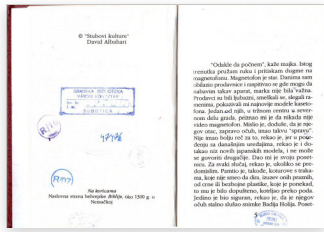
Peć, 1948 – Beograd, 2023

„‚Mamac‘ je roman o majci, toj pouzdanoj sili koja je bila stub piščeve porodice“ [166]. Teofil Pančić piše da će „Mamac“, „u neobičnom a tako logičnom paru sa Cinkom“, „ostati seminalna porodična knjiga naših književnosti“ [167]. Sin pisac sluša majčine ispovesti snimljene na audio-kasete i razgovara sa njima, a u pozadini je njegov odlazak u Kanadu [168]. Albahari je od 1994. živeo u Kalgariju i nastavio da objavljuje na srpskom [169]. Roman je prvo objavila Narodna knjiga, a preveden je na šesnaest jezika [166]. Pored NIN-ove, dobio je nagradu Narodne biblioteke Srbije, Balkaniku i nagradu Most Berlin [170]. Na engleski ga je kao „Bait“ preveo Piter Agnone, za Northwestern University Press (2001). Iste godine Radomir Konstantinović nije dozvolio da njegova „Dekartova smrt“ uđe u konkurenciju [1].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Čarobna knjiga, 2024

COBISS.SR-ID

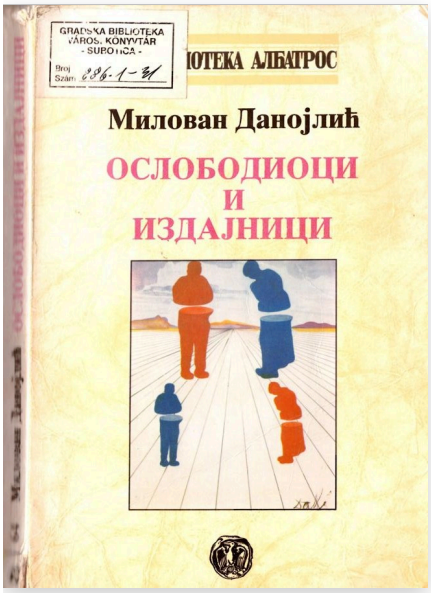
142005769

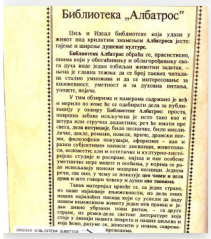
Otvori u COBISS+ ›

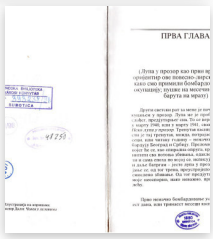
1997

Milovan Danojlić
Oslobodioci i izdajnici

Ivanovci, 1937 – Francuska, 2022

Библиотека „Албатрос"

ПРВА ГЛАВА

Hroniku otvara očev glas: otac se pred zoru vraća sa vojne vežbe, uoči aprilskog sloma 1941. Pripovedač je dečak, „neupućeni i nemoćni svedok" ratne i posleratne sudbine jednog šumadijskog sela. Naslov je Danojlić objasnio ovako: oslobodioci su „krstaška vojska" nove vlasti, a izdajnici su to ime zaslužili samo zato što se nisu na vreme priključili partiji i vojsci [171]. Član žirija Nikola Milošević nije glasao za ovaj roman i posle glasanja napustio je prostoriju; o knjizi je rekao „da ona ima elemente hronike koji nisu do kraja pretočeni u umetničko tkivo" [5]. Hrvatska enciklopedija vidi suprotno, knjigu koja „sažima životno iskustvo i donosi potvrdu vrsnoće" [172]. Roman je objavio beogradski Filip Višnjić [173]. Danojlić je rođen 1937. u Ivanovcima kod Valjeva, a od 1984. živeo je i radio u Francuskoj, gde je i umro 2022 [174]. U Beograd je stigao sa šesnaest godina i školovao se uz rad, najpre kao prodavac novina. Godine 2000. na brdu Kamalj u rodnim Ivanovcima podigao crkvu [175].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Albatros plus, 2019

COBISS.SR-ID

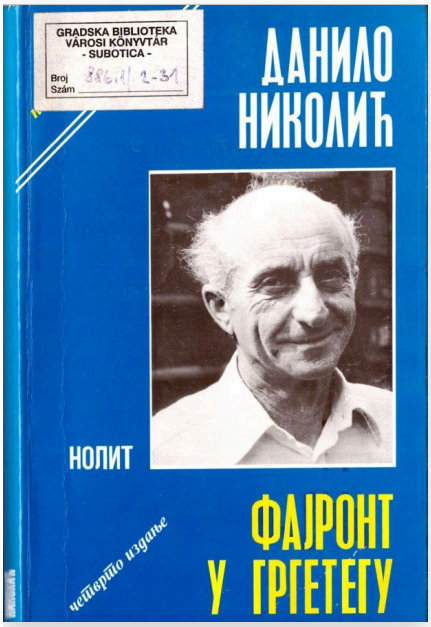
281844492

Otvori u COBISS+ ›

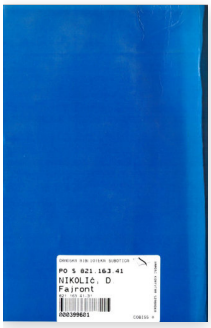
1998

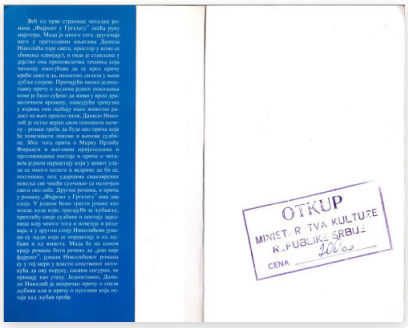
Danilo Nikolić
Fajront u Grgetegu

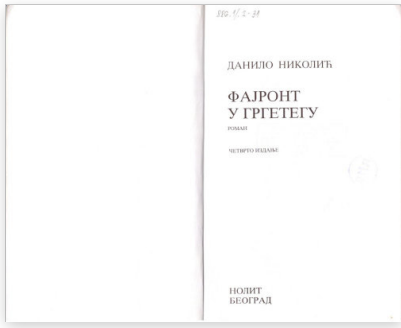
Split, 1926 – 2016

Generacija koja odrasta u dramatično vreme, sa Markom Prlićem Firangom u središtu [176]. Roman ima dva sloja: mladost likova i doba kada se „opraštaju od ljubavi i od života“ [176]. Grgeteg iz naslova poznat je po fruškogorskom manastiru, koji je, prema starim zapisima, 1471. osnovao despot Vuk Branković, Zmaj Ognjeni Vuk [177]. Kritičar „Pečata“ piše da Nikolić ironijom i fragmentom pokušava da izbegne „hiljadu puta viđen“ realistički model [178]. Nikolić je rođen 1926. u Splitu [179].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Nolit, 1999 (4. izd.)

COBISS.SR-ID

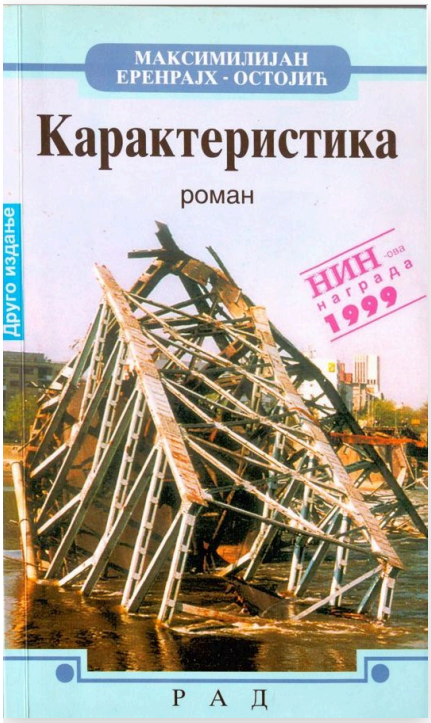
146030855

Otvori u COBISS+ ›

1999

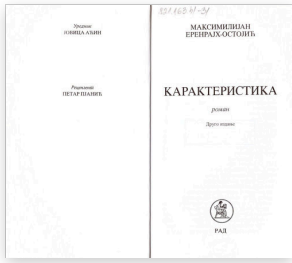
Maksimilijan Erenrajh-Ostojić
Karakteristika

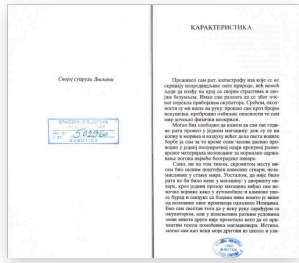
Travnik, 1921

Roman o strahu i neherojstvu, o Beogradu u ratu, „kad je sve bilo ispremetano“. Pisac nije krio da je i sam bio „antiteza junaku“, a jedna ratna epizoda progonila ga je i više od pola veka kasnije: „epizoda sa gladnim srpskim vojnikom kome nisam dao hleb progoni me i danas“ [180]. Žiri je odluku objavio 17. januara 2000, za roman u izdanju beogradskog Rada [181]. Ime Erenrajha-Ostojića nije bilo poznato ni mnogim upućenim čitaocima, pa je nagrada iznenadila [5]. Prema portalu El Mundo Sefarad, rođen je 1921. u Travniku, završio je pravo i radio kao novinar u „Dugi“, a od 1955. do penzije u NIN-u. Eseje i kritiku potpisivao je pseudonimom Karlo Ostojić, a preveo je i Hemingvejevog „Starca i more“ [182]. Otac mu je bio pokršteni austrijski Jevrejin, a za list „Pravoslavlje“ potpisivao se kao Josif Ljubicki, po imenima oca i majke [180].

Pitajte u biblioteci

Knjiga je u fondu Gradske biblioteke Subotica. Bibliotekar će vam reći u kom je odeljenju i da li je slobodna.

IZDANJE (PREMA SKENU KORICE)

Beograd : Rad, 2000 (2. izd.)

COBISS.SR-ID IZDANJA

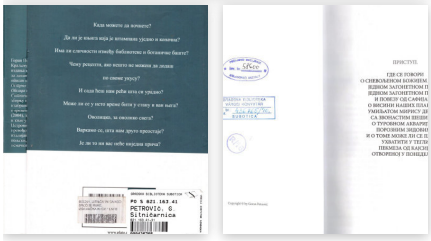
513052004

2000

Goran Petrović
Sitničarnica *Kod srećne ruke*

Kraljevo, 1961 – Beograd, 2024

Roman o romanu, o čitanju i pisanju, u dva vremena: Beograd početkom XX veka, sa Anastasom Branicom i Natalijom, i kraj veka, sa lektorom Adamom Lozanićem i Jelenom [183]. „Potpuno čitanje“ uvodi čitaoce u svet knjige [183], a duše koje u isto vreme čitaju istu knjigu tamo se sreću [184]. Pored NIN-ove, knjiga je dobila Vitalovu nagradu i nagradu Narodne biblioteke Srbije za najčitaniju knjigu [185]. Kritičar „Pečata“ nagradu je video kao zakasnelu ispravku, jer Petrović nije nagrađen za „Opsadu crkve Svetog Spasa“ [178]. U finalnom krugu „Sitničarnica“ je „s golom razlike“ pobedila roman Mirjane Novaković „Strah i njegov sluga“ [186]. Petrović je rođen 1961. u Kraljevu, a umro je 2024. u Beogradu [187]. Radni vek počeo je kao bibliotekar, u ogranku Narodne biblioteke u Žiči [188], a dugo je pisao rukom, sve dok od stipendije Fonda „Borislav Pekić“ nije kupio kompjuter [186].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Plato Books : B&S, 2009

COBISS.SR-ID

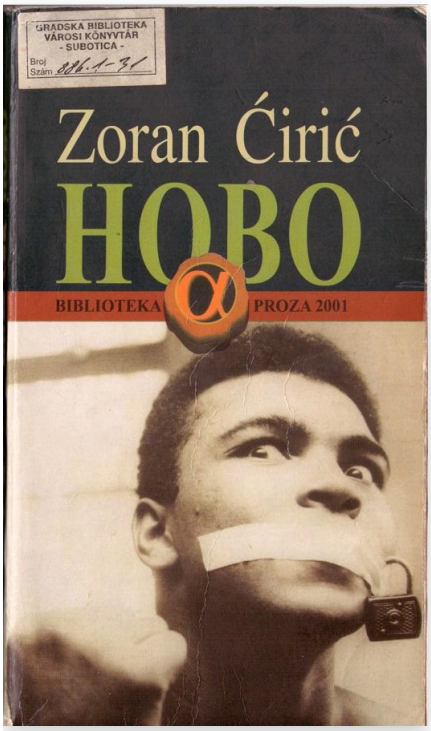
169860364

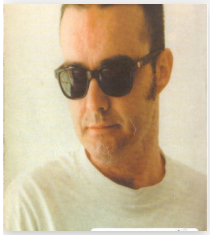
Otvori u COBISS+ ›

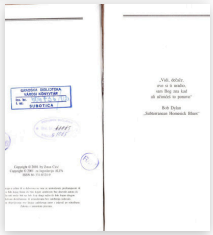
2001

Zoran Ćirić
Hobo

Niš, 1962

Po obrascu krimi-romana Ćirić pripoveda o potrazi za ubicama u „mitskom Nišvilu“, a „usamljeni gubitnik, disk-džokej Hobo, postaje metafora naše sunovraćene sudbine na koncu prošlog veka“ [189]. Junak je Zoks, zvani DJ Hobo, koji počinje da radi prljave poslove za lokalnog bosa Acu Barona [190]. Godinu dana ranije Ćirićevo „Prisluškivanje“ bilo je u užem izboru, a „Hobo“ je 2002. bio i najčitanija knjiga po izboru Narodne biblioteke Srbije [191]. Za rad na romanu Ćirić je dobio stipendiju Fonda „Borislav Pekić“ [191]. Ćirić navodi junakovu rečenicu: „Nisam se prodao. Bio sam kupljen. To nije isto“ [191]. Nagradu pamti kao „totalni šok za establišment“ [192]. Kritičar „Pečata“ u njoj je video potvrdu novog ukusa, zbog sirovog uličnog jezika i tema alkohola, droge i nasilja [178]. U fondu je prvo izdanje Narodne knjige – Alfe iz 2001.

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Narodna knjiga – Alfa, 2001

COBISS.SR-ID

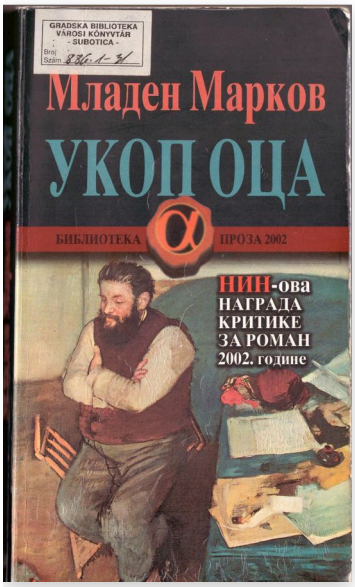
174571015

Otvori u COBISS+ ›

2002

Mladen Markov
Ukop oca

Samoš, 1934 – Beograd, 2014

Naslov najavljuje sahranu oca, ali do nje u romanu nikad ne dolazi. Sahrana se odlaže, a priča se u međuvremenu širi na raspad porodice, na oca i sina u previranjima XX veka, na dvojnike i sudbinu umetnika u lošim vremenima. Slike se nižu asocijativno, gotovo kao filmski kadrovi [193]. Od oko 150 romana iz prethodne godine žiri je u finale izdvojio pet. Žiri su činili Svetozar Koljević, Adrijana Marčetić, Petar Pijanović, Ivan Negrišorac i Aleksandar Jerkov, a Markov je dobio tri od pet glasova. Jerkov je glasao za „Kneza Miškina u belom Valjevu“ Radovana Belog Markovića, a Marčetić za „Šekspirovog klijenta“ Miloša Latinovića. U saopštenju žirija stoji da je fabula, „naizgled klasična“, „građena na narativnom paradoksu“ [193]. Markov je rođen u Samošu u Banatu [194]. Kao mladić je u Pančevu preživljavao radeći razne poslove, skoro dve decenije radio je na Radio Beogradu, a poslednje godine proveo je u Samošu, koji je zvao „najmanjim selom u Banatu“. Na početku puta Milan Bogdanović mu je rekao: „Bićete vi dobar pisac, samo nemojte biti tako prgavi kao vaš Miloš Crnjanski“ [194].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Narodna knjiga – Alfa, 2003 (2. izd.)

COBISS.SR-ID

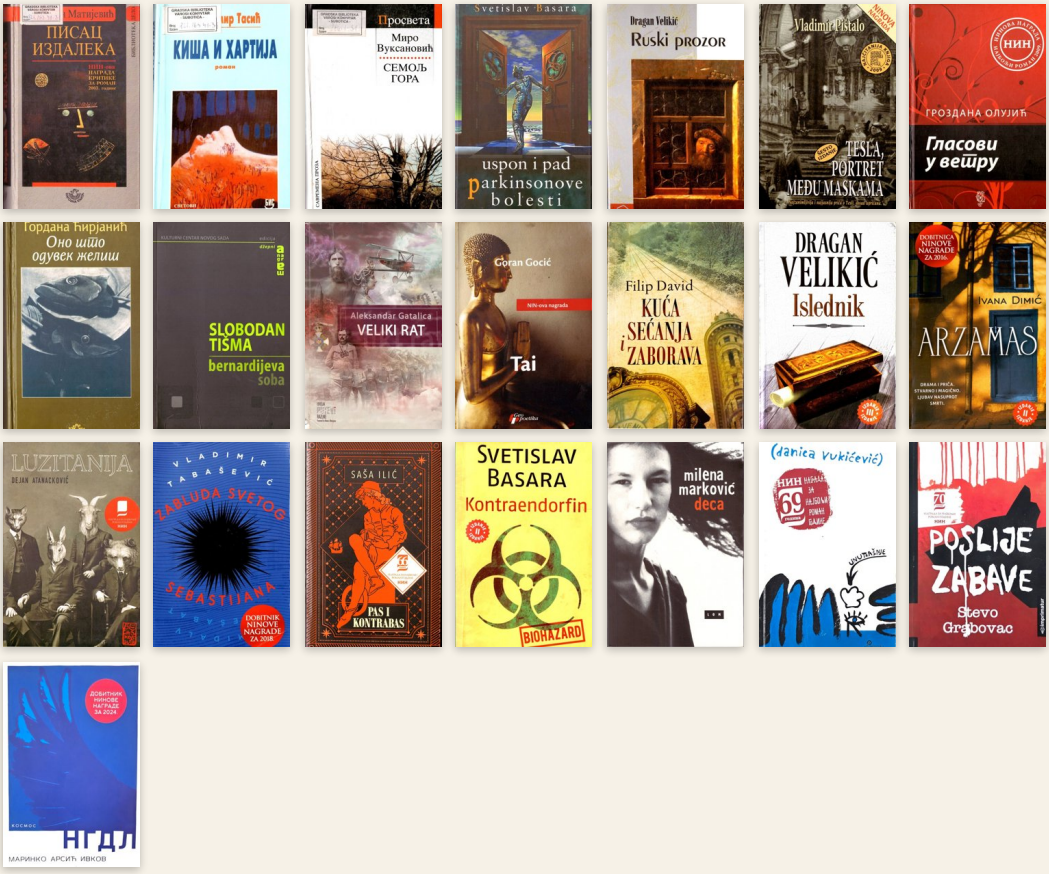
512460711

Otvori u COBISS+ ›

KATALOG · III

2003
2025

23 dobitnika

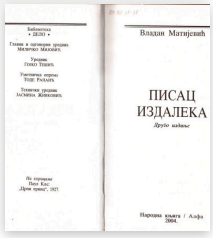
2003

Vladan Matijević
Pisac izdaleka

Čačak, 1962

Junak „Pisca izdaleka“ i sam je pisac i čezne za priznanjem „Srpske fabrike šećera“. Matijević se u romanu ruga „tradiciji, nacionalnom patosu, autoritetima, književnim priznanjima i kritičarima“ [195], pa nagrada za baš ovu knjigu nije bila bez ironije. Žiri je jednoglasno izabrao Matijevića među sedam naslova iz najužeg izbora, među kojima su bili i „Devet belih oblaka“ Radovana Belog Markovića. Odluka je objavljena krajem januara 2004, na tada novom Svetosavskom sajmu knjiga u Beogradu [195]. Matijević je iz Čačka, a pre ovog romana objavio je romane „Van kontrole“ i „Neminovno“ i zbirku priča „Prilično mrtvi“ [195]. Za tu zbirku dobio je Andrićevu nagradu 2000. Radi u Umetničkoj galeriji „Nadežda Petrović“ u Čačku [196].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Narodna knjiga – Alfa, 2004 (2. izd.)

COBISS.SR-ID

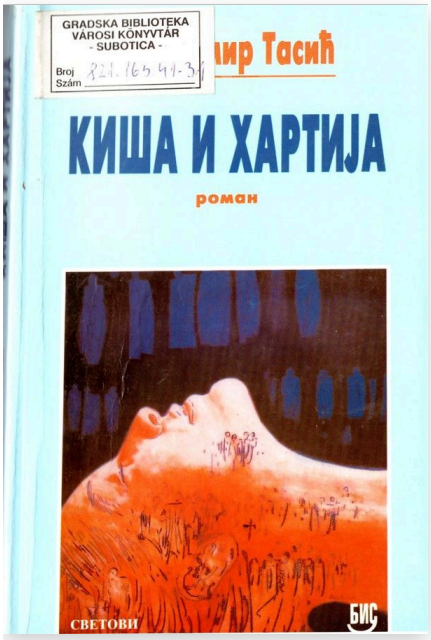
512039602

Otvori u COBISS+ ›

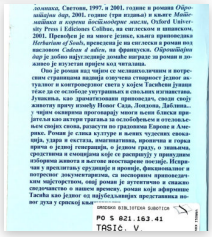
2004

Vladimir Tasić
Kiša i hartija

Novi Sad, 1965

Junakinja, Tanja, studirala je istoriju, a radi u odeljenju ekonomske propagande. Njena priča teče unazad, kroz tri generacije porodice u Novom Sadu, sve do završne „nule“. Usput se pojavljuju ruski pronalazač Termen i bakino pismo o okupiranom Novom Sadu. Roman se bavi pamćenjem, dokumentom, propagandom i krivicom, a Tasić je o njemu rekao: „Knjiga nešto pita ali ne odgovara“ [22]. Bio mu je to drugi roman. Rođen je 1965. u Novom Sadu, doktor je matematike i predaje na univerzitetu u Kanadi [22]. Napisao je i knjigu „Mathematics and the Roots of Postmodern Thought“, koju je 2001. objavio Oxford University Press [197]. Za „Kišu i hartiju“ dobio je i Vitalovu nagradu za knjigu godine [198], a francuski prevod izašao je još 2004. u Montrealu, kod izdavača Les Allusifs [197]. U sledećem romanu, „Staklenom zidu“, u središte je stavio smrt novinarke Dade Vujasinović, ispričanu iz ugla njene sestre koja živi u Kanadi [199]. Primerak u našem fondu je prvo izdanje novosadskih Svetova.

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Novi Sad : Svetovi, 2004

COBISS.SR-ID

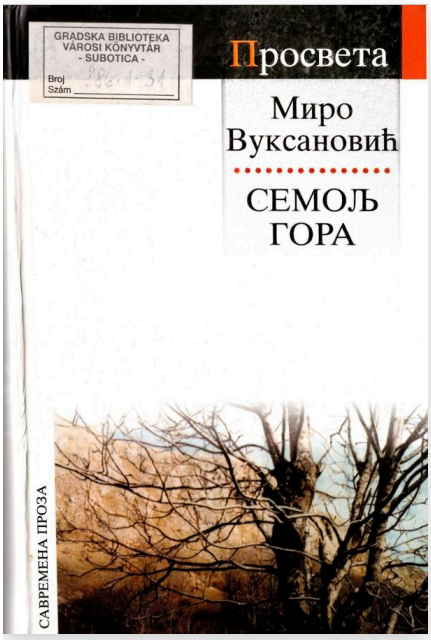
197144071

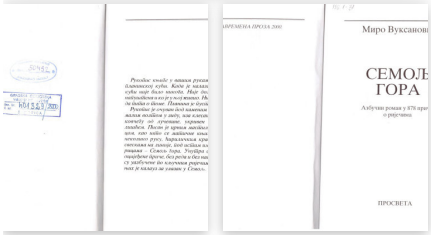
Otvori u COBISS+ ›

2005

Miro Vuksanović
Semolj zemlja

Krnja Jela, 1944 – Novi Sad, 2026

Podnaslov je „azbučni roman o 909 planinskih naziva“ [200]. Knjiga je deo niza sa „Semolj gorom“ (2000) i „Semolj ljudima“ (2008) [201]. Konkurisalo je 110 romana objavljenih u Srbiji i Crnoj Gori. Odluka je bila tesna, a najbliži nagradi bio je David Albahari sa „Pijavicama“. Predsednik žirija Petar Pijanović rekao je da roman „sjedinjuje vrline tradicije i prošlosti sa savremenošću i novim poetičkim mogućnostima“ [202]. Nagrada je tada iznosila 6.000 evra u dinarskoj protivvrednosti [202]. Vuksanović je bio i bibliotekar: od 1975. do 1988. vodio je Gradsku biblioteku „Karlo Bijelicki“ u Somboru, čiji je fond tada porastao za sto hiljada knjiga, a od 1988. do 2014. Biblioteku Matice srpske, čiji je elektronski katalog postao okosnica sistema COBISS u Srbiji [201]. Četrnaest godina posle nagrade bio je među osamnaestoro pisaca koji su pozvali na bojkot [10].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Laguna ; Novi Sad : Arhiv Vojvodine, 2021

COBISS.SR-ID

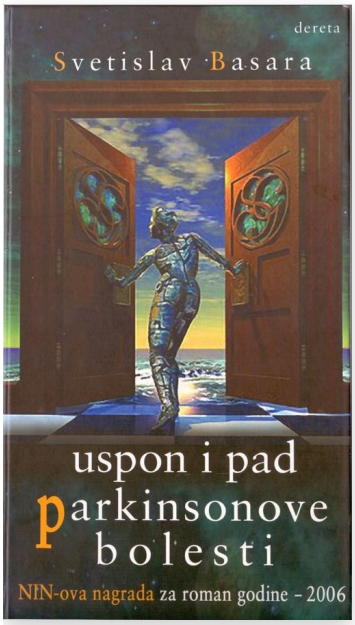
41403913

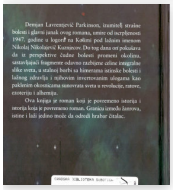
Otvori u COBISS+ ›

2006

Svetislav Basara
Uspon i pad Parkinsonove bolesti

Bajina Bašta, 1953

Basara se i ovde bavi odnosom civilizacije, morala i bolesti, od srednjovekovnih progona do logora i gulaga. Vremenske ravni se mešaju, istorijski dokumenti stoje pored izmišljenih svedočanstava, a ton je ironičan i groteskan [203]. Žiri pod predsedavanjem Milana Vlajčića podelio se tri prema dva. Za Basaru su glasali Vlajčić, Tihomir Brajović i Stevan Tontić, a druga dvojica za „Emiliju Letu“ Mirjane Mitrović. Nagrada je iznosila 7.000 evra [203]. Basara je o njoj rekao: „Ne zna čovek da li je bolje dobiti ili ne dobiti Ninovu nagradu“ [203]. Mnogi smatraju da je nepravedno ostao bez nje još za „Famu o biciklistima“ iz 1987 [204]. Nekoliko godina ranije postao je ambasador na Kipru i govorio da ga taj posao „prikiva za jedno mesto“ i daje mu potreban okvir obaveza [205]. Roman je kasnije dobio i nagradu Narodne biblioteke Srbije za najbolju knjigu među najčitanijim u bibliotekama [206].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Dereta, 2007 (2. izd.)

COBISS.SR-ID

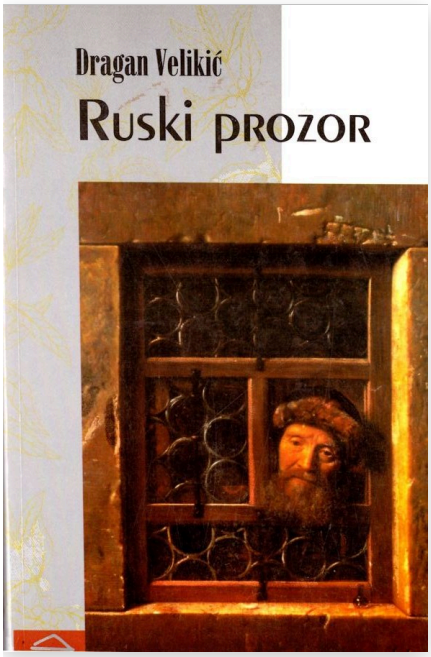
137278988

Otvori u COBISS+ ›

2007

Dragan Velikić
Ruski prozor

Beograd, 1953

Junak beži od vojske u vreme bombardovanja 1999. i putuje po Evropi [207]. Velikić je knjigu nazvao romanom-omnibusom i objasnio: „Ja ne izmišljam literaturu, već pišem iz ličnog iskustva, a radnja romana se dešava u gradovima gde sam ja živeo“ [207]. Pisao ga je dok je bio ambasador u Beču, i u jesen 2005. žalio se da roman ne može da završi otkako je prihvatio to mesto [208]. Žiri pod predsedavanjem Milana Vlajčića odlučio je sa tri glasa prema dva. Milo Lompar i Stevan Tontić glasali su za „Poljubac“ Gordane Ćirjanić, koja će nagradu dobiti tri godine kasnije. U finalu su bili i „Feliks“ Vladimira Kecmanovića i „pH“ Draška Miletića [207]. Prema izdavaču, prodato je oko 16.000 primeraka, a 2008. „Ruski prozor“ je bio najtraženija knjiga u bibliotekama Srbije [206]. Iste godine dobio je i nagradu „Meša Selimović“, a na engleski ga je kao „The Russian Window“ preveo Rendal A. Mejdžor [209].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Stubovi kulture, 2008 (11. izd.)

COBISS.SR-ID

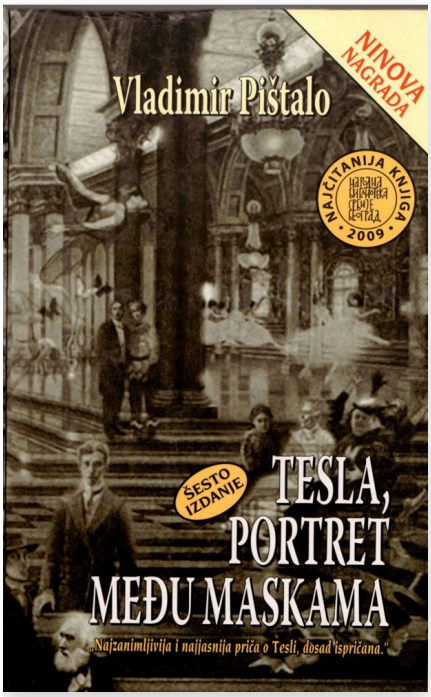
148588812

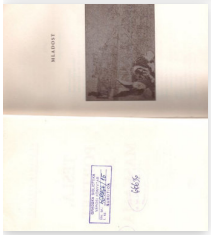
Otvori u COBISS+ ›

2008

Vladimir Pištalo
Tesla, portret među maskama

Sarajevo, 1960

Lirska biografija Nikole Tesle, u kojoj se dokumenti mešaju sa pričama pečalbara i usmenim predanjem iz Like. Pištalo je roman objavljivao u nastavcima u „Vremenu“ u leto 2006, a prvi deo izašao je iste godine kao „Tesla, mladost“ [210]. Pisao ga je šest do osam godina, u Beogradu, Vusteru, Bostonu, na Krfu, u Bocvani i na Kubi [211]. Kad je 1993. stigao u Ameriku, na zid je okačio plavu stodinarku sa Teslinim likom [212]. Na engleski su roman preveli Bogdan Rakić i Džon Džefris, a Čarls Simić je to izdanje propratio rečima „Pištalo je moderni klasik“ [213]. Prijavljeno je 128 romana, a u najužem izboru bili su i Bajac, Basara i Gatalica [211]. Odluka je doneta „tesnom većinom glasova“ [210], a član žirija Slobodan Vladušić rekao je: „Glasao sam za knjigu koja je izgubila, za Petkovića“, misleći na „Savršeno sećanje na smrt“ [211]. Biblioteka ima pet izdanja ovog romana.

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Zrenjanin ; Novi Sad : Agora, 2021 (11. izd.)

COBISS.SR-ID

36204553

Otvori u COBISS+ ›

2009

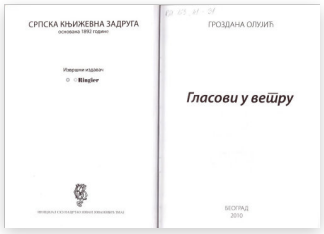
Grozdana Olujić
Glasovi u vetru

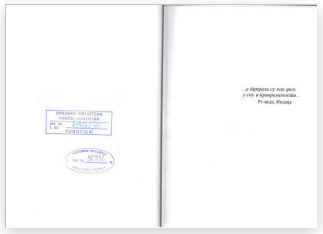
Erdevik, 1934 – Beograd, 2019

Roman o srpskoj građanskoj porodici, na spoju porodičnog i emigrantskog romana. Prijavljene su 133 knjige, a u užem izboru bilo je osam [214]. Odluka je doneta sa tri glasa prema dva: Aleksandar Jovanović, Milo Lompar i Mladen Šukalo glasali su za Olujić, a predsednik žirija Milan Vlajčić i Aleksandar Ilić za „Ljetopis vječnosti“ Žarka Komanina. Grozdana Olujić je tek treća žena sa ovom nagradom, posle Dubravke Ugrešić i Svetlane Velmar-Janković [214]. Debitovala je još 1958, romanom „Izlet u nebo“, i pored romana pisala bajke, među njima zbirku „Sedefna ruža i druge bajke“ [215]. Roman je izašao u jubilarnom, stotom kolu Srpske književne zadruge, i to joj je bilo posebno važno: „Lepo. Ali me je posebno obradovalo što sam žena u jubilarnom 100. kolu SKZ“ [214].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Srpska književna zadruga : Partenon, 2018

COBISS.SR-ID

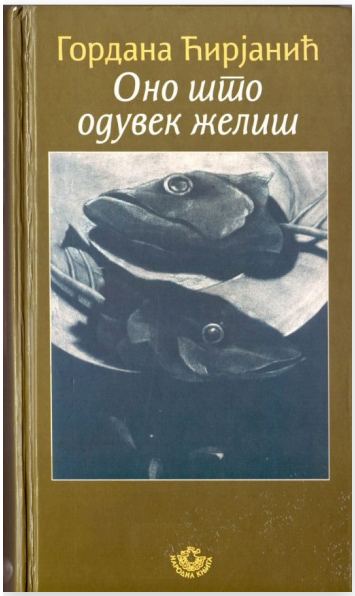
268318988

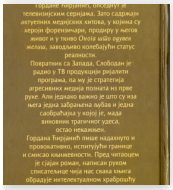
Otvori u COBISS+ ›

2010

Gordana Ćirjanić
Ono što oduvek želiš

1957

Junak romana, Slobodan, u srednjim je godinama i osvrće se na svoj život i na godine provedene u Londonu i Španiji, gde je radio u ekipama rijaliti-programa [216]. Bio je to četvrti roman Gordane Ćirjanić [217]. Za moto je uzela misao starca Zosime iz Dostojevskog, da je pakao patnja zato što čovek više ne može da voli [218]. U Madrid je otišla na studijsko putovanje, tragom Ive Andrića, i ostala deset godina, do smrti supruga [218]. Odluka je doneta sa tri glasa prema dva. Ljiljana Šop, Aleksandar Ilić i Mileta Aćimović Ivkov glasali su za Ćirjanić, Mladen Šukalo za „Mi različiti“ Veselina Markovića, a predsednik žirija Vasa Pavković za „Vrlo malo svetlosti“ Vladana Matijevića [216]. Posle proglašenja Tihomir Brajović je u otvorenom pismu uredniku NIN-a ukazao da je Pavković bio i urednik nagrađenog romana u Narodnoj knjizi [219]. Nagrada od milion dinara uručena je 26. januara 2011. u Skupštini grada Beograda [216, 217]. Gordana Ćirjanić je četvrta žena sa ovom nagradom [6].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Narodna knjiga – Alfa, 2011 (3. izd.)

COBISS.SR-ID

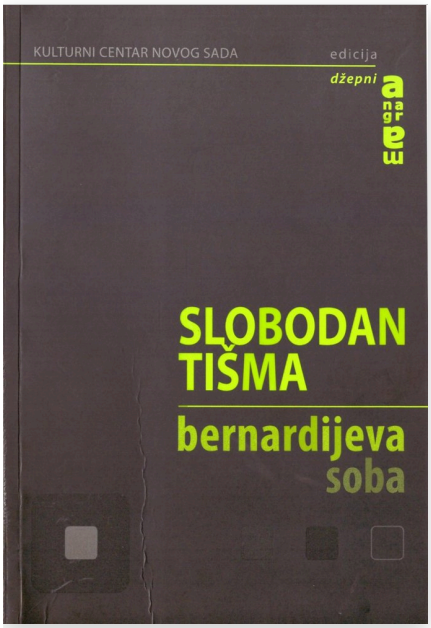
512661935

Otvori u COBISS+ ›

2011

Slobodan Tišma
Bernardijeva soba

Stara Pazova, 1946

Pripovedač je Pišta Petrović, „neuspeli student raznih umetnosti, neostvareni umetnik“, koji živi u vojnom stanu na Limanu, koji je nasledio od oca [220]. Stan je opremljen nameštajem pripisanim Bernardu Bernardiju, za koga Pančić ironično dodaje da „možda i nije Bernardo“. Kad ostane bez stana, Pišta se useljava u olupinu automobila ispred zgrade [220]. Za one koji ne mogu da čekaju, pisac je na kraju knjige štampao sažetak pod naslovom „Samo za veoma nestrpljive“ [221]. Tišma kaže da je roman nastao iz priče o starim olupinama automobila koju mu je naručio prijatelj [222]. Pre proze Tišma je bio muzičar: od 1981. pevao je u Luni, kultnom jugoslovenskom darkvejv bendu [223]. Na konkurs je stiglo više od sto romana, a u užem izboru bili su i Albahari, Basara, Petrinović, Šajtinac i Čolanović [222]. Žiri je odlučio sa četiri glasa prema jedan i istakao „osobenu perspektivu ljudske izolacije i umetničke samodovoljnosti“ [222].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Novi Sad : Kulturni centar Novog Sada, 2012 (2. izd.)

COBISS.SR-ID

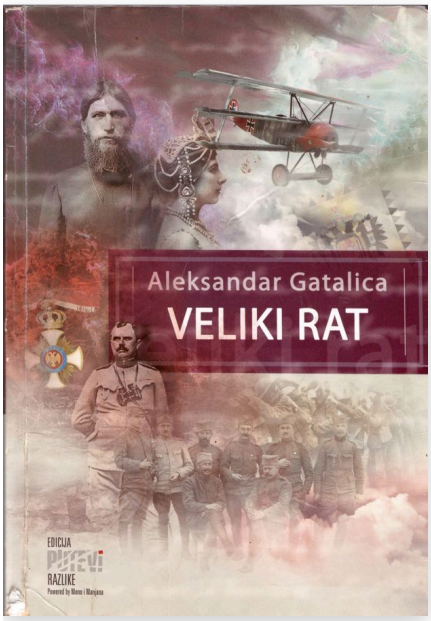
268920327

Otvori u COBISS+ ›

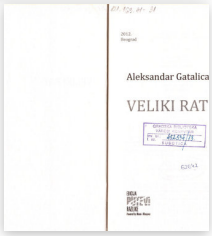
2012

Aleksandar Gatalica
Veliki rat

Beograd, 1964

Gatalica prati sudbine stotinak slavnih i anonimnih ljudi iz Prvog svetskog rata i meša fantastiku sa dokumentom [224]. Roman je prvo objavila izdavačka kuća Mono i Manjana [225]. Prijavljena su 164 romana, a u finalu su bili i „Zoja“ Mire Otašević, „Veprovo srce“ Draga Kekanovića, „Štampar i Veronika“ Katarine Brajović, „Nesreća i stvarne potrebe“ Ivančice Đerić i „Posmrtna maska“ Lasla Blaškovića [224, 225]. Predsednik žirija Vasa Pavković predvideo je: „Mogu da kažem da će ovo biti veoma čitana knjiga“ [224]. Nije pogrešio: naš primerak je dvadeset drugo izdanje, objavljeno samo dve godine posle prvog. Engleski prevod Vila Ferta, „The Great War“, bio je 2016. nominovan za Međunarodnu dablinsku književnu nagradu [226], a Srpsko narodno pozorište u Novom Sadu najavilo je premijeru predstave po romanu za 18. decembar 2026 [227]. Novčani deo nagrade bio je oko 10.000 evra [224]. Devet godina kasnije, 2021, Gatalica nije prijavio svoj novi roman za nagradu [11].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Vulkan izdavaštvo, 2014 (22. izd.)

COBISS.SR-ID

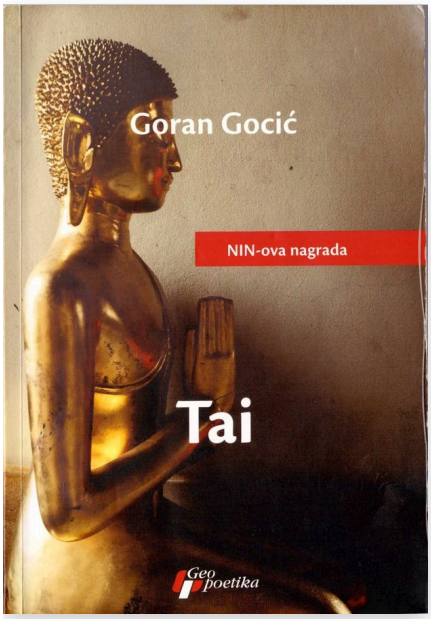
206551308

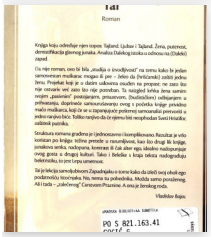
Otvori u COBISS+ ›

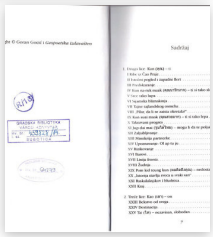
2013

Goran Gocić
Tai

Užice, 1962

Sredovečni čovek odlazi na Tajland, upada u burnu ljubavnu vezu i preispituje šta mu je u životu važno. Gocić kaže da u romanu ima mnogo autobiografskog i da ga je pisao „u nekom stanju romantičarske groznice“ [228]. Bio mu je to prvi roman [229]. Konkurisala su 182 romana, najviše do tada. Troje od petoro članova žirija glasalo je za „Tai“, a Mileta Prodanović je sa „Arkadijom“ ostao bez nagrade sa dva glasa [228]. Žiri je istakao da se roman odlikuje „ozbiljnošću autorske problematizacije odnosa istočne i zapadne civilizacije“ [228]. U finalu su bili i Slobodan Vladušić sa romanom „Mi, izbrisani“, Silvana Hadži-Đokić sa „Zlatnim dobom“ i Sonja Atanasijević sa „Vazdušnim ljudima“. Gocić je novinar i filmski kritičar iz Užica, a za ovaj roman dobio je i nagradu „Miloš Crnjanski“ [228]. Pre toga je pisao o medijima i filmu, a knjigu „Degraded Capability: The Media and The Kosovo Crisis“ (2000) potpisao je zajedno sa Haroldom Pinterom [229].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Geopoetika, 2014 (5. izd.)

COBISS.SR-ID

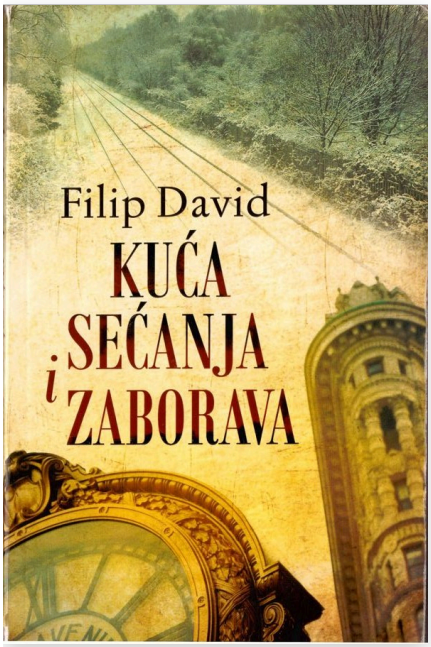
204499724

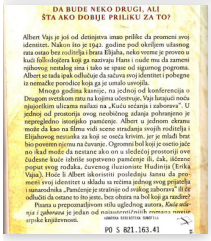
Otvori u COBISS+ ›

2014

Filip David
Kuća sećanja i zaborava

Kragujevac, 1940 – 2025

DA BUDE NEKO DRUGI, ALI
ŠTA AKO DOBIJE PRILIKU ZA TO?

Albert Vajs je još od detinjstva imao priliku da promeni svoj identitet. Nakon što je 1941. godine pod okriljem ustaštva ruta ostao bez roditelja i brata Elijaha, neko vreme je proveo u kući fašističkog kojeg ga nazivaju Hans i nade mu da zameni nijihovog rastalog sina i tako se spase od sigurnog pogroma. Albert se nada spak odlučuje da sačuva svoj identitet i pobegne iz nemačke porodice koja ga je umalo uvojila.

Mnogo godina kasnije, na jednoj od konferencija o Drugom svetskom ratu na kojima učestvuje, Vajs lutajući noću njujorškim ulicama nailazi na „Kuću sećanja i zaborava". U jednoj od prostorija ovog neobičnog zdanja pohranjeno je nepregledno istorijsko pamćenje. Albert u jednom dramu može da kao na filmu vidi scene stradanja svojih roditelja i Elijahovog nestanka za koji se osoća krivim, jer je mladi brat bio poverio njemu na čuvanje. Ogromne bol koji je osetio jače no ikad može da nestane ako on u sledećoj prostoriji ove čudesne kuće izbriše sopstveno pamćenje ili, čak, izbrane popat svog rodaka, čuvenog iluzionistu Hudinija (Erika Vajs). Hoće li Albert iskoristiti poslednju šansu da promeni svoj identitet u skladu sa rečima jednog svog prijatelja i samurdnika „Pamćenje je strašnije od svakog zaborava" il će odlučiti da ostane to što jeste, bez obzira na bol koji ga razdire?

Prema u prepoznatljivom stilu sgledog autora, *Kuća sećanja i zaborava* je jedan od najuzbudljivijih romana novije srpske književnosti.

PO 5 821.163.41

Roman pokriva ceo XX vek [230]. U središtu su Jevrejin kome se pruža prilika da promeni identitet i čovek naklonjen okupatoru [230]. Albert Vajs ostao je bez identiteta još kao malo dete: otac je napravio rupu u podu voza koji je jevrejske porodice vozio u smrt i kroz nju ga gurnuo napolje, u snežnu noć [231]. Kroz dnevnike, pisma i snove ispričane su četiri životne priče jevrejskih žrtava i njihovih porodica, a žiri je roman nazvao „sugestivnom studijom zla" [232]. I sam pisac se kao dete krio sa majkom u jednom fruškogorskom selu, pod lažnim imenom. Roditelji su mu rekli: „nemoj nikad da kažeš svoje pravo ime, ti si od sada Fića Kalinić" [233]. Prijavljen je 161 roman, a u finalu su bili i „Sabo je stao" Ota Horvata i „Životinjsko carstvo" Davida Albaharija [232]. Žirijem je predsedavala Vladislava Gordić Petković. Nagrada od milion dinara uručena je u hotelu Hyatt, na proslavi osamdeset godina od prvog broja NIN-a [234]. Iste godine roman je dobio i regionalnu nagradu „Meša Selimović" [235]. Biblioteka ima četiri izdanja.

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Laguna, 2015 (2. izd.)

COBISS.SR-ID

212565004

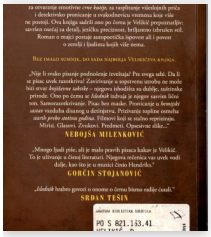
Otvori u COBISS+ ›

2015

Dragan Velikić
Islednik

Beograd, 1953

Vest o majčinoj smrti zatiče pisca u Budimpešti i otvara porodičnu „crnu kutiju“ [236]. Roman putuje kroz prostor i vreme, od Pule do Soluna i Zejtinlika [237]. Žiri je istakao da je u središtu romana odnos majke i sina, a ne, kao obično, oca i sina. Velikić je knjigu nazvao svojim „Lovcem u žitu“ [238]. Prijavljeno je 177 naslova [238]. Glasanje je završeno tri prema jedan prema jedan: Mihajlo Pantić, Zoran Paunović i Tamara Krstić glasali su za „Islednika“, Jasmina Vrbavac za Basarinog „Anđela atentata“, a predsednik žirija Božo Koprivica za „Republiku Ćopić“ Vuleta Žurića. Velikić je tako dobio drugu nagradu, osam godina posle „Ruskog prozora“ [238]. „Identitet je proces i sve moje knjige se bave time“, rekao je tada [238]. Pisac ima i diplomatsku epizodu: 2004. ponuđeno mu je mesto ambasadora u Austriji, a to vreme danas zove „vremenom naivne vere“ [237].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Laguna, 2016 (5. izd.)

COBISS.SR-ID

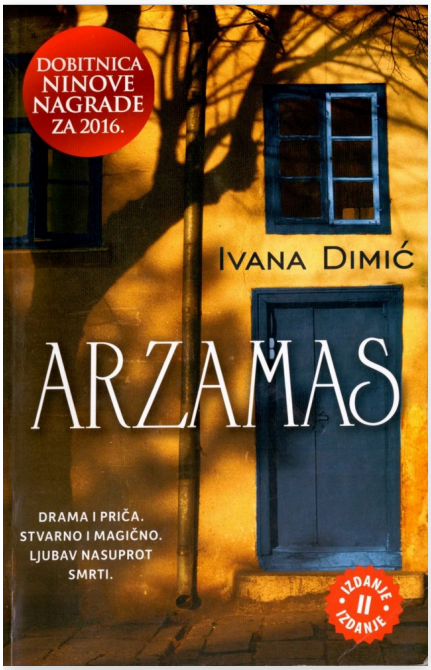
220828172

Otvori u COBISS+ ›

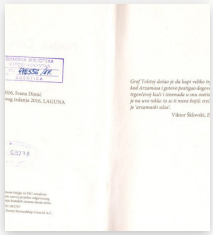
2016

Ivana Dimić
Arzamas

Beograd, 1957

Majka umire od demencije, a ćerka je neguje. Roman je sastavljen od fragmenata u kojima se smenjuju dijalozi i ispovedni, poetski pasaži [239]. Naslov upućuje na „arzamaski užas“ Viktora Šklovskog, a Arzamas je u Staljinovo vreme bio zatvoren grad u kome su naučnici pravili atomsku bombu [240]. Konkurisalo je 170 romana [239]. Jasmina Vrbavac, Tamara Krstić i Mihajlo Pantić glasali su za „Arzamas“, a Božo Koprivica i Zoran Paunović za „Hroniku sumnje“ Vladislava Bajca [239]. U najužem izboru bili su i „Susret pod neobičnim okolnostima“ Vladana Matijevića i „Pa kao“ Vladimira Tabaševića [239]. Ivana Dimić je po obrazovanju dramaturg i prevodi sa engleskog i francuskog [240]. Knjigu je pisala sedam godina, i postala je peta žena dobitnica ove nagrade [240]. Roman je dobio i scensku verziju: Ljiljana Todorović ga je dramatizovala i režirala u Zvezdara teatru, a premijera je bila u decembru 2019, sa Lanetom Gutovićem u ulozi Smrti [241].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Laguna, 2017 (4. izd.)

COBISS.SR-ID

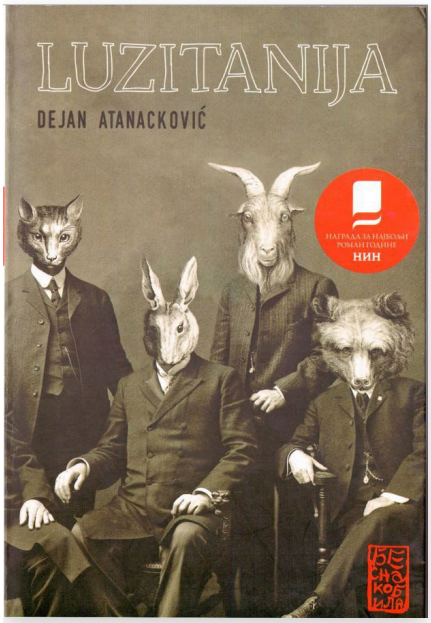
229704204

Otvori u COBISS+ ›

2017

Dejan Atanacković
Luzitanija

Beograd, 1969

Prvi roman Dejana Atanackovića [242]. Atanacković je pre svega likovni umetnik i od 2000. predaje multimedijalnu umetnost na američkom univerzitetskom programu SACI u Firenci [243]. Godina je 1916, a mesto beogradska psihijatrijska bolnica, zgrada poznata kao Doktorova kula [244]. Tu, na mestu gde je ležao Petar Kočić, nastaje izmišljena „država“ Luzitanija [242]. Žiri ju je opisao kao „najmanju državu na svetu sa najdubljim sukobom između progresa i ludila“ [242], Roman je pisao dve godine, a za to vreme je, kako kaže, naslikao više slika nego ikad ranije [245]. Mihajlo Pantić, Tamara Krstić i Zoran Paunović glasali su za „Luzitaniju“, Jasmina Vrbavac za „Srebrna magla pada“ Srđana Srdića, a Koprivica za „Gorgone“ Mire Otašević. Žiri je većao dva sata i četrdeset minuta [242]. Nagradu je 22. januara 2018. u Jugoslovenskoj kinoteci uručila prethodna dobitnica, Ivana Dimić [244]. Roman je preveden na italijanski kao „Lusitania“ [246].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Besna kobila, 2017 (2. izd.)

COBISS.SR-ID

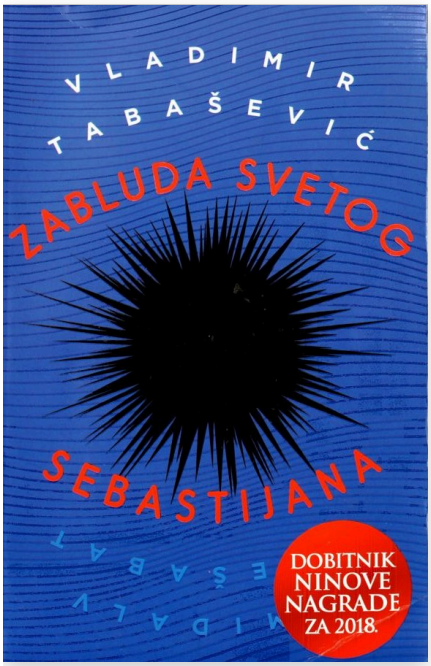
255054348

Otvori u COBISS+ ›

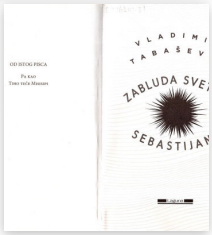
2018

Vladimir Tabašević
Zabluda Svetog Sebastijana

Mostar, 1986

Treći Tabaševićev roman bavi se ratovima devedesetih i današnjim, izobličenim sećanjem na njih [247]. Junak je Karlo, mali Mostarac koji sa majkom kroz ratom zahvaćenu Bosnu kreće put Beograda [248]. Žiri je napisao da roman „problematizuje fenomen žrtve i zablude o njoj“ [247]. U podlozi je priča o Svetom Sebastijanu, zapovedniku pretorijanske garde koji je hrišćane spasavao kad je mogao, a kad nije, podsticao ih da umru za veru [249]. Konkurisao je rekordni 201 roman [249]. Tabašević je dobio tri od pet glasova, a po jedan „Beogradski trio“ Gorana Markovića i „Uhvati zeca“ Lane Bastašić [247]. O svom junaku pisac je rekao: „Paradoksalno je što se junak u romanu zapravo nada da se nije desilo ono što je faktički bilo, a to je rat“ [249]. Rat je obeležio i piščevo detinjstvo: „Dok sam bio dete, tokom rata u BiH, hteli su da me bace sa mosta“ [250]. Godinu dana kasnije potpisao je pismo pisaca koje je pozvalo na bojkot nagrade [10].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Laguna, 2019 (2. izd.)

COBISS.SR-ID

272754956

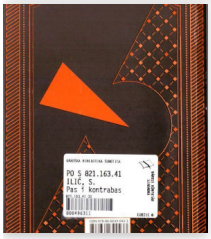
Otvori u COBISS+ ›

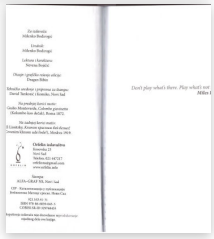
2019

Saša Ilić
Pas i kontrabas

Jagodina, 1972

Filip Isaković je beogradski džez kontrabasista koji više ne može da svira [251]. Pošto je nekada bio pripadnik JNA, država ga 2016. šalje u Zavod za rehabilitaciju veterana u Kovinu [251]. Uporedo teče priča o doktoru Dezideru Juliusu, u istoj bolnici, između dva svetska rata [252]. Julius nije izmišljen: bio je stvarni osnivač i modernizator psihijatrije u Kovinu [253]. Ilić je roman počeo 2015, pod radnim naslovom „Juliusov kvartet“, i kaže da je Kovin „prerastao u metaforu tog državnog aparata“ [252]. Rukopis se teško probio do štampe. „Pokušao sam da svoj roman objavim u Beogradu ali nisam uspeo, mnogi izdavači su me odbili“, rekao je Ilić, pa je knjiga izašla u Novom Sadu [252]. Nagrada je objavljena istog meseca kada je grupa pisaca otvorenim pismom pozvala na bojkot [254]. Žirijem je predsedavao Teofil Pančić, a Marija Nenezić je roman nazvala „literarnim odgovorom na rat i nasilje“ [255]. Nagrada od milion dinara uručena je 27. januara 2020. u Jugoslovenskoj kinoteci [255].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Novi Sad : Orfelin izdavaštvo, 2019

COBISS.SR-ID

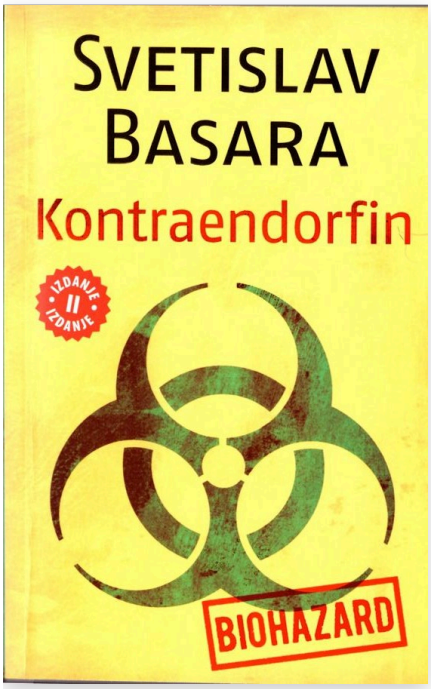
329768455

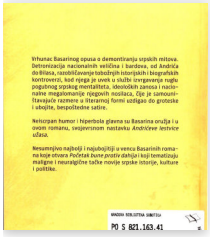
Otvori u COBISS+ ›

2020

Svetislav Basara
Kontraendorfin

Bajina Bašta, 1953

Slikar Stojković, koji je prestao da slika, pred smrt 2009. pripovedaču Kaloperoviću ispoveda alternativnu istoriju Srbije od Drugog svetskog rata naovamo. U njoj se pojavljuju Ivo Andrić, Miro Glavurtić i Milovan Đilas [256]. Basara je rekao da ga je na roman podstakla knjiga Žorža Kangijema „Normalno i patološko“ [257]. Prijavljena su 212 dela, a u uži izbor ušlo je 17 [256]. Glasanje je završeno tri prema jedan prema jedan: Branko Kukić, Ivan Milenković i Marjan Čakarević glasali su za „Kontraendorfin“, Marija Nenezić za „Što na podu spavaš“ Darka Cvijetića, a Teofil Pančić za „Pod oba sunca“ Ognjena Spahića. Žiri je napisao da je roman „sačinjen od nemogućih scena i nedopustivih zaključaka“ [256]. Basara je tako postao dvostruki dobitnik, a zbog epidemije nagrada mu je uručena preko Zuma [256]. Stranice o Desanki Maksimović podigle su prašinu: pesnik Milan Nenadić je „energično demantovao“ da se razgovor sa njom, opisan u romanu, ikada dogodio [258].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Laguna, 2021 (5. izd.)

COBISS.SR-ID

34893833

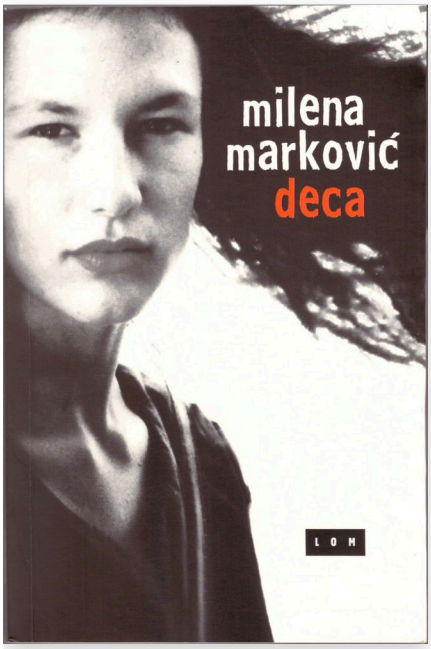
Otvori u COBISS+ ›

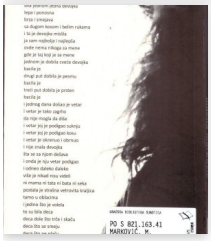
2021

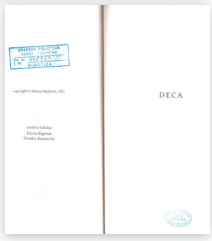
Milena Marković

Deca

Zemun, 1974

Milena Marković knjigu zove poemom, romanom u stihu, pisanim bez tačaka i zareza [259]. Piše o detinjstvu, porodici, epohi i svetu koji je nestao, i o ceni slobode [260]. „Pokušala sam da kroz jednu ličnu priču da pokažem kako svi plaćaju“, rekla je [260]. O porodici govori bez ulepšavanja: „Ja nisam srela funkcionalnu porodicu, verovatno je problem u meni“ [261]. Teofil Pančić, Ivan Milenković i Marjan Čakarević glasali su za „Decu“, Marija Nenezić za „Mokrinske hronike“ Srđana V. Tešina, a Branko Kukić za Albaharijev „Pogovor“ [260]. Žiri je ocenio da je to „poetični iskorak kakav se ni u takozvanim velikim književnostima ne dešava u svakoj sezoni“ [259], a Pančić je dodao da su „Deca“ „knjiga koja će se pamtiti“ [262]. Milena Marković je šesta žena sa ovom nagradom [7]. Nemačko izdanje knjige donelo joj je 2026. nagradu grada Minstera za međunarodnu poeziju, vrednu 15.500 evra, koju deli sa prevodiocima Mirjanom i Klausom Vitmanom [263].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Lom, 2022 (3. izd.)

COBISS.SR-ID

55566345

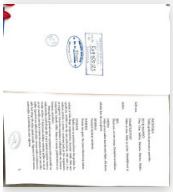
Otvori u COBISS+ ›

2022

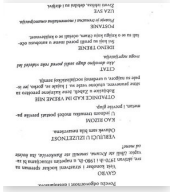
Danica Vukićević
Unutrašnje more

Valjevo, 1959

Prvi roman Danice Vukićević, rođene 1959. u Valjevu, koja je pre toga objavila šest zbirki pesama i dve zbirke kratke proze [264]. Na Filozofskom fakultetu diplomirala je opštu književnost sa teorijom književnosti i ženske studije [265]. Klasične fabule u romanu nema: knjigu čine kratki fragmenti, svaki sa svojim naslovom, koje kritičar opisuje kao zbornik godinama sakupljanih misli, uspomena i dnevničkih zapisa [266]. Žiri je napisao da roman „transformiše fragmentarni način pisanja u celovitu romanesknu sliku sveta“ i da ide od intimnog iskustva do društvene stvarnosti [267]. Član žirija Goran Korunović rekao je: „To je roman rizika, roman radikalnog pisanja“ [267]. Prijavljeno je 177 naslova, u užem izboru bilo je 13, a u finalu šest romana. Troje od šestoro finalista, Vukićević, Drljević i Čanak, nagradu je čekalo sa prvim romanom [7]. Žirijem je predsedavao Teofil Pančić, a Danica Vukićević postala je sedma žena sa NIN-ovom nagradom [7].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Novi Sad : Futura publikacije, 2022

COBISS.SR-ID

66338057

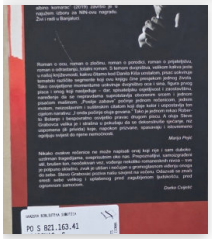
Otvori u COBISS+ ›

2023

Stevo Grabovac
Poslije zabave

Slavonski Brod, 1978

Pripovedač nosi piščevo ime i posle očeve smrti istražuje njegovu prošlost i ratno zatočeništvo [268]. „Otac je bio prvi pisac koga sam sreo u životu“, kaže Grabovac [268]. Roman se oslanja na stvarni slučaj ubistva romske dece u Sijekovcu kod Bosanskog Broda 1992, za koji niko nije odgovarao pred sudom [269]. Grabovac ne živi od pisanja: studirao je na Tehnološkom fakultetu i radi kao trgovac [270]. Žiri je birao između 188 romana: troje članova glasalo je za Grabovca, a dvoje za „Pakrac“ Vladana Matijevića [12]. Bio je to poslednji žiri koji je imenovala stara redakcija NIN-a; redakcija je podnela ostavku 10. januara 2024, nekoliko nedelja pre proglašenja [12]. O piscu je kasnije snimljen dokumentarni film istog naslova, „Poslije zabave“, koji je 2025. na festivalu Balkan Nordic DOC:SHORT u Stokholmu dobio specijalnu nagradu žirija [271].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Imprimatur, 2024 (2. izd.)

COBISS.SR-ID

137678857

Otvori u COBISS+ ›

2024

Marinko Arsić Ivkov
NGDL

Stapar, 1950

Naslov krije poruku „ne daj golubu da leti“ [14]. Prema piscu, tu oznaku je granična policija upisala u dosije glavnog junaka i njegovog goluba [272]. Junak je golubar iz Zankova Milenko Lazin, koji po Bačkoj i Baranji traga za izgubljenim golubom Unikumom, žutim „kao da je doleteo sa Sunca“ [273]. Žiri je istakao da roman traži novu perspektivu iz koje se oblikuje istorija devedesetih [14], a predsednik žirija Aleksandar Jerkov nazvao ga je „romanom između književne imaginacije i racionalnosti“ [13]. Za „NGDL“ su glasali Adrijana Marčetić, Mladen Vesković i Jerkov, Tamara Mitrović za roman Borivoja Gerzića, a Vladimir Gvozden za roman Muharema Bazdulja [14]. Bila je to prva odluka žirija u većinom novom sastavu [13]. Arsić Ivkov je rođen 1950. u Staparu, živi u Zemunu i ranije je objavio „Čarugu“ i „Bačkog Don Kihota“ [14]. Pisao je i za televiziju: po njegovom tekstu Slobodan Šijan je režirao dramu „Šta se dogodilo sa Filipom Preradovićem“ [14]. „Pisac ne može da pobegne ni iz svog vremena ni iz svog prostora“, rekao je [14].

Da li je knjiga slobodna?

Skenirajte kod telefonom: otvara se zapis u COBISS+ za Gradsku biblioteku Subotica, sa odeljenjem i statusom primerka.

PRIMERAK U FONDU

Beograd : Kosmos ; Podgorica : Nova knjiga ; Niš : Niški kulturni centar, 2025

COBISS.SR-ID

162465289

Otvori u COBISS+ ›

2025

Darko Tuševljaković
Karota

Zenica, 1978

Knjiga još nije u fondu

Davorovo detinjstvo u Zadru prekida rat [274]. Godinama kasnije vraća se iz Beograda sa devojkom Ninom da se suoči sa prošlošću, a zagonetka je vezana za sfingu u jednom zadarskom parku [274]. Naslov je italijanska reč za šargarepu, a u romanu nadimak jednog od likova [275]. Prijavljeno je 195 romana, u širem izboru bilo je 39, a u užem 13 [276]. Odluka je bila jednoglasna [277]. Predsednik žirija Aleksandar Jerkov istakao je „autentičnu i literarno snažnu potragu za ličnom istinom“ [277]. Nagradu je 26. januara 2026. u Kolarčevoj zadužbini uručio prethodni dobitnik, Marinko Arsić Ivkov [277]. Tuševljaković je tada rekao: „Iz tame devedesetih sam odavno izašao, ali neki njen deo je ipak ostao u meni“ [278]. Ovo mu nije prvo veliko priznanje: za roman „Jaz“ dobio je 2017. Evropsku nagradu za književnost [274].

Uskoro u fondu

Roman još nije stigao u biblioteku.

FOND

Knjiga još nije u fondu

NA KRAJU

Završna reč

Kad smo počele da skeniramo korice, mislile smo da pravimo spisak. Iz godina izdanja vidi se, međutim, ono što spisak dobitnika ne pokazuje.

Za katalog smo uzimale najnovije izdanje koje biblioteka ima, pa i godina tog izdanja nešto govori. Za polovinu povezanih naslova (32 od 64) najnoviji primerak u fondu izašao je u godini nagrade ili godinu kasnije. Neki romani posle prvih izdanja nisu nam više stizali: najnovije izdanje „Betona i svitaca“ Oskara Davića i „Mrtvih javki“ Aleksandra Vuča koje imamo štampano je 1961. Drugi su se vraćali iznova, pa „Derviš i smrt“, nagrađen za 1966, kod nas stoji u petom izdanju Vulkana iz 2017. Blizu dve trećine primeraka (41 od 64) štampano je posle 2000. Ako se računaju samo izdanja jednog izdavača, najčešći je Laguna, sa osam naslova, a iza nje su Nolit i Narodna knjiga – Alfa, sa po četiri.

Spisak dobitnika je i spisak sporova. Andrićeva „Prokleta avlija“ isključena je već prve godine [2], 1959. nagrada nije dodeljena nikome, a Kiš ju je vratio 1978 [1]. Godine 2020. grupa pisaca pozvala je izdavače na bojkot [10]. Žene su na spisak ušle kasno, tek 1988, a do nagrade za 2022. bilo ih je sedam [7]. Subotica na njemu ima trojicu svojih pisaca: Konstantinovića, Kiša i Vojnića Purčara.

Skenove nismo retuširale, jer tragovi na koricama pokazuju da su se ove knjige čitale. Uz skoro svaki naslov je QR kod, pa čitalac odmah vidi da li je knjiga slobodna i u kom je odeljenju. Najbolji način da se izložba obiđe jeste da se jedna od ovih knjiga pozajmi.

Virtuelna izložba

Korice, skenovi, slepi sastanak sa knjigom i kviz:
programoteka.rs/izlozbe/roman-godine

Otvori izložbu ›

ZA ČITAOCE

Kviz za čitaoce

Za posetioce izložbe, školske grupe i sve koji vole kvizove. Pitanja su sastavljena po uzoru na igre iz „Slagalice“, a svi odgovori nalaze se u ovom katalogu. Rešenja su na kraju.

KO ZNA ZNA

1. Koji roman je dobio prvu NIN-ovu nagradu, za 1954?
2. Koje Andrićevo delo je te godine ostalo van konkurencije jer ga je član žirija svrstao u novele?
3. Koje jedine godine nagrada nije dodeljena?
4. Koji pisac je nagradu dobio tri puta?
5. Koja je žena prva dobila NIN-ovu nagradu, i za koju godinu?
6. Sa koliko godina je Vladimir Arsenijević dobio nagradu za „U potpalublju“?
7. Koji dobitnik je pre proze pevao u bendu Luna?
8. Koliko godina Arsenije Njegovan, Pekićev junak, nije izašao iz sobe?
9. Koji nagrađeni roman je napisan u stihu, bez tačaka i zareza?
10. Šta znači italijanska reč „karota“, naslov romana Darka Tuševljakovića?

SPOJNICE

Povežite pisca sa nagrađenim romanom.

1	Meša Selimović	**A**	*Kiklop*
2	Danilo Kiš	**B**	*Arzamas*
3	Borislav Pekić	**C**	*Upotreba čoveka*
4	Milorad Pavić	**D**	*Peščanik*
5	Ranko Marinković	**E**	*Luzitanija*
6	Aleksandar Tišma	**F**	*Derviš i smrt*
7	Ivana Dimić	**G**	*Hazarski rečnik*
8	Dejan Atanacković	**H**	*Hodočašće Arsenija Njegovana*

ASOCIJACIJA

Rešite kolone, pa konačno rešenje.

A	B	C	D
A1 Peščanik	**B1** Izlazak	**C1** Dom, sve dalji	**D1** COBISS
A2 Eduard Sam	**B2** bokser	**C2** Panograd	**D2** QR kod
A3 vraćena nagrada	**B3** Semjuel Beket	**C3** porodica Pijuković	**D3** signatura
A4 Grobnica za Borisa Davidoviča	**B4** Filosofija palanke	**C4** Golubari	**D4** pečat

KONAČNO REŠENJE

REŠENJA

Ko zna zna: 1. „Koreni“ Dobrice Ćosića; 2. „Proklета avlija“; 3. 1959; 4. Oskar Davičo; 5. Dubravka Ugrešić, za 1988; 6. sa 29; 7. Slobodan Tišma; 8. dvadeset sedam; 9. „Deca“ Milene Marković; 10. šargarepa.

Spojnice: Selimović – „Derviš i smrt“; Kiš – „Peščanik“; Peković – „Hodočašće Arsenija Njegovana“; Pavić – „Hazarski rečnik“; Marinković – „Kiklop“; Aleksandar Tišma – „Upotreba čoveka“; Dimić – „Arzamas“; Atanacković – „Luzitanija“.

Asocijacija: A – Danilo Kiš; B – Radomir Konstantinović; C – Petko Vojnić Purčar; D – Gradska biblioteka. Konačno rešenje: Subotica.

Indeks autora

A

Albahari, David 1996 (*Mamac*)

Arsenijević, Vladimir 1994 (*U potpalublju*)

Arsić Ivkov, Marinko 2024 (NGDL)

Atanacković, Dejan 2017 (*Luzitanija*)

B

Basara, Svetislav 2006 (*Uspon i pad Parkinsonove bolesti*), 2020 (*Kontraendorfin*)

Božić, Mirko 1955 (*Neisplakani*)

Bulatović, Miodrag 1975 (*Ljudi sa četiri prsta*)

C

Crnjanski, Miloš 1971 (*Roman o Londonu*)

Č

Čolanović, Voja 1987 (*Zebnja na rasklapanje*)

Ć

Ćirić, Zoran 2001 (*Hobo*)

Ćirjanić, Gordana 2010 (*Ono što oduvek želiš*)

Ćopić, Branko 1958 (*Ne tuguj bronzana stražo*)

Ćosić, Bora 1969 (*Uloga moje porodice u svetskoj revoluciji*)

Ćosić, Dobrica 1954 (*Koreni*), 1961 (*Deobe*)

D

Danojlić, Milovan 1997 (*Oslobodioci i izdajnici*)

Davičo, Oskar 1956 (*Beton i svici*), 1963 (*Gladi*), 1964 (*Tajne*)

David, Filip 2014 (*Kuća sećanja i zaborava*)

Dimić, Ivana 2016 (*Arzamas*)

E

Erenrajh-Ostojić, Maksimilijan 1999 (*Karakteristika*)

F

Franičević-Pločar, Jure 1974 (*Vir*)

G

Gatalica, Aleksandar 2012 (*Veliki rat*)

Gocić, Goran 2013 (*Tai*)

Grabovac, Stevo 2023 (*Poslije zabave*)

I

Ilić, Saša 2019 (*Pas i kontrabas*)

Isaković, Antonije 1982 (*Tren 2*)

J

Josić Višnjić, Miroslav 1990 (*Odbrana i propast Bodroga u sedam burnih godišnjih doba*)

K

Kiš, Danilo 1972 (*Peščanik*)

Konstantinović, Radomir 1960 (*Izlazak*)

Koš, Erih 1967 (*Mreže*)

Kovač, Mirko 1978 (*Vrata od utrobe*)

Krleža, Miroslav 1962 (*Zastave*)

L

Lalić, Mihailo 1973 (*Ratna sreća*)

Lubarda, Vojislav 1989 (*Vaznesenje*)

M

Marinković, Ranko 1965 (*Kiklop*)

Markov, Mladen 2002 (*Ukop oca*)

Marković, Milena 2021 (*Deca*)

Matijević, Vladan 2003 (*Pisac izdaleka*)

Mihailović, Dragoslav 1983 (*Čizmaši*)

N

Nikolić, Danilo 1998 (*Fajront u Grgetegu*)

Novak, Slobodan 1968 (*Mirisi, zlato i tamjan*)

O

Olujić, Grozdana 2009 (*Glasovi u vetru*)

P

Pavić, Milorad 1984 (*Hazarski rečnik*)

Pavličić, Pavao 1981 (*Večernji akt*)

Pavlović, Živojin 1985 (*Zid smrti*), 1992 (*Lapot*)

Pekić, Borislav 1970 (*Hodočašće Arsenija Njegovana*)

Petković, Radoslav 1993 (*Sudbina i komentari*)

Petrović, Goran 2000 (Sitničarnica *Kod srećne ruke*)

Pištalo, Vladimir 2008 (*Tesla, portret među maskama*)

S

Savić, Milisav 1991 (*Hleb i strah*)

Selenić, Slobodan 1980 (*Prijatelji*)

Selimović, Meša 1966 (*Derviš i smrt*)

Stevanović, Vidosav 1986 (*Testament*)

T

Tabašević, Vladimir 2018 (*Zabluda Svetog Sebastijana*)

Tasić, Vladimir 2004 (*Kiša i hartija*)

Tišma, Aleksandar 1976 (*Upotreba čoveka*)

Tišma, Slobodan 2011 (*Bernardijeva soba*)

Tuševljaković, Darko 2025 (*Karota*)

U

Ugrešić, Dubravka 1988 (*Forsiranje romana-reke*)

Ugrinov, Pavle 1979 (*Zadat život*)

V

Velikić, Dragan 2007 (*Ruski prozor*), 2015 (*Islednik*)

Velmar-Janković, Svetlana 1995 (*Bezdno*)

Vojnić Purčar, Petko 1977 (*Dom, sve dalji*)

Vučo, Aleksandar 1957 (*Mrtve javke*)

Vukićević, Danica 2022 (*Unutrašnje more*)

Vuksanović, Miro 2005 (*Semolj zemlja*)

Izvori i literatura

Izvori su numerisani redom kojim se prvi put navode u tekstu. Broj u uglastoj zagradi u tekstu upućuje na izvor pod tim brojem.

[1] Ilić, B. (2014). *NIN-ova nagrada kroz istoriju*. Sinhro.rs. https://sinhro.rs/2014/01/nin-ova-nagrada-kroz-istoriju/

[2] Dautović, S. (2011). *Kako je Ćosić pobedio Andrića (Pet decenija uspona i posrtanja NIN-ove nagrade za najbolji roman, 2)*. Danas. https://www.danas.rs/drustvo/kako-je-cosic-pobedio-andrica/

[3] SEEcult.org. (b. d.). *Dobitnici NIN-ove nagrade 1954–2020*. http://www.seecult.org/sites/default/files/attachments/dobitnici-ninove-nagrade-1954-2021.pdf

[4] Danas. (2022). *Otvoren konkurs za NIN-ovu nagradu*. https://www.danas.rs/kultura/otvoren-konkurs-za-nin-ovu-nagradu/

[5] Jovandić, M. (2021). *Najintrigantniji detalji u istoriji Ninove nagrade*. Nova.rs. https://nova.rs/kultura/najintrigantniji-detalji-u-istoriji-ninove-nagrade/

[6] BBC News na srpskom. (2020). *Žene u književnosti: kog je pola NIN-ova nagrada*. Danas. https://www.danas.rs/bbc-news-serbian/zene-u-knjizevnosti-kog-je-pola-nin-ova-nagrada/

[7] Koprivica, J. (2023). *Danica Vukićević dobitnica NIN-ove nagrade*. Nova.rs. https://nova.rs/kultura/danica-vucicevic-dobitnica-nin-ove-nagrade/

[8] Laguna. (b. d.). *Vladimir Arsenijević*. https://laguna.rs/a979_autor_vladimir_arsenijevic_laguna.html

[9] Radosavljević, R. (2025). *Sudbina NIN-ove nagrade: Vrhunska književnost u klinču sa politikom*. Danas. https://www.danas.rs/dijalog/sudbina-nin-ove-nagrade-vrhunska-knjizevnost-u-klincu-sa-politikom/

[10] N1. (2020). *Pančić o pismu pisaca*. https://n1info.rs/kultura/a562166-Pancic-o-pismu-pisaca-Nagradio-bih-sve-cak-i-one-za-koje-sam-prvi-put-cuo/

[11] N1. (2021). *Nakon odluke Gatalice da se ne takmiči za Ninovu nagradu*. https://n1info.rs/kultura/nakon-odluke-gatalice-da-se-ne-takmici-za-ninovu-nagradu-stize-podrska-trivan/

[12] Ognjanović, T. (2024). *Stevo Grabovac ovogodišnji dobitnik NIN-ove nagrade*. N1. https://n1info.rs/kultura/stevo-grabovac-ovogodisnji-dobitnik-nin-ove-nagrade/

[13] Danas, & Nova.rs. (2025). *Marinko Arsić Ivkov dobitnik NIN-ove nagrade*. N1. https://n1info.rs/kultura/marinko-arsic-ivkov-dobitnik-nin-ove-nagrade/

[14] Ćuk, A. (2025). *„Pisac ne može da pobegne od svog vremena i prostora“: Ko je Marinko Arsić Ivkov, dobitnik 71. Ninove nagrade za najbolji roman?* Danas. https://www.danas.rs/kultura/marinko-arsic-ivkov-biografija-ninova-nagrada/

[15] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Konstantinović, Radomir*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/konstantinovic-radomir

[16] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Kiš, Danilo*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/kis-danilo

[17] D. B. P. (2017). *Posljednji ispraćaj Petka Vojnića Purčara (1939. – 2017.)*. Zavod za kulturu vojvođanskih Hrvata. https://www.zkvh.org.rs/aktualnosti-post/vijesti/posljednji-ispracaj-petka-vojnica-purcara-1939-2017

[18] Zavod za kulturu vojvođanskih Hrvata [ZKVH]. (2022). *Koji hrvatski književnik iz Vojvodine je dobitnik NIN-ove nagrade za roman godine za 1977. godinu?* https://zkvh.org.rs/index.php/hrvati-u-srbiji-post/jeste-li-znali/koji-hrvatski-knjizevnik-iz-vojvodine-je-dobitnik-nin-ove-nagrade-za-roman-godine-za-1977-godinu

[19] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Tišma, Aleksandar*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/tisma-aleksandar

[20] Agora. (b. d.). *Pavle Ugrinov*. Izdavačka kuća Agora. https://agoraknjige.rs/pavle-ugrinov/

[21] Laguna. (b. d.). *Miroslav Josić Višnjić*. https://laguna.rs/katalog/autori/miroslav-josic-visnjic/

[22] Grujičić, N. (2004). *Kiša i istorija [intervju sa Vladimirom Tasićem]*. Vreme. https://vreme.com/?p=4530507

[23] Kurir. (2016). *Ekskluzivno: Ekranizuje se Ćosićev kultni roman „Koreni" prvi put na TV*. https://www.kurir.rs/zabava/pop-kultura/2486855/ekskluzivno-ekranizuje-se-cosicev-kultni-roman-koreni-prvi-put-na-tv

[24] Laguna. (b. d.). *Koreni – Dobrica Ćosić*. https://laguna.rs/proizvodi/knjige/koreni/

[25] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Ćosić, Dobrica*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/cosic-dobrica

[26] Ilić, D. (2018). *Koreni bez Kunte Kintea*. Vreme. https://vreme.com/komentar/koreni-bez-kunte-kintea/

[27] Ćirić, S. (2018). *Drama olako upotrebljenih najtežih reči* [Intervju sa Đorđem Milosavljevićem]. Vreme. https://vreme.com/?p=4424038

[28] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Božić, Mirko*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/bozic-mirko

[29] Srpska akademija nauka i umetnosti [SANU]. (b. d.). *Mirko Božić*. https://www.sanu.ac.rs/en/member/bozic-mirko

[30] Pavliša, M. (2018). *Senka Bulić režira ‚Kurlane', a u glavnim ulogama su Helena Minić Matanić i Frano Mašković*. tportal.hr. https://www.tportal.hr/kultura/clanak/senka-bulic-rezira-kurlane-a-u-glavnim-ulogama-su-helena-minic-matanic-i-frano-maskovic-foto-20181127

[31] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Davičo, Oskar*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/davico-oskar

[32] Čolić, M. (2022). *Foto-istorija: Umetnici u bokserskim rukavicama*. Nova.rs. https://nova.rs/kultura/foto-istorija-umetnici-u-bokserskim-rukavicama/

[33] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Vučo, Aleksandar*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/vuco-aleksandar

[34] Ajdačić, D. (2026). The oneiric poetics of the surrealist 'film' „Ljuskari na prsima" (1930) by Aleksandar Vučo. *Zeszyty Cyrylo-Metodiańskie*, 15(1), 171–182. https://doi.org/10.17951/zcm.2026.15.171-182

[35] Rakezić, S., & Berić, G. (2015). *Vojvođanske seobe*. Vreme. https://vreme.com/dodatno/vojvodjanske-seobe/

[36] Panović, Z. (2015). *Osma ofanziva*. Danas. https://www.danas.rs/kolumna/zoran-panovic/osma-ofanziva/

[37] Kovačev, D. (2017). *Izraz „paor" u dodiru ljudi iz Bosne sa Vojvodinom*. Koreni (koreni.rs). https://www.koreni.rs/izraz-paor-u-dodiru-ljudi-iz-bosne-sa-vojvodinom/

[38] Simanović, I. (2013). Predstava „Drugog" u romanu „Ne tuguj bronzana stražo" Branka Ćopića. *Letopis Matice srpske*, 492(6), 858–871 (zapis u repozitorijumu Univerziteta u Banjoj Luci). https://www.pub.unibl.org/s/eng/item/42748

[39] Cvetićanin, R. (2017). *„KONSTANTINOVIĆ. Hronika" – u knjižarama*. Danas. https://www.danas.rs/kultura/konstantinovic-hronika-u-knjizarama/

[40] Ralović, I. (2026). Са књижевноисторијске маргине ка реафирмацији: анализа раних романа Радомира Константиновића. *Књижевна историја*, 58(188), 284–289. https://doi.org/10.18485/kis.2026.58.188.22

[41] Marinkov, J. (2018). *Biografija Radomira Konstantinovića u „Tački susretanja" u Vršcu*. Danas. https://www.danas.rs/kultura/biografija-radomira-konstantinovica-u-tacki-susretanja-u-vrscu/

[42] Milenković, I. (2019). *Zatočenici putovanja*. Vreme. https://vreme.com/kultura/zatocenici-putovanja/

[43] Pančić, T. (2017). *Grupni portret sa sramotom, i mudrost velikog romana*. Vreme. https://vreme.com/kultura/grupni-portret-sa-sramotom-i-mudrost-velikog-romana/

[44] Srpska akademija nauka i umetnosti [SANU]. (b. d.). *Dobrica Ćosić*. https://www.sanu.ac.rs/en/member/cosic-dobrica

[45] Brlek, T. (2013). *Krleža, Miroslav*. Hrvatski biografski leksikon; Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://hbl.lzmk.hr/clanak/krleza-miroslav

[46] Krležijana. (b. d.). *Zastave*. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://krlezijana.lzmk.hr/clanak/zastave

[47] Protrka Štimec, M. (b. d.). *Zastave*. CAPONEU – The Cartography of the Political Novel in Europe. https://www.caponeu.eu/cdp/novels/zastave

[48] Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu. (b. d.). *Miroslav Krleža: Flags*. HNK Zagreb. https://www.hnk.hr/en/drama/plays/flags/

[49] Šujica, B. (2019). *Uverenja i neuspesi*. Danas. https://www.danas.rs/vesti/drustvo/uverenja-i-neuspesi/

[50] Rogić Musa, T., & Hameršak, F. (2021). *Marinković, Ranko*. Hrvatski biografski leksikon; Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://hbl.lzmk.hr/clanak/marinkovic-ranko

[51] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Marinković, Ranko*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/marinkovic-ranko

[52] Ćirić, S. (2024). *„Kiklop" Ranka Marinkovića posle dvadeset godina opet u Srbiji*. Vreme. https://vreme.com/kultura/kiklop-ranka-marinkovica-posle-dvadeset-godina-opet-u-srbijo/

[53] Hina. (2019). *Marinkovićev „Kiklop" u Gavelli: Ludička posveta svevremenskom tekstu*. tportal.hr. https://www.tportal.hr/kultura/clanak/marinkovicev-kiklop-u-gavelli-ludicka-posveta-svevremenskom-tekstu-20190127

[54] Powell's Books. (b. d.). *Cyclops (Ranko Marinković)*. https://www.powells.com/book/cyclops-9780300152418

[55] Harvard Book Store. (b. d.). *Death and the Dervish (Writings from an Unbound Europe)*. https://www.harvard.com/book/9780810112971

[56] BBC News na srpskom. (2023). *Meša Selimović: Sedam manje poznatih detalja iz biografije slavnog pisca*. 021.rs. https://www.021.rs/story/BBC/346473/Mesa-Selimovic-Sedam-manje-poznatih-detalja-iz-biografije-slavnog-pisca.html

[57] Bosnian Film Festival. (b. d.). *Derviš i smrt*. bsf.si. https://bsf.si/en/movie/dervis-i-smrt/

[58] Selimović, M. (1966/2018). *Death and the dervish* (B. Rakić & S. M. Dickey, prev.; odlomak). Vulkan izdavaštvo. https://www.knjizara.com/pdf/154148.pdf (Originalno delo objavljeno 1966)

[59] Šehabović, Š. (2021). *Zaboravljeni pisci: Erih Koš*. KKM Susreti Zija Dizdarević. http://www.susreti-zija-dizdarevic.ba/objave/2021-08-25-zaboravljeni-pisci-erih-kos

[60] Srpska akademija nauka i umetnosti [SANU]. (b. d.). *Erih Koš*. https://www.sanu.ac.rs/en/member/kos-erih

[61] Stanković, D. (2007). *Istorija ljudskog zla*. Politika. https://www.politika.rs/sr/clanak/21838/%D0%98%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%80%D0%B8%D1%98%D0%B0-%D1%99%D1%83%D0%B4%D1%81%D0%BA%D0%BE%D0%B3-%D0%B7%D0%BB%D0%B0

[62] Gale. (b. d.). *Koš, Erih 1913–*. Contemporary Authors. Encyclopedia.com. https://encyclopedia.com/arts/educational-magazines/kos-erih-1913

[63] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Koš, Erih*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/kos-erih

[64] Borić, L. (2024). *U Rabu u tijeku Dani Slobodana Novaka*. Novi list. https://www.novilist.hr/?p=1326907

[65] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Novak, Slobodan*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/novak-slobodan

[66] Gale. (b. d.). *Novak, Slobodan 1924–*. Contemporary Authors. Encyclopedia.com. https://www.encyclopedia.com/arts/educational-magazines/novak-slobodan-1924

[67] Suhrkamp Verlag. (b. d.). *My Family's Role in the World Revolution (Bora Ćosić)*. Suhrkamp – Rights. https://www.suhrkamp.de/rights/book/my-family-s-role-in-the-world-revolution-fr-9783518399224

[68] V. Ba. (2023). *Kultni roman Bore Ćosića u audio izdanju*. tportal.hr. https://www.tportal.hr/kultura/clanak/kultni-roman-bore-cosica-u-audio-izdanju-20230517

[69] Bosnian Film Festival. (b. d.). *Uloga moje porodice u svjetskoj revoluciji*. bsf.si. https://bsf.si/en/movie/uloga-moje-porodice-u-svjetskoj-revoluciji/

[70] Dimitrijević, O. (2008). *Nivoi slike*. Vreme. https://vreme.com/kultura/nivoi-slike/

[71] Krokodil. (2014). *Bora Ćosić*. https://www.krokodil.rs/eng/2014/05/bora-cosic/

[72] Laguna. (b. d.). *Hodočašće Arsenija Njegovana*. https://laguna.rs/proizvodi/knjige/hodocasce-arsenija-njegovana/

[73] Todorović, M. (2025). *Hodočašće Arsenija Njegovana*. P.U.L.S.E. https://pulse.rs/hodocasce-arsenija-njegovana/

[74] Pekić, Lj. (2006). *Pekić's Early Life and First Novels*. Borislav Pekić (borislavpekic.com). https://www.borislavpekic.com/2006/03/pekis-early-life-and-first-novels.html

[75] Cvetković, S. (2021). *Bez pasoša u kućnom pritvoru: Pekić je u Beograd dolazio nakratko i uglavnom nije pisao* [Feljton]. Večernje novosti. https://www.novosti.rs/vesti/feljton/1021892/feljton-bez-pasosa-kucnom-pritvoru-pekic-beograd-dolazio-nakratko-uglavnom-nije-pisao

[76] Balamaci, N. (1988). *Brief reviews*. Aromanian Cultural Society Farsharotu. https://farsharotu.org/brief-reviews/

[77] New York Review Books. (2016). *Houses*. NYRB Classics. https://www.nyrb.com/products/houses

[78] Lavender Ink. (b. d.). *A Novel of London* (Miloš Crnjanski). https://lavenderink.org/site/books/milos-crnjanski

[79] Đorđijević, M. (2022). *Miloš Crnjanski: A Literary Life of Migration and Exile*. Blog Digitalne biblioteke, Narodna biblioteka Srbije. https://blogdigitalna.nb.rs/clanak_eng.php?id=4

[80] Ćirić, S. (2005). *Sudbina – podstanar*. Vreme. https://vreme.com/?p=4525790

[81] Bertolino, N. (2016). *Vrhunac i pad* (*Beše jednom Nolit…*, 3). Vreme. https://vreme.com/mozaik/vrhunac-i-pad

[82] Goldsworthy, V. (b. d.). *A Novel of London by Miloš Crnjanski* [Prikaz knjige]. Asymptote. https://www.asymptotejournal.com/criticism/milo-crnjanski-a-novel-of-london/

[83] Pieniążek-Marković, K. (b. d.). *Peščanik*. CAPONEU – The Cartography of the Political Novel in Europe. https://www.caponeu.eu/cdp/novels/pescanik

[84] Arhipelag. (2022). *Pedeset godina romana „Peščanik" Danila Kiša*. https://www.arhipelag.rs/vesti/pedeset-godina-romana-pescanik-danila-kisa/

[85] Jestrović, Z. (2018). *Književna sudnica Mihaila Lalića (Autokritika revolucije)*. Crnogorska akademija nauka i umjetnosti (dostupno na dokument.pub). https://dokument.pub/z-jestrovic-knjizevna-sudnica-mihaila-lalica-flipbook-pdf.html

[86] Nikolić, P. (2014). *Stogodišnjica rođenja Mihaila Lalića: Prećutani velikan*. Monitor. https://www.monitor.co.me/stogodinjica-roenja-mihaila-lalia-preutani-velikan/

[87] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Lalić, Mihailo*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/lalic-mihailo

[88] Kurelec, T. (b. d.). *Film adaptations of novels by Mihailo Lalić*. Kino Tuškanac. https://kinotuskanac.hr/en/article/ekranizacije-mihaila-lalica

[89] Milačić, K. (1998). *Franičević Pločar, Jure*. Hrvatski biografski leksikon; Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://hbl.lzmk.hr/clanak/franicevic-plocar-jure

[90] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Franičević-Pločar, Jure*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/franicevic-plocar-jure

[91] Prelas, M. (1986). Rađanje čovjekove baštine. *Mogućnosti*, 34(9–10), 575–586. https://www.knjizevni-krug.hr/wp-content/uploads/2022/06/Mogucnosti-1986-9-10.pdf

[92] Jergović, M. (2023). *„Ali ja nisam gospodin, ja sam ološ": Miljenko Jergović o Miodragu Bulatoviću*. Nova.rs. https://nova.rs/kultura/ali-ja-nisam-gospodin-ja-sam-olos-miljenko-jergovic-o-miodragu-bulatovicu/

[93] Alfa knjižara. (b. d.). *Peti prst – Miodrag Bulatović*. Alfa Internet knjižara. https://alfaknjizara.rs/knjizara/biografije-memoari-dnevnici-pisma-eseji/peti-prst-miodrag-bulatovic/

[94] Lučić, M. (2010). *Pisac koji je doveo „đavole"*. Politika. https://www.politika.rs/sr/clanak/124361/Pisac-koji-je-doveo-davole

[95] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Bulatović, Miodrag*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/bulatovic-miodrag

[96] Parks, T. (2022). The beast he was. *London Review of Books*, 44(10). https://lrb.co.uk/the-paper/v44/n10/tim-parks/the-beast-he-was

[97] New York Review Books. (2014). *The Use of Man* (*Aleksandar Tišma*). NYRB Classics. https://nyrb.com/products/the-use-of-man

[98] Perović, L. (2019). *Aleksandar Tišma – Dnevnik 1942–2001 [Knjiga dana]*. Fenomeni. https://fenomeni.me/aleksandar-tisma-dnevnik-1942-2001-knjiga-dana/

[99] Tomašević, J. (2024). *Upotreba čoveka: Priča o ljudskoj sudbini u ratnim vremenima na sceni Kaleidoskopa kulture*. Kaleidoskop kulture. https://kaleidoskopkulture.com/sr/upotreba-coveka-prica-o-ljudskoj-sudbini-u-ratnim-vremenima-na-sceni-kaleidoskopa-kulture/

[100] Zavod za kulturu vojvođanskih Hrvata [ZKVH]. (2022). *Petko Vojnić Purčar (Subotica, 16. 2. 1939. – Petrovaradin, 7. 6. 2017.)*. https://www.zkvh.org.rs/hrvati-u-srbiji-post/znamenite-osobe/petko-vojnic-purcar-subotica-1621939-petrovaradin-762017

[101] tportal.hr. (2013). *Velikan pisane riječi [Umro Mirko Kovač]*. https://www.tportal.hr/kultura/clanak/umro-mirko-kovac-20130819

[102] Lovrenović, I. (2013). *Drugi život Mirka Kovača*. Ajfelov most. https://www.jergovic.com/ajfelov-most/drugi-zivot-mirka-kovaca/

[103] Bazdulj, M. (2013). *Kovačnica duše*. Vreme. https://vreme.com/kultura/kovacnica-duse

[104] Visković, V. (2013). *Prijatelj Kovač*. tportal.hr. https://www.tportal.hr/kultura/clanak/prijatelj-kovac-20130821

[105] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Kovač, Mirko*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/kovac-mirko

[106] Nikolić, B. (2025). *Bez pardona*. Vreme. https://vreme.com/kultura/bez-pardona

[107] Ćirić, S. (2002). *Ne marim za jubileje* [Intervju sa Ljubom Tadićem]. Vreme. https://vreme.com/kultura/ne-marim-za-jubileje/

[108] Bazdulj, M. (2026). *Pavle Ugrinov: nosilac radikalnog modernizma u srpskoj književnosti*. P-portal. https://p-portal.net/pavle-ugrinov-nosilac-radikalnog-modernizma-u-srpskoj-knjizevnosti

[109] D. S. (2026). *Kompletirana „Nulta egzistencija“ Pavla Ugrinova*. Novi magazin. https://novimagazin.rs/kultura/sveze-korice/365474-kompletirana-nulta-egzistencija-pavla-ugrinova

[110] Crevar, M. (2014). *Diskretni heroji književnosti: O romanu Slobodana Selenića Prijatelji sa Kosančićevog venca* 7. Milan Crevar – kritike (blog). http://milacrevarkritike.blogspot.com/2014/08/o-romanu-slobodana-selenica-prijatelji.html

[111] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Selenić, Slobodan*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/selenic-slobodan

[112] Milivojević Mađarev, M. (2023). Lik Albanaca u našem pozorištu osamdesetih godina 20. veka. *Zbornik radova Fakulteta dramskih umetnosti*, (44), 87–103. https://doi.org/10.18485/fdu_zr.2023.44.6

[113] Laguna. (b. d.). *Slobodan Selenić*. https://laguna.rs/a560_autor_slobodan_selenic_laguna.html

[114] Franković, S. (2017). *Institutions and falsified culture in the novel Evening Act by Croatian writer Pavao Pavličić [sažetak izlaganja, BASEES 2017]*. CROSBI. https://www.bib.irb.hr/869377

[115] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Pavličić, Pavao*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/pavlicic-pavao

[116] Naklada Ljevak. (b. d.). *Pavao Pavličić: Večernji akt*. https://www.ljevak.hr/knjizevnost/15717-vecernji-akt.html

[117] Kvasina, J. (2016). Pisac pozvan na pisanje (Brzinski uvid u bibliografiju Pavla Pavličića). *Kolo*, (3). https://www.matica.hr/kolo/500/pisac-pozvan-na-pisanje-26332/

[118] Isaković, A. (1983). *Tren 2: kazivanja Čeperku [odlomak, Prosveta, Beograd]*. Borut's Literature Collection. https://www.borut.com/library/texts/isakovic/tren2/index.htm

[119] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Isaković, Antonije*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/isakovic-antonije

[120] Alfa knjižara. (b. d.). *Tren 2, Antonije Isaković*. Alfa Internet knjižara. https://alfaknjizara.rs/knjizara/biografije-memoari-dnevnici-pisma-eseji/tren-2-antonije-isakovic/

[121] Dragović, R. (2020). *Prava istina o položaju Srba: U Memorandumu prvi put je konstatovana neodrživa nacionalna politika u zajedničkoj državi*. Večernje novosti. https://www.novosti.rs/drustvo/vesti/929498/prava-istina-polozaju-srba-memorandumu-prvi-put-konstatovana-neodrziva-nacionalna-politika-zajednickoj-drzavi

[122] Srpska akademija nauka i umetnosti [SANU]. (b. d.). *Ceremonial session on the occasion of the centenary of Academician Antonije Isaković's birth*. https://www.sanu.ac.rs/en/ceremonial-session-on-the-occasion-of-the-centenary-of-academician-antonije-isakovic-s-birth/

[123] Bajić, Đ. (2016). „Čizmaši“ *Dragoslava Mihailovića*. Laguna – Bukmarker. https://www.laguna.rs/laguna-bukmarker-cizmasi-dragoslava-mihailovica-unos-821.html

[124] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Mihailović, Dragoslav*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/mihailovic-dragoslav

[125] Miletić, U. (2023). *Nagrađivani i zabranjivani, preminuo veliki Dragoslav Mihailović*. Danas. https://www.danas.rs/kultura/nagradjivani-i-zabranjivani-preminuo-veliki-dragoslav-mihailovic/

[126] Ignjić, D. (2019). *Kako je Tito presudio „Tikvama“*. RTS. https://www.rts.rs/lat/vesti/drustvo/3713134/kako-je-tito-presudio-tikvama.html

[127] Carter, A. (1989). Ludic cube. *London Review of Books*, 11(11). https://lrb.co.uk/the-paper/v11/n11/angela-carter/ludic-cube

[128] Milorad Pavić – zvanična stranica. (b. d.). *Dictionary of the Khazars*. khazars.com. https://www.khazars.com/index.php/en/catalog/i-grupa/dictionary-of-the-khazars.html

[129] Pavić, M. (2002). *Život „Hazarskog rečnika“ [Muški primerak „Hazarskog rečnika“; prvobitno u Politici, 26. 10. 2002]*. Projekat Rastko. https://www.rastko.rs/knjizevnost/pavic/clanci/mpavic-hazarskimuski.html

[130] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Pavić, Milorad*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/pavic-milorad

[131] Dereta. (b. d.). *Hazarski rečnik*. https://dereta.rs/p/9368/Hazarski-recnik

[132] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Pavlović, Živojin*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/pavlovic-zivojin

[133] HathiTrust Digital Library. (b. d.). *Zid smrti: omnibus-roman / Živojin Pavlović* [Kataloški zapis]. https://catalog.hathitrust.org/Record/000843235

[134] D. Bt., & M. A. K. (2011). *Živojin Pavlović – od osuda do nagrada*. Večernje novosti. https://www.novosti.rs/vesti/kultura.71.html:353853-Zivojin-Pavlovic---od-osuda-do-nagrada

[135] Makart. (b. d.). *Testament – Vidosav Stevanović* [Opis knjige]. https://www.makart.rs/knjige/knjiga-testament-vidosav-stevanovic-30861

[136] Laguna. (b. d.). *Vidosav Stevanović*. https://laguna.rs/katalog/autori/vidosav-stevanovic/

[137] Stevanović, V. (2010). Svedočanstva o sramnom vremenu [Odlomci iz knjige *Dnevnik samoće*]. *Vreme*. https://vreme.com/mozaik/svedocanstva-o-sramnom-vremenu/

[138] Javor izdavaštvo. (b. d.). *Zebnja na rasklapanje – Voja Čolanović*. https://javorizdavastvo.rs/product/zebnja-na-rasklapanje-voja-colanovic/

[139] SEEcult.org. (2012). *Stevan Sremac Čolanoviću*. http://www.seecult.org/vest/stevan-sremac-colanovicu

[140] H. K. (2022). *Dubravka Ugrešić: Pisac protiv rata*. Danas. https://www.danas.rs/kultura/dubravka-ugresic-biografija/

[141] The Modern Novel. (2018). *Dubravka Ugrešić: Forsiranje romana-reke* (*Fording the Stream of Consciousness*). https://www.themodernnovelblog.com/?p=8100

[142] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Ugrešić, Dubravka*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/ugresic-dubravka

[143] Milikić, M. (2021). O Dubravki Ugrešić. *Eckermann*, (32). https://eckermann.org.rs/o-dubravki-ugresic/

[144] Lijeskić, B. (2013). *Život i delo Vojislava Lubarde*. Politika. https://www.politika.rs/sr/clanak/273347/zivot-i-delo-vojislava-lubarde

[145] Srna. (2026). *Vojislav Lubarda – writer who transformed trauma into testimony*. https://www.srna.rs/en/novost/1438839/vojislav-lubarda--writer-who-transformed-trauma-into-testimony

[146] D. Bt. (2013). *In memoriam: Vojislav Lubarda*. Večernje novosti. https://www.novosti.rs/vesti/kultura.71.html:459548-In-memoriam-Vojislav-Lubarda

[147] Makart. (b. d.). *Odbrana i propast Bodroga u sedam burnih godišnjih doba – Miroslav Josić Višnjić*. https://www.makart.rs/knjige/knjiga-odbrana-i-propast-bodroga-u-sedam-burnih-godisnjih-doba-miroslav-josic-visnjic-53121

[148] Božin, M. (2016). *Miroslav Josić Višnjić (1946—2015)*. Srpska dijaspora. https://www.srpskadijaspora.info/miroslav-josic-visnjic-1946-2015/

[149] Laguna. (2019). *Hleb i strah – Milisav Savić*. https://laguna.rs/n4381_knjiga_hleb_i_strah_laguna.html

[150] Ognjenović, V. (2019). *Intervju: Milisav Savić o romanu „Hleb i strah“ [prvobitno u listu Vijesti]*. Laguna – Bukmarker. https://www.laguna.rs/laguna-bukmarker-intervju-milisav-savic-o-romanu-hleb-i-strah-dobijanju-unos-13271.html

[151] Prosefest. (b. d.). *Milisav Savić*. https://prosefest.rs/2014/milisav-savic/?lang=en

[152] Mitrović, D., Ćirić, D., Miletić, E., Bogoslović, M., Mladenović, M., & Đorđević, M. (2015). Lapot u književnim delima i na filmskom platnu. *Timočki medicinski glasnik*, 40(2), 111–112. https://www.tmg.org.rs/v400209.htm

[153] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Petković, Radoslav*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/petkovic-radoslav

[154] Koprivica, J. (2024). *Pisac koji je postao velika priča istorije: Književni portret Radoslava Petkovića u Somboru*. Nova.rs. https://nova.rs/kultura/knjizevni-portret-radoslava-petkovica/

[155] Jerkov, A. (2024). *Smrt i komentari*. Vreme. https://vreme.com/kultura/smrt-i-komentari-2/

[156] Ćirić, S. (2014). *Književnost i istorija* [Intervju sa Radoslavom Petkovićem]. Vreme. https://vreme.com/kultura/knjizevnost-i-istorija

[157] Kossev / Kosovo Online. (b. d.). *Preminuo pisac Radoslav Petković*. Kossev. https://kossev.info/en/kosovo-online-najnovije-vesti-preminuo-pisac-radoslav-petkovic/

[158] Geopoetika. (2010). *Destiny, Annotated*. https://www.geopoetika.com/o-knjizi/1373/destiny-annotated

[159] TRADUKI. (b. d.). *U potpalublju*. https://database.traduki.eu/publications/u-potpalublju/

[160] BBC News na srpskom. (2018). *Intervju petkom: „Svet u koji se bolno ne uklapamo"*. Danas. https://www.danas.rs/bbc-news-serbian/intervju-petkom-svet-u-koji-se-bolno-ne-uklapamo/

[161] Knjižara.com. (b. d.). *U potpalublju – Vladimir Arsenijević*. https://www.knjizara.com/U-potpalublju-Vladimir-Arsenijevic-147885

[162] Simić, D. (2011). *Svetlana Velmar Janković*. Audio i foto arhiv. http://www.audioifotoarhiv.com/kratkaprica/SvetlanaVelmarJankovic.html

[163] Trebješanin, Ž. (1996). *Mag pripovedanja*. Vreme. https://vreme.com/kultura/mag-pripovedanja/

[164] Srpska akademija nauka i umetnosti [SANU]. (b. d.). *Svetlana Velmar-Janković*. https://www.sanu.ac.rs/en/member/velmar-jankovic-svetlana/

[165] Laguna. (b. d.). *Svetlana Velmar-Janković*. https://laguna.rs/a1025_autor_svetlana_velmar-jankovic_laguna.html

[166] Đorđević, V. (2023). *David Albahari je za „Mamac" dobio NIN-ovu nagradu: Roman je o majci, sili koja je bila stub piščeve porodice*. Telegraf. https://www.telegraf.rs/pop-i-kultura/knjige-stripovi/3723311-david-albahari-je-za-mamac-dobio-nin-ovu-nagradu

[167] Pančić, T. (2023). *Pisac svih priča sveta*. Vreme. https://vreme.com/kultura/pisac-svih-prica-sveta/

[168] Božičković, D. (2019). *Давид Албахари – Мамац*. Pulse. https://pulse.rs/david-albahari-mamac/

[169] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Albahari, David*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/albahari-david

[170] Miletić, U. (2023). *U sećanje na pisca: David Albahari, nezaustavljivi pripovedač*. Danas. https://www.danas.rs/kultura/u-secanje-na-pisca-david-albahari-nezaustavljivi-pripovedac/

[171] Dimitrijević, V. (2020). *Milovan Danojlić: Crno jeste, ali nije konačno* [Intervju]. Novi Standard. https://standard.rs/2020/03/13/milovan-danojlic-crno-jeste-ali-nije-konacno/

[172] Hrvatska enciklopedija. (b. d.). *Danojlić, Milovan*. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. https://www.enciklopedija.hr/clanak/danojlic-milovan

[173] Open Library. (b. d.). *Oslobodioci i izdajnici (Filip Višnjić, 1998)*. https://openlibrary.org/books/OL433298M

[174] P. O. (2022). *Preminuo književnik Milovan Danojlić*. Politika. https://www.politika.rs/sr/clanak/526216/Preminuo-knjizevnik-Milovan-Danojlic

[175] Kojić, M. (2022). *Milovan Danojlić (1937–2022)*. Kolubarske.rs. https://www.kolubarske.rs/sr/vesti/zivot/12439/

[176] Javor izdavaštvo. (b. d.). *Fajront u Grgetegu – Danilo Nikolić*. https://javorizdavastvo.rs/product/fajront-u-grgetegu-danilo-nikolic/

[177] Eparhija sremska. (b. d.). *Grgeteg Monastery*. Srpska pravoslavna eparhija sremska. https://eparhijasremska.rs/eng/?p=1249

[178] Đunđerin, A. (2010). *Ninova nagrada: Od sumraka do svitanja*. dundjerin.wordpress.com (prenet iz lista Pečat). https://dundjerin.wordpress.com/2010/01/18/ninova-nagrada-od-sumraka-do-svitanja/

[179] Simić, D. (2015). *Danilo Nikolić*. Audio i foto arhiv. http://www.audioifotoarhiv.com/kratkaprica/DaniloNikolic.html

[180] Mićeta, L. (2000). *Priznati greh* [Intervju sa Maksimilijanom Erenrajhom-Ostojićem]. NIN; preneto u Pregledu štampe B92. https://www.b92.net/info/vesti/index.php?dd=26&mm=01&nav_category=1&nav_id=4147&yyyy=2000

[181] B92. (2000). *Maksimilijan Erenrajh Ostojić dobitnik NIN-ove nagrade*. https://www.b92.net/o/info/vesti/index?dd=17&mm=01&nav_category=1&nav_id=3988&yyyy=2000

[182] El Mundo Sefarad. (b. d.). *Erenrajh Ostojić Maksimilijan*. https://elmundosefarad.wikidot.com/erenrajh-ostojic-maksimilijan

[183] Milenković, T. (2021). *„Sitničarnica 'Kod srećne ruke'", najbolja knjiga napisana na srpskom jeziku*. Laguna – Bukmarker. https://laguna.rs/laguna-bukmarker-sitnicarnica-kod-srecne-ruke-najbolja-knjiga-napisana-n-unos-19293.html

[184] Jeremić, J. (2026). *Sitničarnica „Kod srećne ruke"*. Pulse. https://pulse.rs/sitnicarnica-kod-srecne-ruke/

[185] Laguna. (2018). *Sitničarnica „Kod srećne ruke" – Goran Petrović*. https://laguna.rs/proizvodi/knjige/sitnicarnica-kod-srecne-ruke/

[186] Dakić, G. (2024). *Slamčica svetlosti u malteru*. Vreme. https://vreme.com/kultura/slamcica-svetlosti-u-malteru/

[187] N1. (2024). *Preminuo pisac i akademik Goran Petrović*. https://n1info.rs/kultura/preminuo-pisac-goran-petrovic/

[188] Srpska akademija nauka i umetnosti [SANU]. (b. d.). *Academician Goran Petrović passed away*. https://www.sanu.ac.rs/en/academician-goran-petrovic-passed-away/

[189] Knjižara.com. (b. d.). *Hobo – Zoran Ćirić*. https://www.knjizara.com/Hobo-Zoran-Ciric-135930

[190] Pančić, T. (2001). *Hobo, Zoran Ćirić: Džokej pun burbona*. Vreme. https://vreme.com/kultura/hobo-zoran-ciric/

[191] Kostić, S. (2003). *Lepa, divlja književnost*. Vreme. https://vreme.com/kultura/lepa-divlja-knjizevnost/

[192] Nikolić, B. (2022). *Magični Ćira (1): Razočaran sam što Milena Marković nije odbila NIN-a*. Nova.rs. https://nova.rs/kultura/magicni-cira-zoran-ciric/

[193] Kostić, S. (2003). *Pet lica traži pisca (Ninova nagrada Mladenu Markovu)*. Vreme. https://vreme.com/kultura/pet-lica-trazi-pisca/

[194] Ivanji, A. (2015). *Zatvoren krug*. Vreme. https://vreme.com/kultura/zatvoren-krug

[195] Kostić, S. (2004). *Žiri bez dileme*. Vreme. https://vreme.com/kultura/ziri-bez-dileme/

[196] Geopoetika. (b. d.). *Vladan Matijević*. https://geopoetika.com/author/836/vladan-matijevic

[197] Geopoetika. (b. d.). *Vladimir Tasić*. https://geopoetika.com/author/782/vladimir-tasic

[198] Arhipelag. (b. d.). *Vladimir Tasić – knjige i biografija*. https://www.arhipelag.rs/autori/vladimir-tasic/

[199] Grujičić, N. (2008). *Osamdeset užasnih scena i pitanje na kraju* [Intervju sa Vladimirom Tasićem]. Vreme. https://vreme.com/kultura/osamdeset-uzasnih-scena-i-pitanje-na-kraju/

[200] Vuksanović, M. (2006). *Semolj zemlja: azbučni roman o 909 planinskih naziva*. Filip Višnjić. [Zapis u katalogu Univerzitetske biblioteke TU München] https://search.ub.tum.de/vufind/Record/DE-604.BV021690249

[201] Srpska akademija nauka i umetnosti [SANU]. (b. d.). *Academician Miro Vuksanović passed away*. https://www.sanu.ac.rs/en/academician-miro-vuksanovic-passed-away/

[202] Grabež, N. (2006). *Ninova nagrada za roman „Semolj zemlja“*. Radio Slobodna Evropa. https://www.slobodnaevropa.org/a/656646.html

[203] Danas. (2007). *Ninova nagrada Svetislavu Basari*. https://www.danas.rs/kultura/ninova-nagrada-svetislavu-basari/

[204] Jovandić, M., & Božović, M. (2020). *Svetislav Basara* [Intervju]. Nova.rs. https://nova.rs/kultura/svetislav-basara-intervju/

[205] Kostić, S. (2003). *Bekstvo u ambasadore* [Intervju sa Svetislavom Basarom]. Vreme. https://vreme.com/?p=4539035

[206] Milanović Hrašovec, I. (2009). *Na stubu čitanosti*. Vreme. https://vreme.com/kultura/na-stubu-citanosti/

[207] Novine Toronto. (2008). *Dragan Velikić dobitnik NIN-ove nagrade za roman godine*. Novine (Toronto), br. 1137. https://novine.ca/ms/www.novine.ca/arhiva/2008/1137/kultura.html

[208] Marušić, B. (2005). *Domino efekat* [Intervju sa Draganom Velikićem]. Radio Slobodna Evropa. https://www.slobodnaevropa.org/a/862340.html

[209] Geopoetika. (b. d.). *The Russian Window*. https://www.geopoetika.com/o-knjizi/1370/the-russian-window

[210] Bubnjević, S. (2009). *NIN-ovu nagradu dobio Vladimir Pištalo*. Vreme. https://vreme.com/kultura/nin-ovu-nagradu-dobio-vladimir-pistalo/

[211] Bojović, Ž. (2009). *NIN-ova nagrada Vladimiru Pištalu*. Radio Slobodna Evropa. https://www.slobodnaevropa.org/a/1373519.html

[212] Ćuk, A. (2021). *Vladimir Pištalo: Portret među maskama*. Danas. https://www.danas.rs/vesti/drustvo/vladimir-pistalo-portret-medju-maskama/

[213] eSerbia. (b. d.). *Ovacije Pištalu na promociji američkog izdanja romana*. https://www.eserbia.org/serbica-americana/111-us-news/971-ovacije-pistalu-na-promociji-americkog-izdanja-romana

[214] Matijević, I. (2010). *Treći put u istoriji prestižnog priznanja laureat žena pisac*. Danas. https://www.danas.rs/kultura/treci-put-u-istoriji-prestiznog-priznanja-laureat-zena-pisac

[215] Čolić, N. (2019). *Preminula književnica Grozdana Olujić*. Danas. https://www.danas.rs/kultura/preminula-knjizevnica-grozdana-olujic/

[216] Beta. (2011). *NIN-ova nagrada Gordani Ćirjanić*. Nezavisne novine. https://www.nezavisne.com/kultura/knjizevnost/NIN-ova-nagrada-Gordani-Cirjanic/76432

[217] Radisavljević, Z. (2011). *NIN-ova nagrada Gordani Ćirjanić*. Politika. https://www.politika.rs/sr/clanak/163868/Vesti-kultura-i-zabava/NIN-ova-nagrada-Gordani-Cirjanic

[218] Matić, B. (b. d.). *Life, novels* [Intervju sa Gordanom Ćirjanić]. Nacionalna revija. https://nacionalnarevija.com/en/tekstovi/br%2056/07%20Zivot%20-%20romani.html

[219] Brajović, T. (2011). *Priznajem – ja sam kriv! Pismo Nebojši Spaiću, glavnom uredniku »Nina«*. Vreme. https://vreme.com/kultura/priznajem-ja-sam-kriv

[220] Pančić, T. (2011). *Donja strana stvarnosti*. Vreme. https://vreme.com/?p=4473202

[221] Tišma, S. (2023). *Kako sam „poginuo“ i ipak stigao na dodelu NIN-ove nagrade: Piše Slobodan Tišma*. Nova.rs. https://nova.rs/kultura/kako-sam-poginuo-i-ipak-stigao-na-dodelu-nin-ove-nagrade-pise-slobodan-tisma/

[222] Krtinić, M. (2012). *Oda suvišnom čoveku*. Danas. https://www.danas.rs/kultura/oda-suvisnom-coveku/

[223] BBC News na srpskom. (2023). *Slobodan Tišma, književnost i muzika: Od provokatora u umetnosti, predvodnika novotalasnih bendova do dobitnika NIN-ove nagrade*. Danas. https://www.danas.rs/bbc-news-serbian/slobodan-tisma-knjizevnost-i-muzika-od-provokatora-u-umetnosti-predvodnika-novotalasnih-bendova-do-dobitnika-nin-ove-nagrade/

[224] Nešić, M. (2013). *Aleksandru Gatalici nagrada NIN-a*. Radio Slobodna Evropa. https://www.slobodnaevropa.org/a/aleksandru-gatalici-nagrada-nina/24823740.html

[225] Radio Slobodna Evropa. (2013). *Sutra dodela NIN-ove nagrade za roman 2012.* https://www.slobodnaevropa.org/a/24822515.html

[226] International Dublin Literary Award. (b. d.). *The Great War*. https://dublinliteraryaward.ie/the-library/books/the-great-war

[227] Lemajić, J. (2026). *Uskoro na sceni „Veliki rat": Počele probe nove premijere*. Večernje novosti. https://www.novosti.rs/kultura/vesti/1659635/uskoro-sceni-veliki-rat-pocele-probe-nove-premijere

[228] Glavonjić, Z. (2014). *Goranu Gociću NIN-ova nagrada za ‚Tai'*. Radio Slobodna Evropa. https://www.slobodnaevropa.org/a/goranu-gocicu-ninova-nagrada-za-tai/25228726.html

[229] Geopoetika. (b. d.). *Thai*. https://geopoetika.com/o-knjizi/1418/thai

[230] TRADUKI. (b. d.). *Kuća sećanja i zaborava*. https://database.traduki.eu/?p=20411

[231] Makart. (b. d.). *The house of memory and oblivion* [Opis knjige]. https://www.makart.rs/knjige/knjiga_the_house_of_memory_and_oblivion_18579

[232] Pavliša, M. (2015). *Nevjerojatno dirljiva poruka u haustoru nagrađenog pisca*. tportal.hr. https://www.tportal.hr/kultura/clanak/nevjerojatno-dirljiva-poruka-u-haustoru-nagradenog-pisca-20150123

[233] Komarčević, D. (2014). *Filip David: Živimo po kulturnom modelu devedesetih*. Radio Slobodna Evropa. https://www.slobodnaevropa.org/a/filip-david-zivimo-po-kulturnom-modelu-devedesetih/26765367.html

[234] Tanjug. (2015). *Filipu Davidu uručena NIN-ova nagrada*. N1. https://n1info.rs/magazin/showbiz/a30398-Filipu-Davidu-urucena-NIN-ova-nagrada/

[235] Martinović, I. (2015). *„Meša" Filipu Davidu*. Radio Slobodna Evropa. https://www.slobodnaevropa.org/a/mesa-filipu-davidu/27230943.html

[236] Laguna. (b. d.). *Islednik – Dragan Velikić*. https://laguna.rs/n2770_knjiga_islednik_laguna.html

[237] Ćirić, S. (2015). *Fukare je malo, ali je dobro organizovana* [Intervju sa Draganom Velikićem]. Vreme. https://vreme.com/kultura/fukare-je-malo-ali-je-dobro-organizovana

[238] Đorđević, B. (2016). *Dragan Velikić dobitnik NIN-ove nagrade*. Večernje novosti. https://www.novosti.rs/vesti/kultura.71.html:586648-Dragan-Velikic-dobitnik-NIN-ove-nagrade

[239] Ćuk, A. (2017). *Pobedio roman neuhvatljivog žanra*. Danas. https://www.danas.rs/kultura/pobedio-roman-neuhvatljivog-zanra/

[240] Tasić, J. (2017). *Ivana Dimić: Ninov laureat*. Danas. https://www.danas.rs/vesti/drustvo/ivana-dimic-ninov-laureat/

[241] Miletić, U. (2019). *Premijera predstave „Arzamas", po romanu Ivane Dimić, u Zvezdara teatru*. Danas. https://www.danas.rs/kultura/premijera-predstave-arzamas-po-romanu-ivane-dimic-u-zvezdara-teatru/

[242] Stojiljković, J. (2018). *Dejan Atanacković dobitnik NIN-ove nagrade*. N1. https://n1info.rs/kultura/a356809-Dejan-Atanackovic-dobitnik-NIN-ove-nagrade/

[243] Danas. (2018). *Dejan Atanacković: Likovni pisac*. https://www.danas.rs/vesti/drustvo/dejan-atanackovic-likovni-pisac/

[244] Kurir. (2018). *Prestižno priznanje za Luzitaniju: Dejanu Atanackoviću uručena NIN-ova nagrada za književnost*. https://www.kurir.rs/zabava/pop-kultura/2981007/prestizno-priznanje-za-luzitaniju-dejanu-atanackovicu-urucena-nin-ova-nagrada-za-knjizevnost

[245] Ćuk, A. (2017). *Migrant je, kao i ludak 19. veka, remetilac društvenih odnosa* [Intervju sa Dejanom Atanackovićem]. Danas. https://www.danas.rs/kultura/migrant-je-kao-i-ludak-19-veka-remetilac-drustvenih-odnosa/

[246] Trieste Film Festival. (b. d.). *Lusitania [predstavljanje knjige]*. https://triestefilmfestival.it/en/event/lusitania/

[247] Danas. (2019). *Vladimir Tabašević dobitnik Ninove nagrade za roman godine*. https://www.danas.rs/kultura/vladimir-tabasevic-dobitnik-ninove-nagrade-za-roman-godine/

[248] Milenković, I. (2019). *Petao zvani Ovca i postajanje piscem*. Vreme. https://vreme.com/?p=4423185

[249] SEEcult.org. (2019). *NIN-ova nagrada Tabaševiću*. https://www.seecult.org/nin-ova-nagrada-tabasevicu/

[250] Midžović, M. (2016). *Sećam se, i to je sve* [Intervju sa Vladimirom Tabaševićem]. Vreme. https://vreme.com/kultura/secam-se-i-to-je-sve/

[251] Krmpotić, M. (2022). *„Pas i kontrabas" Saše Ilića priča je o raspadu jedne države i političkog sustava*. Novi list. https://www.novilist.hr/ostalo/kultura/knjizevnost/pas-i-kontrabas-sase-ilica-prica-je-o-raspadu-jedne-drzave-i-politickog-sustava

[252] Jovandić, M. (2020). *Saša Ilić: Hajka na NIN-ovu nagradu pomogla mom romanu*. Nova.rs. https://nova.rs/kultura/sasa-ilic-nin-nagrada-hajka-roman/

[253] Krtinić, M. (2020). *Saša Ilić: Revolucionar*. Danas. https://www.danas.rs/vesti/drustvo/sasa-ilic-revolucionar/

[254] Beta. (2020). *Saši Iliću NIN-ova nagrada za roman „Pas i kontrabas"*. 021.rs. https://www.021.rs/info/srbija/232589/sasi-ilicu-nin-ova-nagrada-za-roman-pas-i-kontrabas

[255] Jakovljević, M. (2020). *Saši Iliću uručena NIN-ova nagrada*. Nova.rs. https://nova.rs/kultura/sasa-ilic-urucena-nin-nagrada/

[256] Beta, Nova.rs, N1 Beograd, & FoNet. (2021). *Svetislav Basara dobitnik Ninove nagrade za roman godine*. N1. https://n1info.rs/kultura/svetislav-basara-dobitnik-ninove-nagrade/

[257] Kovačević, N. (2021). *Basara na promociji romana o Titovom spomeniku, Andriću, Dilanu, Handkeu...* Danas. https://www.danas.rs/vesti/drustvo/basara-na-promociji-romana-o-titovom-spomeniku-andricu-dilanu-handkeu/

[258] Bogutović, D. (2021). *Basara prešao sve granice pristojnosti: Kako je u romanu „Kontraendorfin", nagrađenom „Ninovom" nagradom, narušena Desanka Maksimović*. Večernje novosti. https://www.novosti.rs/kultura/vesti/959013/basara-presao-sve-granice-pristojnosti-kako-romanu-kontraendorfin-nagradjenom-ninovom-nagradom-naruzena-desanka-maksimovic

[259] BBC News na srpskom. (2022). *NIN-ova nagrada, Milena Marković i književnost: „Deca" – najbolji prošlogodišnji roman u izboru žirija*. Danas. https://www.danas.rs/bbc-news-serbian/nin-ova-nagrada-milena-markovic-i-knjizevnost-deca-najbolji-proslogodisnji-roman-u-izboru-zirija/

[260] Vojinović, A. (2022). *Knjiga o agoniji slobode: Milena Marković dobitnica „Ninove" nagrade za roman „Deca"*. Večernje novosti. https://www.novosti.rs/kultura/vesti/1079063/knjiga-agoniji-slobode-milena-markovic-dobitnica-ninove-nagrade-roman-deca

[261] Ćirić, S. (2022). *Milena Marković: Svako ko krene u javnost je hrabar*. Vreme. https://www.vreme.com/vesti/milena-markovic-svako-ko-krene-u-javnost-je-hrabar-2/

[262] Matijević, I. (2022). *Milena Marković: Moj roman se bavi ekstazom, sudbinom i agonijom slobode*. Danas. https://www.danas.rs/kultura/milena-markovic-moj-roman-se-bavi-ekstazom-sudbinom-i-agonijom-slobode/

[263] V. C. S. (2026). *Milena Marković je dobitnica nagrade za međunarodnu poeziju*. Vreme. https://vreme.com/kultura/milena-markovic-je-dobitnica-nagrade-za-medjunarodnu-poeziju/

[264] S. Ć. (2023). *Ninova nagrada: Najbolji roman prošle godine je „Unutrašnje more"*. Vreme. https://vreme.com/en/vesti/ninova-nagrada-najbolji-roman-prosle-godine-je-unutrasnje-more/

[265] Kurir. (2023). *Biografija Danice Vukićević, dobitnice Ninove nagrade*. https://www.kurir.rs/zabava/kultura/4093778/biografija-danice-vukicevic-dobitnice-ninove-nagrade

[266] Obradović, P. (2023). *Unutrašnje more: Moj živote, životiću...* N1. https://n1info.rs/kultura/unutrasnje-more-moj-zivote-zivoticu/

[267] Ognjanović, T. (2023). *Radikalan, inventivan: Kako je NIN-ov žiri ocenio roman prvenac Danice Vukićević*. N1. https://n1info.rs/kultura/radikalan-inventivan-kako-je-nin-ov-ziri-ocenio-roman-prvenac-danice-vukicevic/

[268] Milenković, I. (2024). *Nije kockar, ali gubi*. Vreme. https://vreme.com/kultura/nije-kockar-ali-gubi

[269] Ćirić, S. (2024). *Laureat Stevo Grabovac: Šta god da se u ratu desilo, mora da se zna istina*. Vreme. https://vreme.com/en/kultura/laureat-stevo-grabovac-sta-god-da-se-u-ratu-desilo-mora-da-se-zna-istina/

[270] N1 Beograd. (2024). *„Više smo u nekoj fazi mamurluka, nego otrežnjenja“: Dobitnik Ninove nagrade o stanju u regionu*. N1. https://n1info.rs/kultura/vise-smo-u-nekoj-fazi-mamurluka-nego-otreznjenja-dobitnik-ninove-nagrade-o-stanju-u-regionu/

[271] SeeSrpska. (b. d.). *Film about Stevo Grabovac wins award in Stockholm*. https://seesrpska.com/en/iskre/film-o-stevi-grabovcu-osvojio-nagradu-u-stokholmu-1-1-2026

[272] S. Ć. (2025). *Žiri Ninove nagrade: „NGDL“ odudara od mračnog talasa drugih romana*. Vreme. https://vreme.com/en/kultura/ziri-ninove-nagrade-ngdl-odudara-od-mracnog-talasa-drugih-romana/

[273] Gordić Petković, V. (2025). *„Nema Gorana, dajmo NIN-ovu nagradu Lazinu“: Šta naša kritičarka kaže o romanu godine „NGDL“*. Nova.rs. https://nova.rs/kultura/kritika-romana-ngdl/

[274] N1 Beograd. (2026). *Dobitnik NIN-ove nagrade za N1: U romanu „Karota“ od svoga iskustva napravio sam nešto sasvim novo*. N1. https://n1info.rs/kultura/darko-tusevljavkovic-ninova-nagrada-intervju/

[275] Ćirić, S. (2026). *Darko Tuševljaković: Zašto se ne bi pisalo i o Jugoslaviji*. Vreme. https://vreme.com/kultura/darko-tusevljakovic-zasto-se-ne-bi-pisalo-i-o-jugoslaviji/

[276] Koprivica, J. (2026). *Šest romana u finalu za NIN-ovu nagradu*. Nova.rs. https://nova.rs/kultura/sest-romana-u-finalu-za-nin-ovu-nagradu/

[277] Tanjug. (2026). *Darku Tuševljakoviću uručena NIN-ova nagrada*. 021.rs. https://www.021.rs/info/kultura-i-umetnost/433367/darku-tusevljakovicu-urucena-nin-ova-nagrada

[278] FoNet. (2026). *Darku Tuševljakoviću uručena NIN-ova nagrada: Roman nastao iz tame devedesetih*. N1. https://n1info.rs/kultura/darko-tusevljakovic-ninova-nagrada/

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад

027.52:[06.05NINOVA NAGRADA::821.163.41(497.113 Subotica)"1954/2025"(083.824)

РОДИЋ, Јелена
Roman godine na našim policama [Elektronski izvor] : NIN-ova nagrada za roman godine 1954–2025 u fondu Gradske biblioteke Subotica : oktobar 2026 / autorke Jelena Rodić, Timea Senci Sabo, Helena Omerović. - Subotica : J. Rodić, 2026

Način pristupa (URL): https://programoteka.rs/izlozbe/roman-godine/. - Nasl. s naslovnog ekrana. - Opis zasnovan na na stanju na dan 5. 11. 2026.

ISBN 978-86-909894-0-9

1. Сенци Сабо, Тимеа, 1979- [autor] [autor izložbe] 2. Омеровић, Хелена, 1973- [autor] [autor izložbe]
а) Градска библиотека (Суботица) -- Нинова награда -- Добитници -- 1954-2025 -- Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 204808969

Roman godine na našim policama

Katalog-monografija uz virtuelnu izložbu o romanima nagrađenim NIN-ovom nagradom od 1954. do 2025. Sedamdeset romana predstavljeno je primercima iz fonda Gradske biblioteke Subotica, sa skenovima korica, tekstovima o romanima i QR kodovima koji vode na zapise u COBISS+. Uz katalog su kviz za čitaoce i indeks autora.

ISBN 978-86-909894-0-9

9788690989409